

VJESNIK ZADARSKE NADBISKUPIJE

Broj: 5 -6/2009.
Svibanj-lipanj

GODINA MLADIH

IZDAJE:

Nadbiskupski ordinarijat Zadar
J. Biankinija 2, 23000 Zadar
tel. 023/208-650,
faks: 208-640;
e-mail: vjesnikzadnadb@net.hr

ODGOVARA:

Mons. Ivan Prenda,
nadbiskup zadarski

UREDNIŠTVO:

Mons. Ivan Mustać, don Josip
Lenkić, prof. Ines Grbić, prof.
Livio Marijan, mons. Rozario
Šutrin

FOTOGRAFIJE:

Ines Grbić i don Srećko Petrov

RAČUNALNI SLOG:

Livio Marijan

TISAK:

MEDIA Zadar

Na korica ma : Uskrs 2009. u katedrali
sv. Stošije

NADBISKUPOVA RIJEČ

Mi se, u Crkvi, danas često pitamo kako današnjem čovjeku navijestiti i posvjedočiti Kristovo Evanđelje. Na toj istoj crti je i riječ Svetoga Oca Benedikta XVI. koju je izgovorio u Rimu, 23. svibnja 2009., svećenicima, studentima Papinske crkvene akademije (budućim nuncijima). Kako ući u dijalog s modernitetom a da se ne upadne u logiku zemaljskoga?

«Da bismo shvatili dinamiku svijeta, kaže Sveti Otac, treba ga znati interpretirati, tumačiti pomoću Evanđelja i crkvenog Učiteljstva. Morate se formirati u pažljivom čitanju ljudske i društvene stvarnosti polazeći od određene osobne osjetljivosti koju mora svaki služitelj u Crkvi posjedovati. Osim toga sposobnost za dijalog s modernitetom koja se od vas traži i kontakti s osobama i institucijama koji se od vas zahtjevaju, trebaju snažnu nutarnju izgrađenost i solidnu duhovnost koja je sposobna sačuvati i uvijek sve bolje očitovati vaš kršćanski i svećenički identitet. Samo tako ćete moći izbjeći negativne učinke svjetovnog mentaliteta i tako se nećete dati zahvatiti prizemnom logikom ovoga svijeta.»

Te Papine riječi se zrcale u pismu koje je Kongregacija za kler uputila svim ordinarijima Katoličke crkve u cijelom svijetu pismo (datirano iz Vatikana, 3. travnja 2009. godine). Ono je zapravo vijest o odluci Svetoga Oca Benedikta XVI. da proglasi **Godinu svećeništva**. U njemu se naznačuje okvirno ono što bi pojedini biskupi u svojim biskupijama trebali poduzeti da se Godina zauzeto i plodno organizira i proslavi. Za Vjesnik Zadarske nadbiskupije donosim prijevod toga pisma prema kojem ću uskoro uputiti odredbe i naznake o proslavi te Godine u Zadarskoj nadbiskupiji.

Nadbiskup

Pismo Kongregacije za kler glasi:

«U audijenciji koju je, 16. ožujka 2009. godine Sveti Otac Benedikt XVI. udijelio članovima ove Kongregacije, okupljenima na plenarnoj sjednici “da bi potaknuo težnju svećenika na duhovno savršenstvo o kojem, iznad svega ovisi djelotvornost njihova služenja“, najavio je «Godinu svećeništva» koja će započeti 19. lipnja 2009. godine, na svetkovinu presvetog Srca Isusova, sve do istog datuma, 2010. godine. Pada međutim, u tom vremenu, i 150. godišnjica smrti svetoga Župnika Arškoga, Ivana Marije Vijaneja, pravog primjera pastira u služenju Kristovom stadu /Usporedi s nagovorom Svetoga Oca/.

Svećenička godina predstavlja izvrsnu prigodu da gledamo opet i vazda sa zahvalnom zadivljenošću u djelo Gospodnje koje je “u noći u kojoj bijaše predan“(1 Kor 11,23)htio ustanoviti ministerijalno svećeništvo vezujući ga neraskidivo s Euharistijom, vrhuncem i izvorom života cijele Crkve. Bit će, dakle, to Godina otkrivanja ljepote i značenja svećeništva i svakog ređenika, pobuđujući za to zanimanje svega Božjega naroda: posvećenih muževa i žena, kršćanskih obitelji, bolesnika, a nadasve mladeži toliko osjetljive za velike ideale koji se žive s autentičnim zanosom i trajnom vjernošću.

“U tom smjeru ide i sretno izabran naslov Svetoga Oca za tu Godinu: Kristova vjernost - svećenikova vjernost, da se označi: apsolutni primat milosti, mi ljubimo jer on nas prije uzljubi“ (1 Iv 4,19), i ujedno, nezaobilazno srdačno pristajanje slobode ljubljenoga, da se ne zaboravi da ime ljubavi u vremenu jest: vjernost.

Kako Vaša preuzvišenost može uočiti, radi se o značajnoj prigodi teološko-duhovnog produbljenja i pastoralnog poslanja, plodnoga,

ponajprije za same svećenike, koji su pozvani obnoviti svijest vlastitog identiteta i sukladno s tim oživjeti misijski polet koji proizlazi iz božanske intime, iz onoga 'stajati, biti' s Gospodinom. Tako se pastoralna plodnost širi na svaku sredinu i osobu u Crkvi, s posebnom pozornošću na neodgodivo prvenstvo u promicanju zvanja za zaređenog službenika. Godina svećeništva bit će proglašena na svetkovinu Presvetog Srca Isusova u papinskoj bazlici Svetoga Petra u Vatikanu slavljem Večernje koju će predvoditi Sveti Otac. Za tu prigodu će se donijeti iz Arsa relikvija srca sv. Ivana Vijaneja, srca koje je unisono kucalo sa Srcem Dobroga Pastira.

Bilo bi znakovito kada bi se programiralo slično slavlje u svakoj katedrali ili svetištu ili crkvi, značajnoj za neko crkveno područje, sa svećenicima i vjernicima koji bi se u molitvi ujedinili.

Za vrijeme Godine od vremena do vremena, kroz sredstva javnog priopćavanja, a posebno preko Interneta - web stranice - ove Kongregacije priopćavat će se događaji, prinosi i potpore za sastanke, duhovne vježbe, molitvene susrete, za skupove i različite inicijative kako bi prava pastoralna kreativnost mogla biti programirana.

Ne radi se dakle o nekom spektakularnom događanju već o nečemu što bi se trebalo živjeti kao nutarnja obnova u radosnom otkrivanju vlastitog identiteta, bratstva vlastitog prezbiterija, i sakramentalne veze s vlastitim biskupom. Inicijative spadaju dakle na pojedine biskupije i redovničke zajednice.

U tom smislu bit će korisno dati Svećeničkoj godini doličnu pažnju u mass-medijima, posebno katoličkim, vodeći računa o tome da joj se pokloni cjelovita i korektna interpretacija.

Osim prezbiterija, pojedinih svećenika i župa, bilo bi dobro uklopiti u ta događanja: mjesta svećeničke formacije, udruge i pokrete toliko bogate prisutnošću mladih, katoličke škole, svih vrsta i stupnjeva, samostane, Ustanove posvećenog života i sve autentične crkvene stvarnosti, koje prema vlastitim okolnostima i svojoj karizmi mogu dati doprinos Svećeničkoj godini.

Godina će se zaključiti sa Svetim Ocem, a će imati svoj vrhunac na Svjetski dan Svećeništva u Rimu, na svetkovinu Presvetoga Srca Isusova 2010 godine.

U već spomenutom govoru Sveti Otac je podsjetio "da se ukazuje hitnim ponovni povratak one svijesti koja svećenike potiče da budu nazočni, prepoznatljivi i identificirani po vjeri, po osobnim krjepostima, po odijevanju, u kulturi i ljubavi, uvijek u srcu poslanja Crkve. U tom smislu je poželjno nastojanje kako bi svećenička nazočnost bila u svakom području poslanja Crkve, a osobito prema onima koji su, premda kršteni, još nisu dovoljno evangelizirani".

Sa sigurnošću da vaša Preuzvišenost neće propustiti nijednu korisnu inicijativu kako bi se plodno proslavila Godina svećeništva, u duhu bratske kolegijalnosti, koristim prigodu te Vam izražavam iskreno poštovanje,

Vaš u Kristu

Claudio kardinal Hummes, Prefekt
+ Maurizio Piacenza, Tajnik

Relikvijsa sv. Ivana Marije Vianneya, župnika arškog, u Arsu (Francuska)

SVETA STOLICA

Papino hodočašće vjere i mira u Svetu zemlju

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 20. svibnja 2009.

Papa Benedikt u molitvi u Bazilici sv. Groba u Jeruzalemu

Draga braćo i sestre, danas ću govoriti o apostolskom putovanju u Svetu zemlju na kojem sam boravio od 8. do 15. svibnja i za koje ne prestajem zahvaljivati Gospodinu, jer se ono pokazalo velikim darom za Petrova nasljednika i za čitavu Crkvu. Želim iznova reći svoj "hvala" od srca Njegovu Blaženstvu patrijarhu Fouadu Twalu, biskupima raznih obreda, svećenicima, franjevcima Kustodije Svete zemlje. Zahvaljujem jordanskom kralju i kraljici, izraelskom predsjedniku i predsjedniku Palestinske nacionalne uprave s njihovim vladama, svim vlastima i svima onima koji su na razne načine surađivali u pripravi i dobrom ishodu posjeta. Bilo je to prije svega jedno hodočašće, štoviše, hodočašće u pravom smislu riječi izvorima vjere i istodobno pastoralni pohod Crkvi koja živi u Svetoj zemlji: zajednici od jedinstvene važnosti, jer predstavlja

živu prisutnost ondje gdje je ona rođena.

Prva etapa, od 8. do 11. svibnja ujutro, bio je Jordan, na čijem se teritoriju nalaze dva glavna sveta mjesta: brdo Nebo, s kojeg je Mojsije promatrao Obećanu zemlju i gdje je umro nikada ne ušavši u nju; potom Betanija "s druge strane Jordana", gdje se Isus dao krstiti od Ivana Krstitelja. Mojsijeva memorijalna bazilika na brdu Nebo mjesto je snažne simbolične vrijednosti: ona govori o nama kao hodočasnicima između "već" i "još ne", između jednog tako velikog i lijepog obećanja da nam služi kao oslonac na našem zemaljskom putovanju i svršetka koji nas nadilazi i koji nadilazi također ovaj svijet. Crkva živi u samoj sebi tu "eshatološku i hodočasničku narav": ona je već sjedinjena s Kristom svojim zaručnikom, ali kuša tek predokus svadbenog slavlja te iščekuje njegov slavni povratak na kraju vremena (usp.

Drugi vatikanski koncil, konst. Lumen gentium, 48-50). U Betaniji sam imao radost blagosloviti dva kamena temeljca crkava koje će se graditi na mjestu Isusova krštenja. Ta je činjenica znak otvaranja i poštovanja Hašimidske Kraljevine prema vjerskoj slobodi i kršćanskoj tradiciji, a to treba vrlo cijeniti. Imao sam priliku iskazati to opravdano priznanje, kao i duboko poštovanje prema muslimanskoj zajednici, vjerskim vođama, diplomatskom zboru i rektorima sveučilišta, koji su se okupili u džamiji Al-Hussein bin-Talal, koju je dao izgraditi kralj Abdulah II. u spomen na oca, slavnoga kralja Huseina, koji je primio papu Pavla VI. na njegovu povijesnom hodočašću 1964. godine. Kako je važno da kršćani i muslimani mirno zajedno žive u uzajamnom poštivanju! Zahvaljujući Bogu, i zauzetosti vladajućih, u Jordanu se to zbiva. Molio sam zato da i drugdje bude tako, misleći osobito na kršćane koji žive teške stvarnosti u obližnjem Iraku.

U Jordanu živi važna kršćanska zajednica, ojačana palestinskim i iračkim izbjeglicama. Riječ je o značajnoj i cijenjenoj prisutnosti u društvu, također zbog djelovanja te zajednice na polju odgoja i pružanja pomoći, pozornoj na osobu neovisno o njezinoj vjeri i staležu. Lijep je primjer Rehabilitacijski centar Kraljice mira u Ammanu, koja prima brojne invalidne osobe. Prigodom svog posjeta donio sam riječ nade, ali sam istu i primio, u obliku svjedočanstva potkrijepljenog trpljenjem i ljudskim zajedništvom. Kao znak zauzimanja Crkve na polju kulture, blagoslovio sam usto kamen temeljac sveučilišta u Madabi Latinskog patrijarhata u Jeruzalemu. Osjetio sam veliku radost što sam mogao udariti temelje te nove znanstvene i kulturne institucije, jer ona pokazuje na opipljiv način da Crkva promiče istraživanje istine i općeg dobra te pruža otvoreni i stručni prostor svima onima koji se žele

aktivno uključiti u to istraživanje, što je nužna pretpostavka za istinski i plodni dijalog među kulturama. U Ammanu su održana i dva svečana liturgijska slavlja: Večernja u grko-melkitskoj katedrali Sv. Jurja i misa na međunarodnom stadionu, koja su nam omogućila zajedno doživjeti ljepotu okupljanja kao Božjega hodočasničkog naroda, bogatog svojim različitim tradicijama i ujedinjenog u istoj vjeri.

Otišavši iz Jordana, kasno prije podne u ponedjeljak 11. svibnja, došao sam u Izrael gdje sam se, od samog svog dolaska, predstavio kao hodočasnik vjere u zemlju gdje je Isus rođen, živio, umro i uskrsnuo i, istodobno, kao hodočasnik mira koji se došao moliti Bogu da tamo gdje je on htio postati čovjekom, svi ljudi mogu živjeti kao njegova djeca, to jest kao braća. Taj drugi aspekt moga putovanja je naravno izbio na vidjelo u susretima s građanskim vlastima: u posjetu izraelskom predsjedniku i palestinskom predsjedniku. U toj od Boga blagoslovljenoj zemlji ponekad se čini nemogućim izaći iz spirale nasilja. Ali, Bogu i onima koji se uzdaju u njega ništa nije nemoguće! Zato vjera u jednoga pravednog i milosrdnog Boga, koja je najdragocjenije blago tih naroda, mora uroditi poštovanjem, pomirenjem i suradnjom. Tu sam želju htio izraziti prilikom posjeta kako velikom muftiji i poglavarima muslimanskih zajednica u Jeruzalemu, tako i Velikom izraelskom rabinatu, kao i u susretu s predstavnicima organizacija zauzetih u među-religijskom dijalogu i zatim u susretu s vjerskim vođama iz Galileje.

Jeruzalem je raskrsnica triju velikih monoteističkih religija, i sam njegov naziv – "grad mira" – izražava Božji naum s čovječanstvom: oblikovati od njega veliku obitelj. Taj se naum, već unaprijed objavljen Abrahamu, u punini ostvario u Isusu Kristu, kojega sveti Pavao naziva "našim mirom", jer je snagom svoje žrtve srušio zid neprijateljstva (usp. Ef 2, 14). Svi

vjernici moraju zato odbaciti predrasude i volju za dominacijom i složno provoditi u djelo temeljnu zapovijed: ljubiti Boga čitavim bićem i ljubiti bližnjega kao sebe same. To je ono što su Židovi, kršćani i muslimani pozvani svjedočiti, kako bi djelima častili onoga Boga kojemu se mole ustima. To je upravo ono što sam nosio u srcu, u molitvi, prilikom posjeta, u Jeruzalemu, Zapadnom zidu – ili Zidu plača – i Kupoli na stijeni, simboličnim mjestima židovstva i islama. Trenutak snažne sabranosti bio je posjet Mauzoleju Yad Vashem, koji je podignut u Jeruzalemu u čast žrtvama Shoaha. Ondje smo se zadržali u molitvi, moleći i razmišljajući o misteriju "imena": svaka je osoba sveta i njezino je ima upisano u srce Vječnoga. Neka se nikada ne zaboravi strašna tragedija Shoaha! Treba naprotiv da je uvijek u našem sjećanju kao opomena svima na sveto poštovanje ljudskog života, koji uvijek ima beskraju vrijednost.

Kao što sam već spomenuo, prvi je cilj mojeg putovanja bio posjet katoličkim zajednicama Svete zemlje i to se dogodilo u više navrata također u Jeruzalemu, Betlehemu i Nazaretu. U dvorani Posljednje večere, sjećajući se Krista koji pere noge apostolima i ustanovljuje euharistiju, kao i dara Duha Svetoga Crkvi na dan Pedesetnice, imao sam priliku, među inim, susresti kustoda Svete zemlje i zajedno s njim razmišljati o našem pozivu da budemo jedno, da tvorimo samo jedno tijelo i samo jedan duh, da preobrazimo svijet blagom snagom ljubavi. Sigurno da taj poziv u Svetoj zemlji nailazi na posebne teškoće, stoga sam, s Kristovim srcem, ponovio svojoj braći biskupima iste riječi: "Ne boj se, stado malo, jer je odlučio vaš Otac da vam dadne Kraljevstvo" (Lk 12, 32). Zatim sam kratko pozdravio redovnike i redovnice kontemplativnog života, zahvalivši im na služenju koje, svojom molitvom, pružaju Crkvi i stvari mira.

Vrhunac zajedništva s katoličkim vjernicima bila su prije svega euharistijska slavlja. U dolini Jošafat u Jeruzalemu razmišljali smo o Kristovu uskrsnuću kao snazi nade i mira za taj grad i za čitav svijet. U Betlehemu, na Palestinskim teritorijama, misa je slavljena pred bazilikom Naviještenja a na njoj su sudjelovali također vjernici iz Gaze, koje sam imao priliku osobno utješiti jamčeći im svoju posebnu blizinu. Betlehem, mjesto u kojem je odjeknula nebeska pjesma mira za sve ljude, je simbol distance koja nas još uvijek dijeli od ispunjenja toga navještaja: oskudica, izolacija, nesigurnost, siromaštvo. Sve je to navelo mnoge kršćane da odu daleko odatle. Ali, Crkva nastavlja svoj put, podupirana snagom vjere i svjedočeći ljubav konkretnim djelima služenja braći, kao što je, primjerice, Caritasova dječja bolnica u Betlehemu, koju podupiru Crkve u Njemačkoj i Švicarskoj, te humanitarno djelovanje u izbjegličkim kampovima. U onom kojeg sam posjetio, želio sam zajamčiti obiteljima koje su ondje smještene, blizinu i ohrabrenje sveopće Crkve, pozvavši sve da traže mir nenasilnim metodama, slijedeći primjer svetoga Franje Asiškog. Treću i posljednju misu s narodom slavio sam prošli četvrtak u Nazaretu, gradu Svete obitelji. Molili smo za sve obitelji, da se ponovno otkrije ljepota ženidbe i obiteljskog života, vrijednost obiteljske duhovnosti i odgoja, pozornost prema djeci koja imaju pravo rasti u miru i vedrini. Usto, u bazilici Naviještenja zajedno s drugim pastirima, posvećenim osobama, crkvenim i laičkim pokretima zauzetim u Galileji, kroz pjesmu smo ispovjedili svoju vjeru u stvarateljsku i preobražavajuću Božju moć. Neka ondje, gdje se Riječ utjelovila u krilu Djevice Marije, provre nepresušni izvor nade i radosti, koja ne prestaje nadahnjivati srce Crkve, hodočasnice u povijesti.

Moje je hodočašće zaključeno protekli petak posjetom Svetom grobu i s dva

važna ekumenska susreta u Jeruzalemu: u Grko-pravoslavnom patrijarhatu, gdje su se okupili svi crkveni predstavnici Svete zemlje i, na kraju, u armenskoj apostolskoj patrijaršijskoj crkvi. Rado se prisjećam cijelog putovanja koje mi je dano ostvariti upravo u znaku Kristova uskrsnuća: usprkos nedaćama koje su u tijeku stoljeća označili sveta mjesta, usprkos ratovima, razaranjima i nažalost također sukobima među kršćanima, Crkva je nastavila svoje poslanje,

poticana Duhom Gospodina uskrsloga. Ona je na putu prema punom jedinstvu, da svijet uzvjeruje u Božju ljubav i iskusi radost njegovog mira. Na koljenima na Kalvariji i na Isusovu grobu, zazivao sam snagu ljubavi koja izvire iz uskrsnoga otajstva, jedinu koja može obnoviti ljude i usmjeriti svom svršetku povijest i svemir. Tražim također od vas da molite za tu svrhu, dok se pripremamo na svetkovinu Uzašašća koju ćemo u Vatikanu slaviti sutra. Hvala vam na vašoj pozornosti.

Sveti Otac se poklonio na Kamenu pomazanja, na ulazu u baziliku Sv. Groba

Paljenje svijeće na oltaru Raspeća na Kalvariji

HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA

Priopćenje s XXXVIII. plenarnog zasjedanja HBK

Zagreb, od 21. do 23. travnja 2009.

Mons. Marin Srakić, nadbiskup đakovačko-osječki i predsjednik Hrvatske biskupske konferencije, predsjedao je XXXVIII. plenarnom zasjedanju HBK-a koje je održano u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu, Kaptol 29a, od 21. do 23. travnja 2009. godine. Aktivnim članovima HBK-a na tom se zasjedanju pridružio mons. Antun Bogetić, biskup porečko-pulski u miru. Zasjedanju je prisustvovao i mons. Mario Roberto Cassari, apostolski nuncij u RH.

Kao delegati europskih biskupskih konferencija ili gosti zasjedanju su prisustvovali: mons. Stanislav Hočevar, beogradski nadbiskup i metropolit i predsjednik Međunarodne BK sv. Ćirila i Metoda, mons. Eugenio Ravignani, tršćanski biskup, delegat Talijanske BK, mons. Franjo Komarica, biskup banjolučki, delegat BK Bosne i Hercegovine, mons. Franz Lackner, pomoćni biskup Graza, delegat Austrijske BK, mons. Andrej Glavan, biskup Novoga Mesta, delegat Slovenske BK, mons. Marian Blažej Kruszyłowicz, pomoćni biskup Szczecin-Kamiena, delegat Poljske BK, mons. Ivan Penzeš, biskup subotički, te mons. Đuro Gašparović, biskup srijemski. Ispričali su se predsjednici Češke i Slovačke BK.

Na početku, kao domaćin zasjedanja, sve je prisutne pozdravio kardinal Josip Bozanić, nadbiskup i metropolit zagrebački, istaknuvši da je svaki takav susret poseban događaj Crkve u kojem biskupi, kao pastiri, u bratskom i kolegijalnom zajedništvu programiraju budućnost Crkve u Hrvatskoj. Naglasio

je da svi oni koji Crkvu gledaju samo u njezinoj sociološkoj dimenziji, Crkvu uopće ne razumiju. Na kraju je poželio uspješan rad plenumu koji se održava u obnovljenim prostorijama Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta i Nadbiskupskoga bogoslovskeg sjemeništa.

Otvarajući zasjedanje, mons. Srakić, predsjednik HBK-a, izrazio je radost zbog ponovnog susreta svih biskupa HBK-a jer se upravo na taj način ostvaruje kolegijalnost biskupske službe. Pozdravljajući sve prisutne, posebno je istaknuo kardinala Josipa Bozanića, nadbiskupa i metropolita zagrebačkoga, kao domaćina zasjedanja, koji slavi 20. obljetnicu biskupskog posvećenja, što su mu svi prisutni čestitali. Pozdravio je i apostolskog nuncija u RH mons. Cassarija kojega je zamolio da Svetome Ocu prenese pozdrave i molitvenu blizinu članova HBK-a, osobito u trenucima neobjektivnih i tendencioznih kritika koje se upućuju na njegov račun.

Podsjetio je zatim na neke značajne događaje za Crkvu u Hrvatskoj koji su se zbili u posljednjih nekoliko mjeseci te najavio najvažnije teme toga zasjedanja. Pozdravio je i sve koji će pratiti rad plenuma, osobito medijske djelatnike. Apostolski nuncij mons. Cassari od srca je pozdravio sve prisutne te im uputio poziv na primanje u Apostolsku nuncijaturu u četvrtak 23. travnja u prigodi obljetnice izbora za papu Benedikta XVI. Istaknuo je da Papa s ljubavlju i nadom prati svakog pastira i svaku biskupiju u dragoj Hrvatskoj, s

beskrajnim povjerenjem u zbor biskupa koji izgara u naviještanju Riječi i izgradnji kraljevstva Božjega. Osvrnuo se zatim na besmislene i nepravdne kritike upućene Papi, zbog čega on puno trpi. No, papa Benedikt XVI. ostaje vjeran svom poslanju: svijetu i čovjeku današnjice govoriti istinu, bez obzira koju cijenu za to treba platiti. Zato je mons. Cassari istaknuo da će Svetome Ocu prenijeti duboku solidarnost, blizinu, zajedništvo i odanost biskupa i vjernoga hrvatskog puka koji ponosno stoji uz svoga Vrhovnoga Pastira.

Svi delegati susjednih biskupskih konferencija zahvalili su na pozivu i pozdravima te ukratko izvijestili plenum o najvažnijim aktivnostima Katoličke Crkve u svojoj zemlji kao i o društveno-političkim okolnostima u kojoj se ona nalazi i djeluje. Ta bratska razmjena iskustava uvijek ponovno pokazuje kako su problemi i zadaci pred kojima stoji Crkva u europskim zemljama slični i međusobno povezani. S osobitom radošću sve prisutne pozdravio je mons. Ravnani, tršćanski biskup i delegat Talijanske BK, koji se rodio u Puli. Svima je zahvalio na bratskoj srdačnosti koju je doživljavao među hrvatskim biskupima te se ujedno oprostio sa svima jer se približava kraj njegove aktivne biskupske službe.

Biskupi su raspravljali o mjestu i ulozi medija u društvu kao i o ulozi medija u vršenju evangelizacijskog poslanja Crkve u suvremenom svijetu. Konstatirano je da su mediji u prvom redu vođeni ostvarenjem što većeg profita, čemu je podređena cjelokupna njihova djelatnost. Naravno da istina i dobro u tom kontekstu dolaze u drugi plan. Ipak su mediji danas nezaobilazno sredstvo komuniciranja i kao takvi mogu poslužiti prenošenju poruke koju Crkva prenosi, a to je poruka spasenja i otkupljenja u Isusu Kristu. U tom smislu Crkva u Hrvatskoj, uz svoje vlastite medije, ostaje otvorena za suradnju i sudjelovanje i u

drugim medijima kako bi poruka istine došla do što većeg broja ljudi.

Izabrane su i teme koje će HBK predložiti za iduću Sinodu biskupa u Rimu: Kršćanski navještaj u suvremenom odgoju, Vjera, kultura, znanost, Kršćanski navještaj u suvremenoj indiferentnoj kulturi.

Biskupi su razgovarali o spomenu svećenika i vjernika koji su, osobito za vrijeme vladavine komunizma, podnijeli mučeništvo i tako dali herojsko svjedočanstvo za Krista i Crkvu. Naglašeno je kako se o tome do devedesetih uopće nije smjelo govoriti, ali da i danas, nažalost, ima onih koji bi sve to željeli zabašuriti i prekriti zaboravom, a na visokim su položajima u Republici Hrvatskoj. Biskupi ističu da Crkva nikad nije tražila osvetu, ali traži istinu koja će žrtvama dati njihovo nasilno oduzeto dostojanstvo, a izvršiteljima zločina priliku da se pokaju. Naglašeno je da bi trebalo poduzeti sve da se sazna što točniji broj takvih žrtava kako bi se mogla ispraviti povijesna nepravda šutnje, ali također da se istaknu oni koji su za Krista, Crkvu i svoga bližnjega, poput blaženoga kardinala Alojzija Stepinca, dali svoje živote.

U tom kontekstu podnesen je izvještaj o napredovanju gradnje spomen-crkve u Staroj Gradiški, koja se gradi priložima svećenika iz cijele domovine jer su tamošnju crkvu morali rušiti svećenici zatočeni u komunističkom zatvoru nakon II. svjetskog rata. Biskupi su također posvetili posebnu pozornost otkrivanju novih masovnih grobnica žrtava komunizma u Hrvatskoj i Sloveniji iz vremena II. svjetskog rata, a osobito iz poratnog vremena, o čemu se u posljednje vrijeme u hrvatskoj javnosti pojavljuju kontroverzne, ali i zabrinjavajuće izjave i mišljenja. Biskupi smatraju da bi tome, na svim državnim razinama, trebalo posvetiti više pozornosti kako bi se i to tragično razdoblje hrvatske povijesti rasvijetlilo, kako bi istina izišla

na vidjelo, jer bez toga teško će se moći konačno okrenuti i ta stranica povijesti bez teških posljedica za budućnost naroda i države.

Kardinal Bozanić informirao je biskupe da je završen pripremni postupak za osnivanje novih biskupija sa sjedištem u Sisku i Bjelovaru. Biskupi su ponovno izrazili svoju potporu tom procesu.

Biskupi su obaviješteni o pripremama proslave 600. obljetnice svetišta Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu u Varaždinskoj biskupiji. Glavna proslava bit će 2011. godine.

Biskupi su analizirali određene izazove i pojave u suvremenom pastoralu. Prije svega raspravljali su o izazovu New agea koji se pojavio kao mješavina religijskih i filozofskih učenja. Konstatirano je da se New age ne pojavljuje kao religija već nastoji nametnuti novu paradigmu, novi stil života koji čovjeka odvaja od Boga i zatvara u sebe samoga. Kad se čovjeka odvoji od Boga, on upada u ruke raznih iscjelitelja, šamana, vračeva, gataru itd. koji mu nude, naravno za novac, ono što sami nemaju, a za čim čovjek čezne, tj. spasenje. Na taj način mnogi ljudi upadaju u zamke i mreže lažnih obećanja i lažnih putova spasenja, troše silnu energiju i sredstva, da bi nakraju otkrili da nisu postigli ono čemu su se nadali i u što su ih uvjerali.

Na zasjedanju je bilo riječi i o novim religioznim pokretima, osobito Neokatekumenskom putu, koji osvaja sve više prostora u crkvenom životu. Istaknute su mnoge pozitivne stvarnosti koje taj oblik evangelizacije donosi, kao poštivanje i vrednovanje života, čuvanje i izgradnja obitelji, mnogobrojna duhovna zvanja itd., no biskupi su se kritički osvrnuli na neke stvari o kojima bi trebalo voditi računa, kao što su poštivanje crkvenog autoriteta, cjelovitost župne zajednice i župnoga pastorala, poštivanje liturgijskih propisa, vrednovanje tradicionalnog liturgijskog pjevanja itd.

Zaključeno je da će se o svemu tome razgovarati s vodstvom Neokatekumenskog puta kako bi njegove zajednice na što bolji i cjelovitiji način pridonijele rastu i izgradnji župnih i biskupijskih zajednica.

Bilo je riječi i o raznim oblicima karizmatičkih događanja. Naglašeno je da biskupi kao mjesni pastiri posebnu pozornost moraju posvetiti brizi oko tih crkvenih zbivanja da se očuva ono što je u skladu s naukom vjere i tradicijom Crkve, da se ne bi dogodilo da takva okupljanja stvaraju krivu sliku Crkve i vjere koja nije samo pobožni osjećaj i izvanjska zbilja već spasiteljska stvarnost koja obuhvaća čitavoga čovjeka. Naglašeno je također da je egzorcizam, tradicionalna molitva prisutna u Crkvi od njezinih početaka, duboko ukorijenjena u vjeru Crkve te da je neprihvatljivo i neprimjereno od toga praviti medijski spektakl.

Predsjednici pojedinih komisija, vijeća i odbora iznijeli su planove i programe rada tijela HBK-a za iduću godinu.

Biskupi su potaknuli sve odgovorne u procesu vjeronauka u školama i vjerskog odgoja u predškolskim ustanovama da nastoje neprestano pratiti i podizati kvalitetu odgojnog i obrazovnog rada vjeroučitelja i vjeroučiteljica kao i odgojitelja i odgojiteljica u vjeri. U tom smislu dogovoren je novi ciklus doškoloovanja vjeroučitelja i odgojiteljica na Edukacijsko-rehabilitacijskom fakultetu u Zagrebu za rad s osobama s poteškoćama u razvoju.

Biskupi su informirani da je sve spremno za početak rada Hrvatskoga katoličkoga sveučilišta te da će se prvi studenti za školsku godinu 2009/2010. upisati u redovitom ljetnom upisnom roku.

Ove godine navršava se 20 godina rada Hrvatskoga instituta za liturgijski pastoral koji je dao velik doprinos u promociji i populariziranju liturgije u najširem smislu. Ta će se obljetnica

proslaviti prigodnim skupom koji će promišljati daljnju ulogu HILP-a u našem crkvenom životu.

Najavljena je tradicionalna godišnja proslava Svjetskoga dana medija, o čemu će javnost biti na vrijeme informirana.

Za 8. lipnja o. g. u Zagrebu najavljen je sastanak Predsjedništva Vijeća biskupskih konferencija Europe (CCEE), kojemu je potpredsjednik kardinal Bozanić. Dan nakon toga Predsjedništvo CCEE-a susrest će se s predsjednicima i odgovornima za komisije "Iustitia et Pax" svih europskih zemalja uz prisutnost predstavnika Papinskoga vijeća "Iustitia et Pax" iz Rima. Na tom susretu promišljat će se uloga komisija "Iustitia et Pax" u današnjoj Europi, kao i o nekim organizacijskim pitanjima.

Odobren je Statut Zajednice "Molitva i Riječ".

Dana je podrška i odobrena materijalna potpora organiziranju znanstvenih simpozija crkvenih pravika.

Biskupi su prihvatili izvješće o radu Hrvatskoga Caritasa. Također su informirani o konkretnim akcijama koje se provode na nacionalnoj, biskupijskoj i župnoj razini kako bi Crkva što bolje odgovorila potrebama ljudi koje je sadašnje gospodarsko stanje najviše pogodilo. Dana je potpora djelovanju Caritasa na svim razinama jer se tako pokazuje crkvena osjetljivost za svakoga čovjeka, osobito onoga koji je u potrebi. Na taj način Crkva sama čini što je u njezinoj moći, ali istodobno potiče sve ljude dobre volje da se pridruže u svim akcijama koje nastoje umanjiti nevolju i teškoću u koju je čovječanstvo upalo u ovom trenutku. Naglašeno je da se pomno prate događaji u Italiji nakon katastrofalnog potresa u L'Aquili, da se

održavaju kontakti s tamošnjim Caritasom kako bi se moglo reagirati kada to bude potrebno.

Razgovaralo se i o kretanjima u organiziranju katoličkoga laikata, osobito na razini pojedinih (nad)biskupija. Istaknuta je važnost i snaga katoličkoga laikata jer po njemu Crkva može biti prisutna u svim segmentima našega društva.

Biskupi su dali svoje primjedbe na nacrt dokumenta za televizijski i radijski prijenos liturgijskih slavlja koji će se doraditi radi što kvalitetnijeg prijenosa liturgijskih slavlja kako bi on bio potpuno u skladu s naravi samoga slavlja, a također u skladu s zakonitostima samoga medija koji ga prenosi.

Na novo petogodište produžen je mandat mons. Vladi Košiču, predsjedniku Komisije HBK-a "Iustitia et Pax", koji je ujedno i predsjednik Upravnoga vijeća Centra HBK-a za promicanje socijalnoga nauka Crkve, te generalnom tajniku HBK-a mons. Vjekoslav Huzjaku. Produženi su mandati i nekim članovima tijela HBK-a ili su imenovani novi.

Biskupi su upoznati s tijekom izgradnje i stanjem na gradilištu zgrade HBK-a na Ksaveru u Zagrebu.

Odobrene su nakane "Apostolata molitve" za 2010. godinu.

Biskupi su upoznati i s tijekom pripreve za hrvatsko-slovensko hodočašće koje će se ove godine održati 22. kolovoza u Stični u Sloveniji te već sada potiču vjernike da pođu na to hodočašće koje će biti izraz katolištva i povezanosti Crkve u Hrvatskoj i Sloveniji.

Tajništvo Hrvatske biskupske
konferencije

Poruka biskupa HBK za lokalne izbore 2009.

Zagreb, 11. svibnja 2009.

1. Odgovorno se pripremiti za izlazak na izbore

Poznato je kako više od trećine građana na zadnjim parlamentarnim izborima (2007.) nije iskoristilo svoje građansko pravo. Znanstvenici i društveni djelatnici tražit će razloge zašto toliki broj ljudi nije izišao na izbore. Mi pak biskupi, koji imamo obvezu ne samo 'upravljati i posvećivati', nego i poučavati, osjećamo dužnost upozoriti da takvo ponašanje nije u skladu s odgovornošću za javno djelovanje i opće dobro na što nas potiču crkveni dokumenti. To je i razlog zašto i u prigodi ovih lokalnih izbora upućujemo poziv vjernicima i svim ljudima dobre volje neka se pripreme i pristupe izborima s moralnom sviješću i punom odgovornošću kako bi i na taj način učinkovito pridonijeli daljnjem razvoju domovine Hrvatske. Predstojeći pak neposredni izbori nositelja jedinica lokalne samouprave proširuju demokratski utjecaj i ulogu građana u oblikovanju lokalne vlasti, što pridonosi općoj demokratizaciji društva. Crkva cijeni sustav demokracije u onoj mjeri u kojoj omogućava široko sudjelovanje građana u političkim odlukama kako bi se biralo najbolje osobe koje će pridonositi boljitku društva.

2. Upoznati kandidate i programe

Birači u procesu demokratizacije imaju ne samo građansko pravo nego moralnu obvezu i dužnost sudjelovati u izborima, kako bi se ostvarivalo opće dobro. To je, naime, važan društveni događaj za koji se trebaju pripremiti i građani i kandidati. Građani su dužni upoznati ponuđene programe, kao i kandidate koji su na listama za predstavnička tijela lokalne

samouprave. Neposredni pak izbori čelnih ljudi omogućuju im upoznati kakvi su kandidati kao stručne i moralne osobe, te vidjeti prihvaćaju li vrjednote dostojanstva osobe i ljudskih prava. Posebice pak prihvaćaju li kršćanske vrjednote poštivanja života i obitelji, njezinih prava i vrijednosti povezanih s kršćanskom vjerom i tradicijom našeg naroda. Zato će se svaki građanin, kojemu je stalo do napretka svoje zajednice, truditi upoznati program i osobe koje se kandidiraju na izborima. Kod toga važnu ulogu imaju obavijesna sredstva koja moraju objektivno i cjelovito informirati ne samo s obzirom na količinu informacija, nego i na njihovu kakvoću, posebice na njihovu dostupnost, slobodu, moralnost i objektivnost. Jer, društvo ima pravo na obaviještenost utemeljenu na istini, pravdi i solidarnosti, a bez slobodnih društvenih medija nema objektivnih informacija.

3. Izaći na izbore i dati glas pazeći koje vrijednosti kandidati zastupaju

Sudjelovati, dakle, u političkome životu i pridonositi općemu dobru osnovno je pravo i dužnost svakoga građanina. Stoga vas pozivamo da pristupite izborima s moralnom i društvenom sviješću i odgovornošću, jer ćete tako dati svoj učinkoviti doprinos daljnjem razvoju naše Domovine. Mi ne možemo određivati kako će tko glasovati, ali možemo preporučiti vjernicima da glasuju ponajprije za one kandidate koji nedvosmisleno zastupaju vrjednote i stavove prožete kršćanskom naukom i svjedočenjem.

Premda je riječ samo o lokalnim izborima, stavovi kandidata imaju šire značenje od lokalne uprave. Stoga, dragi vjernici, birajte one koji zastupaju

kršćanska antropološka načela istine i pravednosti, brane i štite ljudski život, te promiču dostojanstvo braka i obitelji. Naime, nije posrijedi samo organiziranje društvenog života u nekoj sredini, nego mnoštvo otvorenih pitanja gledom na odgoj i obrazovanje, solidarnost s najugroženijima, te promicanja kulture.

Kršćani ne mogu prihvatiti političke stavove koji zastupaju ili odobravaju bilo koji totalitarni sustav, ili se pak nadahnjuju na njihovim, za hrvatski narod i društvo pogubnim načelima. Posebice su neprihvatljivi kandidati koji niječu, umanjuju, ili prešućuju istinu o odgovornosti izvršitelja jezivih komunističkih zločina nakon Drugoga svjetskog rata. Zato će vjernik svoj glas dati kandidatu koji se zalaže za mir i pravdu, za istinu o hrvatskoj prošlosti i

Domovinskome ratu. Osim toga, vjernik će birati one koji zastupaju vrijednost neradne nedjelje, a od kandidata s pravom očekuje da se bore protiv droge i svih ovisnosti, mita i korupcije, pornografije i prostitucije.

Pozivamo vjernike i sve ljude dobre volje da ispune svoju građansku i kršćansku dužnost i pristupe izborima, te neka u savjesti dobro odvagnu kojim osobama dati glas povjerenja za službu župana, načelnika ili gradonačelnika, odnosno predstavnika u tijelima lokalne samouprave. Na kraju potičemo vjernike neka u Marijину mjesecu svibnju posebice mole za slogu, radost i napredak Domovine.

Vaši biskupi

Poruka predsjednika Odbora HBK za turizam uz Nedjelju turizma, 17. svibnja

Crkva za odgovorni turizam

Organizacija ujedinjenih naroda ukazuje suvremenom svijetu na trenutačno najvažnije probleme. Već se godinama govori o klimatskim promjenama na Zemlji, a OUN upozorava na problem klimatskih promjena koje uzrokuje jednim dijelom upravo fenomen turizma. Logično, Crkva se po svojoj naravi odgovorno pridružuje nastojanju UN-a. Zato i ovogodišnju "Nedjelju turizma" Crkva želi obilježiti u tom smislu.

Ugroženost našeg planeta

Riječ "klima" znači "naginjanje zemaljske kugle prema polu", "podneblje", "sve uvjete i zbivanja u atmosferi", "stanje vremena u nekom kraju". Promatranje našeg planeta, i bez navođenja preciznijih podataka, budi strahopoštovanje. Zemlja visi na

23 stupnja. Na vode otpada 70,8 posto, na kopno 20,2 posto. Laboratorijski pokusi, s obzirom na raspored mora i kopna, pokazuju je upravo pod tim kutom najplodnijom. A putanja je Zemlje oko Sunca na srednjoj udaljenosti od 149, 6 milijuna kilometara. Okreće se oko sebe u prosjeku 29 km u sekundi. Oko Sunca obiđe u 365 dana. Zemljina brzina podešena je prema obliku i težini. Površina je ekvatora 40 milijuna km, a težina Zemlje 59 trilijuna tona. Prosječna je temperatura 14,3 stupnja. Prema raznim hipotezama Zemlja je nastala pred oko pet milijardi godina, a oblikovanje njene površine do pojave života u oko dvije milijarde. Prosječna visina kopna iznosi 875 m.

Zemlju obavija atmosfera koja se zajedno sa Zemljom vrti oko Sunca. Zemlju obavija i biosfera, život do

stanovite visine iznad Zemlje i u njoj kori, a podržava ga 20 posto kisika, 78 posto dušika te neznatnije količine drugih plinova. Atmosfera sa svojim ogrtačem od 120 km štiti život od ultraljubičastih sunčevih zraka. Dakle, na neki način, raj zemaljski s divnim uvjetima života!

Međutim, razvojem industrije posljednjih 250 godina temperatura se povisila za gotovo jedan stupanj, a zadnjih pedeset godina taj se proces dovija sve brže. Tako danas, zbog emisija plinova, govorimo o stvaranju stakleničkog omotača i o globalnom zatopljenju. Iako se promatrači u cijelosti ne slažu, ipak uz promjene na Suncu, velikim dijelom pojavu uzrokuje sve masovnije fosilno izgaranje: ugljena, nafte i prirodnog plina. Ugljični se dioksid povećao 35 posto, a metan 148 posto. Zbog toplinskih promjena i otapanja ledenjaka, razina je mora u sto godina porasla 17 cm. Mijenjaju se uvjeti života, nastaju katastrofalne oluje, vjerojatno će se pojaviti nove bolesti. Moguće je neodgovornim ponašanjem uništiti uvjete čovjekova života na planetu.

Odgovornost turizma

Prema protokolu u Kyotu, mnoge su se zemlje obvezale smanjivati emisije plinova u atmosferu. U tom svoj udio ima i turizam, ne doduše kao suverena država, nego kao fenomen vremena. Sigurno 900 milijuna ljudi, koliko ih godišnje već sudjeluje u turizmu, troši velike količine energenata. Generalni tajnik Svjetske turističke organizacije izričito proziva odgovornost rastuće turističke industrije u kojoj se za deset godina predviđa sudjelovanje 1,5 milijarde turista. Goleme su emisije avio i auto-prometa te rashladnih uređaja kojima hoteli stvaraju ugodniju klimu. Tako turizam postaje zmija koja jede vlastiti rep. Dok se na jednoj strani stvara sve više ugone i doživljaja, na drugoj se neracionalno rasipaju i uništavaju uvjeti zdravog života. A

humani i obećavajući turizam ipak suosjeća s prirodom.

Sveta Stolica, po svojoj službi zabrinuta je za čovjeka i za očuvanje planeta Zemlje. Zato se ove godine rado pridružuje općem nastojanju za odgovorni turizam. Vatikan je prva suverena država koja u atmosferu ne izlučuje nikave štetne plinove. U Vatikanu je izgrađeno mnogo solarija te se velik dio potreba umjesto klasičnim energentima podmiruje sunčevom energijom. A za obnovu kisika u narušenoj atmosferi Vatikan je na tlu Mađarske pomogao obnovu velikog kompleksa šuma. Riječju i primjerom daje svoj udio za zdrave uvjete života. Koliko je milijardi godina trebalo proći dok su se uvjeti života tako čudesno posložili, i kako bi suvremeni čovjek sve to smio neodgovorno razoriti?

Nova svijest odgovornosti

Stoga svi odgovorni ljudi danas osjećaju brigu za očuvanje života na Zemlji. Svemir je dan čovjeku. Svakom čovjeku. Biću koje jedino u stvorenom svijetu prepoznaje Stvoritelja. Iz tako golemog dara čovjek može iščitati svoje dostojanstvo. I dostojanstvo drugih. Već iz tih spoznaja, proizlaze etički, opće obvezujući zakoni. Tko onda smije ugrožavati život drugih? Prirodna dobra pripadaju svim ljudima. Uredno i napredno društvo će se brinuti za dostojanstveni život svakog čovjeka. Svakog čovjeka, znači i naraštaja nakon nas. Prema biblijskom izvještaju čovjek je postavljen u prirodi kao kralj. Zadatak je čuvati i služiti se prirodom. Čovjek odstupa od sebe, od svoje naravi, kada uništava samu kolijevku života. U naše je vrijeme potrebna nova svijest i nova odgovornost za prirodna dobra.

*Mons. Ivan Milovan,
biskup porečko-pulski i predsjednik
Odbora HBK za turizam*

**NOVI BISKUP -
VLADIKA KRIŽEVAČKE
GRKOKATOLIČKE
EPARHIJE –**

Mons. Nikola Kekić

Papa Benedikt XVI. prihvatio je ostavku mons. Slavomira Miklovša na službu pastoralnog upravljanja Križevačkom eparhijom za vjernike bizantsko-slavenskog obreda, koju mu je podnio mons. Miklovš, sukladno kanonu 201. par. 1. Zakonika kanskog prava i imenovao prečasnog Nikolu Kekića, dosadašnjeg župnika konkatedrale Svetih Ćirila i Metoda, biskupom Križevačke eparhije za vjernike bizantsko-slavenskog obreda, objavljeno je u ponedjeljak 25. svibnja 2009. godine, u 12 sati u Vatikanu, a priopćila Apostolska nuncijatura u Republici Hrvatskoj.

Apostolska nuncijatura k tomu obavještava da će mons. Miklovš i nadalje upravljati Križevačkom eparhijom u svojstvu apostolskog administratora "sede vacante" do biskupskog ređenja preuzvišenog mons. Kekića i njegova preuzimanja službe upravljanja spomenutom eparhijom.

Mons. Nikola N. Kekić rođen je 18. siječnja 1943. u selu Stari Grad, u Žumberku. Roditelji su mu Nikola i Anđa rođ. Smičiklas. Kršten je i miropomazan u crkvi Sv. Petra i Pavla u Mrzлом Polju. Po nacionalnosti je Hrvat. Osnovnu školu (prva dva razreda te četvrti i peti razred) pohađao je u Sošicama i u Iloku (treći razred). Godine 1956. (1. rujna) primljen je u Grkokatoličko sjemenište i pohađa četiri razreda Klasične gimnazije, a zatim još četiri razreda Klasične gimnazije kod franjevac na Kaptolu, gdje je 1963. godine maturirao. Od 23. rujna 1963. do 10. ožujka 1965. služio je

vojni rok. U ožujku 1965. upisao je studij na KBF-u u Zagrebu. Godine 1967. križevački ordinarij ga je poslao na daljnji studij u Rim na Papinskom sveučilištu Urbanianum. U tijeku toga studija boravio je u Papinskom ukrajinskom zavodu sv. Jozafata.

Po završetku studija u Rimu križevački vladika Gabrijel Bukatko rukopoložio ga je za svećenika 1. studenoga 1970. u župi sv. Petra i Pavla u Sošicama, u Žumberku. U prosincu iste godine povjerena mu je na upravljanje župa sv. Petra i Pavla u Mrzлом Polju, u Žumberku. U prosincu 1972. godine imenovan je upraviteljem Grkokatoličkog vjerskog centra u Karlovcu. Odatle je privremeno upravljao i grkokatoličkom župom Blagovijesti u Pribiću i Uznesenja Marijina na nebo u Pećnom, u Žumberku. Godine 1977. vraća se u Rim, boravi u Papinskom hrvatskom zavodu sv. Jeronima i pohađa poslijediplomski studij crkvene povijesti na Papinskom orijentalnom institutu, gdje je postigao stupanj magistra. Po povratku iz Rima kraće je vrijeme upravljao Grkokatoličkim vjerskim centrom u Karlovcu. U listopadu 1984. imenovan je vicerektorom Grkokatoličkoga sjemeništa, a od 1. srpnja 1990. rektorom. U prosincu 1984. dobio je dekret za upravitelja zagrebačke župe sv. Ćirila i Metoda. Od 1. prosinca 1988. do danas obnaša službu dekana Katedralnog dekanata Križevačke eparhije. Od 8. prosinca 2003. bio je konzultor križevačkoga vladike Slavomira, a ujedno član Prezbiterialnog i Liturgijskog vijeća

Križevačke eparhije. Godinama obnaša i službu arhivara Križevačke eparhije. Od 1999. urednik je Žumberačkoga kriješa, edicije za Hrvate Žumberčane diljem Hrvatske i inozemstva, gdje je objavio brojne članke iz povijesti Križevačke

eparhije i Žumberka. Od rujna 1998. godine na Radiju Marija vodi emisiju "Iz baštine grkokatolika", a organizator je svih radio i TV prijenosa liturgija iz grkokatoličkih crkva.

**NADBISKUPOVA ČESTITKA NOVOIMENOVANOM
KRIŽEVAČKOM BISKUPU**

ZADARSKI NADBISKUP

P. t.

Mons. Nikola Nino KEKIĆ

Imenovani biskup
Križevačke eparhije
Ćirilometodska 1
10000 Zagreb

Poštovani i dragi Monisgnore!

U prigodi Vašeg imenovanja za biskupa Križevačke eparhije upućujem Vam, u svoje ime i u ime Zadarske nadbiskupije, iskrene, bratske čestitke. Posebno se radujem što je Sveta Stolica u Vama, žumberačkom Hrvatima, prepoznala budućeg nadpastira Eparhije koja okuplja vjernike bizantsko-slavenskog obreda, grkokatolike, s posebnom povijesnom ulogom u okviru Crkve Kristove u Hrvatskom narodu.

Vaše bogato svećeničko iskustvo na različitim područjima crkvenog života pomoći će Vam uvelike u kompetentnom vođenju Vaše Eparhije. Neka Vas prati, u Vašem radu i životu, zagovor svete braće Ćirila i Metoda i svete Bogorodice, Majke Crkve.

Srdačno Vas pozdravljam u Gospodinu.

✠ Ivan Prenda,
zadarski nadbiskup

Proglas mladih okupljenih na Drugom susretu hrvatske katoličke mladeži BiH u Livnu

"Korake nam upravljaj putovima mira i dobra, Kriste!"

U godini velikih kršćanskih jubileja – apostola Pavla i franjevačkog pokreta, nalazeći se na tlu biskupije prvog blaženika vjernika – laika iz naše zemlje i naroda, mi, mladi, okupljeni iz mnogih biskupija na veleslavlje našeg crkvenog identiteta i kršćanske vjere na Drugom susretu hrvatske katoličke mladeži u Bosni i Hercegovini, svečano izjavljujemo:

1. Izražavamo svoju radost i zahvalnost Bogu, što smo, kao predstavnici hrvatske katoličke mladeži, mogli doživjeti ljepotu i bogatstvo naše svete vjere i slaviti Trojedinoga Boga, ovdje, u drevnom katoličkom kraju, uz franjevački samostan i crkvu posvećenu apostolskim prvacima u Livnu.

2. Ispovijedamo javno, da je jedino Isus Krist pravi Bog i pravi čovjek, najuspjeliji model istinski ostvarene ljudske osobe, uzor svake savršenosti i ljubavi bez mjere. Riječima iz novozavjetne knjige Djela apostolska (4,12) i mi ispovijedamo: 'Nema ni u kome drugom spasenja. Nema, uistinu, pod nebom drugoga imena dana ljudima po kojemu se možemo spasiti'.

3. Isus Krist je za nas dokaz da je jedino svetost istinsko čovjekovo samoostvarenje i da je hod prema svetosti ujedno razvijanje svih čovjekovih sposobnosti do maksimuma. Zato smo odlučni: prihvatiti svetost kao 'stil života' svakog od nas kao Kristovih sljedbenika; i da ćemo nastaviti proučavati Bibliju i još temeljitije upoznati nauk i cjelokupno duhovno blago Kristove Crkve kojoj pripadamo.

4. Izražavamo svoju odanost Katoličkoj Crkvi i svom hrvatskom narodu, te svoju spremnost oduprijeti se nasrtljivosti diktature relativizma

svjesno i odvažno svjedočiti kršćanska načela u svakodnevnom životu, te tako postojano koračati putovima mira i dobra.

5. Izjavljujemo da ćemo odlučno braniti i zauzimati se za dostojanstvo svakog ljudskog života, za njegovu svetost i nepovredivost njegovih temeljnih prava, kao i za svetost kršćanskog braka i obitelji.

6. Izražavamo ljubav prema svome rodnom kraju i domovini naših roditelja i predaka; svoju blizinu i solidarnost prema katolicima ove teško nastradale mjesne Crkve banjolučke te svoje poštovanje prema ubijenim svećenicima i redovnicima, prema poginulim braniteljima i svim drugim žrtvama domovinskog rata.

7. Izražavamo spremnost, da u suradnji s drugim i drugačijim našim suvremenicima, ulažemo sve svoje sposobnosti i talente koje nam je Bog darovao, u izgradnju nove civilizacije ljubavi u našem životnom okruženju.

8. Vjerni sadašnjem nasljedniku apostola Petra papi Benediktu XVI. i zahvalni Sluzi Božjem papi Ivanu Pavlu II. koji nam je blaženog Ivana Merza darovao kao 'svjedoka Kristova, zaštitnika, uzora i suputnika na putu u našoj povijesti i primjer svima', izražavamo spremnost uzeti lik i djelovanje ovog izuzetnog, najdličnijeg sina naše zemlje i naše domovinske Crkve za program svojega osobnog života i angažiranja u Crkvi i u društvu, te tako biti istinski graditelji sretnije budućnosti Katoličke Crkve i hrvatskog naroda u našoj Domovini.

9. Izražavamo svoju želju i zahtjev svima koji nose društvenu ili političku odgovornost u Bosni i Hercegovini i Hrvatskoj da nama i svim našim

vršnjacima omogućuje dostatne uvjete za obrazovanje i osiguraju zaposlenje, kako bismo mogli što učinkovitije doprinosti duhovnoj obnovi i materijalnoj izgradnji naše Domovine.

10. Zahvaljujemo našim duhovnim pastirima koji nas uvijek iznova potiču da se odazovemo Kristu, kako bi nas On učinio svojim vjerodostojnim

suradnicima i donositeljima nade našim suvremenima. S Kristom i Njegovom Majkom Marijom želimo graditi svoju budućnost i tako biti uistinu svjetlo svoje Domovine.

Zato još jednom kličemo: 'Korake nam upravljaj putovima mira i dobra, Kriste!'

Izjava Komisije "Iustitia et pax" Hrvatske biskupske konferencije

- o 20. obljetnici postojanja i djelovanja - (1989.-2009.)

Komisija "Iustitia et pax" Hrvatske biskupske konferencije nastavlja na tragu nadahnuća koja su tijekom dvaju desetljeća inspirirala njezino djelovanje, pa o svojoj 20. obljetnici objavljuje sljedeću izjavu prosvjeda i nade.

Sadašnja duboka kriza ugrožava pravdu i mir u svijetu, u Europi i kod nas, pa zahtijeva da se kritički procijeni dosadašnje sustave i odnose te predloži kako u novo doba unijeti više pravednosti i novu solidarnost.

1. Prezrena pravda. Financijska kriza, ponikla u Sjedinjenim Američkim Državama, zahvatila je čitav svijet, proizvela gospodarsku recesiju i prerasla u socijalnu dramu. Korijeni krize leže u tržišnom fundamentalizmu koji su pristaše neoliberalne ideologije promovirali u svojim zemljama i nametnuli čitavom svijetu, ali velika odgovornost počiva i na ostalim državama i njihovim politikama koje su dopustile primat privatnoga nad zajedničkim interesom, čime je potkopano izvorno značenje politike kao brige za zajedničko dobro. Sve ostalo su posljedice toga neprihvatljivog iskorjenjivanja politike iz etičkoga temelja i njezino ukorjenjivanje u logiku ekonomske i financijske moći. Sadašnja kriza je utoliko dramatični odraz duboke preobrazbe političkoga djelovanja u suvremenom društvu. A kako je političko djelovanje eminentno ljudsko djelovanje - onda navedena

preobrazba svoje korijene ima u krivim antropološkim pretpostavkama - među njima se ističu reduciranje ljudske osobe na proizvođača i potrošača, te egoizam i korist kao vrhovna načela vrednovanja i političkoga djelovanja.

Danas prevladavajući financijski kapitalizam razgradio je onaj prethodni, industrijski, u kojem se bila uspostavila kakva-takva ravnoteža između ljudskog rada i kapitala. Taj novi super-kapitalizam poticao je na nerazumnu potrošnju i sve veće zaduživanje, pa je razvio čitav niz složenih i mutnih financijskih "proizvoda", u koje je upakirao i tražbine koje nema tko vratiti (američke hipotekarne zajmove), a sve zbog postizanja skandaloznih ekstra-profita. Taj kockarski kazino-kapitalizam izložio je gubitcima mnoge štediše i investitore, pa su u vjetar otišle tisuće milijarda dolara, eura i kuna, a milijuni ljudi ostali su bez posla, doma, mirovina i ušteda. A kad je gospodarski pad zahvatio čitav svijet (recesija), neoliberalni bankari i špekulanti, koji su još jučer rogozorili protiv države i prava – u stilu država je preskupa, norme kočje biznis... zavapili su u pomoć upravo – državi! I dogodila se velika nepravda: zbog rizika propasti čitavih gospodarstava, države su javnim novcem pritekale u pomoć privatnim interesima, prvo bankama i osiguravajućim društvima, a potom i gospodarstvu. I ne samo nepravda, nego

i apsurd: prekomjernu privatnu zaduženost počelo se "liječiti" sve većim javnim zaduživanjem, koje opterećuje i sadašnje naraštaje i one koji dolaze. A umjesto da kazne hazardere i pohlepnike, države spašavaju njihove banke i tvrtke da izbjegnu opću depresiju poput one od 1929. do 1930. godine.

Sadašnja kriza, međutim, u svojoj biti nije primarno ni financijska, ni ekonomska, nego financijsko-ekonomska erupcija krivih – i utoliko neprihvatljivih – antropoloških pretpostavki na kojima počiva kompleks neoliberalne koncepcije države i društva. Ta koncepcija najprepoznatljivije lice pokazuje u SAD-u, ali se posredstvom moćnih utjecaja te jedine preostale velesile raširila po cijelom svijetu, otkrivajući istodobno i prave uzroke i razorne posljedice ekonomsko-tehničke i financijske globalizacije na osnovama dominantnih načela egoizma, koristi, interesa i dobiti, a sve opipljivije i grabeži, obmana, ucjena i samog lopovluka.

Kriza nije mimoišla ni našu domovinu, premda je razborita politika Hrvatske narodne banke donekle ublažila njezine učinke. Hrvatska se, kao dio globaliziranoga svijeta, zatekla u tom dramatičnom procesu bez sudjelovanja u uzrocima i, kao i ostale države u tranziciji ili razvoju, jednostavno je zapljusnuta, poput nezaustavljivog tsunamija, posljedicama krize. Hrvatska država i društvo su, što zbog nesretnih okolnosti iz daljnje i bliže povijesti, što zbog lakomislenih gospodarskih i socijalnih politika koje se temelje na logici rasprodaje nacionalnoga bogatstva, inozemnoga zaduživanja i nekontrolirane potrošnje bez pokrića, dovedeni do ruba dužničkoga ropstva i sveprisutne socijalne nesigurnosti s nasumičnim kresanjem socijalnih prava. Sve to je uzvratno utjecalo i stalno utječe na pomutnju u sustavu vrijednosti u hrvatskome društvu, koji se treba temeljiti na cjelovitom poštivanju ljudskoga dostojanstva i na tom dostojanstvu utemeljenih neotuđivih

ljudskih prava. Pojednostavljeno govoreći, javnu etiku je progutala politika, državnu politiku je progutala globalna ekonomija, ekonomiju su progutale globalne financije, financije je progutalo koristoljublje, koristoljublje je progutao egoizam, a egoizam sada povraća vlastitu bolesnu utrobu – krizu.

2. Ugroženi mir. Kriza i recesija danas ugrožavaju mir među ljudima i među narodima, a najviše pogađaju osiromašene srednje i niže slojeve razvijenih, ali i tranzicijskih zemalja. Špekulativni kapital još je prošlog ljeta bio izazvao porast cijena hrane i val nasilja u siromašnim zemljama Azije i Afrike. Neoliberalni imperijalizam poveo je dva rata da bi ovladao tuđim izvorima energije, dok jedna orijentalna despocija plinom ucjenjuje Europu već drugu zimu. Nestajanje višestranosti (multilateralnosti) i ravnoteže u međunarodnim odnosima ugrožava kolektivnu sigurnost te potiče na neprijateljstva i nacionalne egoizme. Takvim, sve "dopuštenijim" egoizmima pripada i ucjenjivačka politika susjeda prema Hrvatskoj.

Komisija "Iustitia et pax" ne prihvaća koncept sukoba među civilizacijama i religijama, ali je svjesna da ekonomsko-tehničko i svjetonazorsko širenje zapadnjačkoga modela društva, a koji se temelji na apsolutiziranju koncepta života bez Boga i transcendencije, neminovno vodi u sučeljavanja i na religijskom planu, budući da su arapske, afričke i azijske kulture nezamislive bez utjecaja religioznog elementa. Stoga svaki susret zapadnjačkog svijeta tijekom procesa globalizacije s ostatkom svijeta predstavlja ujedno susret između (ne)vidljivih, ali djelatnih dispartnih elemenata: zapadnjačkog sekularizma s jedne strane i religioznog fundamentalizma s druge strane. Među njima na praktičkom planu nema razlike. Oba nose u sebi, iako s drukčijim pobudama, razornu moć isključivosti i bojevnog mentaliteta.

Val nemira i neizvjesnosti potresa svijet, ali i našu domovinu. Međutim, mnogi

naši izbori pogoduju rastu nesigurnosti i ugroženosti. Tako je bilo krajnje neodgovorno rasprodati nizašto banke – saniravši ih prije toga javnim novcem na korist stranih kupaca – i telekomunikacije, a dijelom i energetiku, pa o tim vitalnim sektorima sad odlučuju strani vlasnici. Oni se u današnjoj recesiji brinu prvenstveno o sebi, pa izvlače kapital iz filijala u Hrvatskoj. Osim toga, kad europske države pomažu svoje banke, one ne dopuštaju da ta pomoć odlazi u strane zemlje, premda tamo djeluju njihove filijale.

Mir među ljudima više ne ugrožava samo gruba sila, nego i nasilje među mladima, u školama i na sportskim stadionima, koje ostaje bez javne sankcije, a što sve vodi praktičnom bezakonju. Društvenu uzajamnost slabi i prepuštanje javnih usluga privatnom poslu, što je posebno zabrinjavajuće u zdravstvu, jer slabi jednakost i socijalnu koheziju, ali i u školstvu, jer onemogućuje jednakost djece na ulasku u život. Privatna sila se iskazuje i kroz uskraćivanje zaslužene plaće, neplaćanje prekovremenog rada i socijalnih davanja, te arbitrarna otpuštanja pod izlikom recesije. Ali pored nekažnjelog nasilja, hrvatsko društvo pokazuje i dva druga simptoma neoliberalne ovisnosti: s jedne strane potrošačku kratkoročnost svega, a s druge krajnje neodgovoran odnos prema zaduživanju. Prva je ovisnost znak našeg vremena, koje više ne poznaje prošlosti, a tjeskobno se kloni pogleda u budućnost, jer živi u sadašnjem trenutku i drži da sve potrebe, želje i strasti valja zadovoljiti bez odgađanja. Zbog toga se i prihvaća jednokratna uporaba mnogočega i kratkoročnost gotovo svega. Jedna nedavna anketa pokazuje da 60% naših sugrađana pri kupnji zadovoljava određeni "životni stil", a samo 40% stvarne životne potrebe. Druga ovisnost već prerasta u ropstvo: to je život na kredit, život u minusu, što ga omogućuju kreditne kartice, leasinsi i zajmovi, najčešće s deviznom klauzulom i/ili promjenjivom kamatnom stopom.

Dugovi naših sugrađana bankama penju se na fantastičnih 17 milijarda eura, što je 42% godišnje vrijednosti svih proizvoda i usluga, a naših tvrtka i banaka u inozemstvu na gotovo 29 milijarda eura, što je više od većine tranzicijskih država. Prosječna visina zaduženosti po zaposlenome kod nas iznosi 74.000 kuna, što je 16 prosječnih plaća. I dok krediti rastu po godišnjoj stopi od 22%, prosječna godišnja neto plaća (55.000 kuna) rasla je manje od 2%. Osim toga, naši sugrađani koriste 8,5 milijuna kreditnih kartica, a malo tko zna da se kamata na prekoračenja penje i do 15%. Ovo dužničko ropstvo prerasta u pravu dramu za pojedince, obitelji i tvrtke sada kad banke dižu kamatne stope i kad su nova zaduživanja gotovo nemoguća.

3. Nova pravednost. Bilo je za očekivati da će nakon financijske kataklizme države reagirati brže i staviti u red financijsko tržište, jer sustav nastao potkraj II. svjetskog rata već poodavno ne zadovoljava. U njegovim institucijama, a to su Međunarodni monetarni fond i Svjetska banka, nema velikih zemalja poput Kine, Indije, Japana i Brazila, ali ni zemalja u razvoju. S druge strane, te institucije već tri desetljeća uopće ne kontroliraju potpuno deregulirano financijsko tržište, kojim haraju lovci na najveći profit, izlažući nerazumnim rizicima investitore, štediše i čitave države.

Skupina 20 gospodarski najjačih zemalja svijeta (G20) je u studenom prošle godine ukazala na slabosti toga sustava, a zatim je u početku travnja donijela niz odluka i pravila za banke, špekulativne fondove i agencije koje procjenjuju poslovni rizik. G20 međutim nije ustao protiv poreznih i bankarskih "rajeva", tih utočišta porezne utaje, koji "peru" novac kriminalnog podrijetla i skrivaju kapital što ga iz siromašnih zemalja izvlače njihove korumpirane "elite". Zbog postojanja ovih "rajeva" države i javni proračuni gube milijarde dužnog poreza, što pridonosi da pakao siromaštva i obespravljenosti vlada u najsromašnijim dijelovima svijeta. G20 isto tako nije

doveo u pitanje sustav nerazumnog zaduživanja, ali ni nepravednu međunarodnu trgovinu, nego je samo inzistirao na odbijanju protekcionizma i zatvaranja.

Svijet je danas pred izborom: ili nastaviti bezumnu trku glavom u zid, ili osigurati da u tržišnoj utakmici ne stradavaju slabiji, da se radna mjesta ne sele po logici najvećeg profita, ukratko da se umjesto pohlepe i rasipanja ozakone nova pravila, primjerice pravo zdravstvene potrebe i prehrambene suverenosti, dužnost umjerenosti u zaduživanju i u trošenju fosilnih energenata, carine na proizvode koji ne poštuju okoliš ili socijalna prava, svjetski porez na špekulativne transakcije... Za sve to neophodan je povratak države i politike na njihovo mjesto prvenstva i ulogu arbitra u demokratskom svijetu.

Kako bi Europa sudjelovala u izgradnji post-liberalnog svijeta, potrebno je da se politički profilira i stekne djelotvornije institucije, što je moguće kad se usvoji Lisabonski ugovor EU. Svijet se jedino zajedno može boriti protiv globalističkih rizika i klimatskih promjena, a Europa tom svijetu ima što predložiti: ne samo humanističke vrijednosti kršćanske provenijencije, nego i načela - supsidijarnosti, razmjernosti, solidarnosti i socijalne tržišne ekonomije. Europa može predložiti i svoju prokušanu "metodu zajednice" kao način upravljanja onim o čemu se, po načelu supsidijarnosti, može djelotvornije odlučivati na razini svijeta negoli na kontinentima ili u državama, a to su univerzalna dobra poput mora, vode, zraka, energenata, biološke raznovrsnosti i općenito neobnovljivih dobara čovječanstva.

Komisija "Iustitia et pax" i od hrvatskih političara očekuje da sudjeluju u građenju sutrašnjeg svijeta, ponajprije u sklopu europskih integracija, gdje se upravo oblikuje energetska, pomorska i imigracijska politika, ali i u Hrvatskoj, gdje valja uvesti nove norme, da

financije postanu servis gospodarstva, a da gospodarstvo bude u službi čovjeka i njegova rada. Jer ako ne bude brzih reforma – koje je moguće obaviti jedino u stanjima krize – prevladat će uvjerenje da se kozmetičkim izmjenama može sačuvati sadašnji "kriznogeni" sustav i nastaviti - business as usual. Komisija traži da hrvatski političari – na nacionalnoj i na mjesnoj razini – ne zanemare ustavnu obvezu izgradnje socijalne države. Ona podsjeća da su kršćani socijalni upravo zato što su kršćani, pa potiče javne vlasti da slijede primjer zemalja koje sada pomažu svojim ugroženim gospodarskim granama (primjerice automobilske industriji). Tako i hrvatska država treba sada pomoći prvenstveno mladima koji su se zadužili za svoje obrazovanje, kupnju stana, otvaranje poduzeća, primjerice beneficiranjem kamata ili moratorijem otplate; priteći u pomoć ratarima i ribarima, koji su se zadužili za kupnju zemlje i stoke, prerađivačkih kapaciteta, brodova i mreža; pomoći da se ugovorima za domaće brodare očuva znanje i zaposlenja graditelja brodova, da se potakne specijalizacija hrvatskih brodogradilišta za nove vrste plovila...

Komisija smatra da treba odgoditi za druga vremena one projekte koju nisu od važnosti za prebrođivanje recesije i očuvanje radnih mjesta, te da državni novac treba usmjeriti na obnovljive oblike energije, očuvanje šuma, vode i mora, a u cilju povratka trajnim vrijednostima – umjerenosti, štednji i dugoročnosti. Članovi Komisije su svjesni da nije lako u uvjetima dvostrukog deficita – proračunskog i tekućih plaćanja – ostvarivati te ciljeve, ali od njih se ne smije odustajati. Oni očekuju solidarnost svih, ali i novu poreznu politiku koja će manje oporezivati rad, a više kapital, posebice špekulativni, kao i igre na sreću.

4. Drukčiji mir. Postanje neoliberalnoga globalizma treba iskoristiti za polaganje novih temelja kolektivne sigurnosti i svjetskog mira, e da narodi ne budu suprotstavljeni u nemilosrdnoj utakmici

bez pravila i pravde, te da čovjek svojem bližnjem ne bude vuk. Dobra volja za to postoji i kod nove američke administracije i kod Europske unije, pa se taj "trenutak milosti" ne smije propustiti, jer svijetu prijete mnoge opasnosti. Siromašnim prostranstvima Afrike već sada lutaju stotine tisuća klimatskih izbjeglica, već se vode ratovi za izvore pitke vode, naftu i plin, mineralna bogatstva... Jer, ako mir ne bude djelo pravde, ne će ga moći ni biti.

Bolje uvjete za mir mora graditi i Europa, posebice prema onima koje je zaboravljala tijekom desetljeća totalitarnog komunizma. Europska solidarnost je danas na velikom, povijesnom ispitu. Pa, nakon što je "stara Europa" pomogla "mladoj" da se osovi na noge i investirala u njezina poduzeća i posebno banke, sad, u težim vremenima, ponovno je na ispitu njezin smisao za uzajamnost. EU treba pridonijeti miru i novim odnosima sa susjedima, posebice s jugoistokom Europe, ali i s Ukrajinom i Rusijom, a navlastito sa Sredozemljem i siromašnom Afrikom, kojoj "stara" Europa mnogo duguje.

Drukčijem miru sa susjedima treba težiti i Hrvatska, miru zasnovanom na poštivanju međunarodnog prava, te

istine i pravde, u prevladavanju rana iz nedavne prošlosti. Drukčiji mir treba graditi i među hrvatskim građanima i u tu svrhu Komisija traži od javnih vlasti i pravosuđa da se stane na put faktičkom bezakonju, da se progoni organizirani kriminal i korupcija, da se depolitizira policija i osposobi nadzorne službe, uvede načelo "četiri oka" i rotaciju službenika kod diskrecijskih odluka, te striktno odvoji javnu upravu od izvršne vlasti. Komisija smatra da je dobro koristiti tuđa iskustva, ali ne slijepim slušanjem neodgovornih stranih birokrata, pa bili oni i iz Europske komisije, ili kopiranjem stranih zakona, posebno onih iz anglo-saksonskog svijeta, koji Hrvatima kao kontinentalnim Europljanima nisu bliski, ni ideološki ni pravno. Između stranih iskustava treba odabrati ono što je razborito i blisko najboljoj hrvatskoj tradiciji i njezinoj vrijednosnoj, povijesnoj i kulturnoj pripadnosti Europi.

U Zagrebu, 3. lipnja 2009.

Mons. dr. Vlado Košić,
predsjednik Komisije "Iustitia et pax"
HBK

Stropno slikarstvo Bazilike sv. Anastazije u Veroni (prikaz svete)

ZADARSKA NADBISKUPIJA

GODINA SVEĆENIŠTVA

NADBISKUPOVO PROGLAŠENJE GODINE SVEĆENIŠTVA U ZADARSKOJ NADBISKUPIJI

Zadar, Katedrala sv. Stošije, 27. lipnja 2009.

✠ U ime Kristovo. Amen

Draga braćo svećenici, dragi bogoslovi i sjemeništarcu, draga braćo i sestre Kristovi vjernici Zadarske nadbiskupije,

Sveti otac Papa Benedikt XVI. otvorio je, na svetkovinu Presvetog Srca Isusova, 19. lipnja ove godine, u povodu 150. godišnjice smrti svetog Ivana Vianneya, župnika iz Arsa, Godinu svećeništva u Katoličkoj crkvi.

Predložio je da se Godina odvija pod geslom: *Kristova vjernost - svećenikova vjernost*. Želio je da svi prepoznaju neprocjenjivi dar svećeništva Crkvi i svijetu. Želio je da svećenici sa zahvalnoću i radošću žive svoj identitet izabranih, voljenih, posvećenih i poslanih u Crkvi i svijetu.

Pridružujemo se odluci Svetoga Oca i proglašavam Godinu svećeništva u našoj Zadarskoj nadbiskupiji. To činimo na najbolji mogući način, okupljeni ovdje na svećeničkom ređenju u našoj katedrali, moleći Dobroga Pastira da umnoži u Crkvi one koje je izabrao “da budu s njime i da ih pošalje” (Mk 3,14) Crkvi i svijetu.

Zadar, 27. lipnja 2009.

Mons. Ivan Prenda,
nadbiskup

NADBISKUPOVO PISMO BRAĆI U SVEĆENIŠTVU U ZADARSKOJ NADBISKUPIJI

Broj: 1400/2009.

Draga braćo svećenici!

Vama svojoj subraći u Kristovu svećeništvu, u našoj Nadbiskupiji zadarskoj, obraćam se na početku Godine svećeništva koju nam je darovao Petrov nasljednik, naš Sveti Otac Benedikt XVI. On je želio da "ona bude povlaštena prigoda da se iznese na vidjelo poslanje i svetost svećenika u službi Crkvi i čovječanstvu trećega tisućljeća".

Mi smo zato prvi pozvani vidjeti sebe u Božjem obećanju svome narodu: «Dat ću vam pastire po srcu svojemu» (Jer 3,15). Crkva pak u svećeništvu Novoga saveza, darovana po Kristu, vidi uporište svoga postojanja i poslanja u povijesti. «Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode» (Mt 28,19) i «Ovo činite meni na spomen» (Lk 22,19 i 1 Kor 11,24), tj. zapovijed naviještanja Evanđelja i obnavljanja žrtve njegova Tijela i prolivene Krvi za život svijeta jesu u središtu svećeničkog života i poslanja.

Papa je, kao što vam je poznato, otvorio Godinu svećeništva svečanom Večernjom službom, na blagdan Presvetoga Srca Isusova, 19. lipnja 2009. godine, u crkvi sv. Petra, u Rimu. Sveti Otac je nas svećenike tom prigodom poveo, u svome razmišljanju, na temelju Ef 2, 4-6, k probodenom Srcu Isusovu, izvoru našega svećeništva i pozvao nas "da izidemo iz samih sebe, da ostavimo svoje ljudske sigurnosti te da se pouzdamo u Nj, te slijedeći njegov primjer u predanju samih sebe, da postanemo, bez pridržaja, dar ljubavi. Jer "svećeništvo je ljubav Isusova srca", kako reče sv. Župnik iz Arsa.

Dok razmišljam o Svećeničkoj godini, u našoj Nadbiskupiji zaustavljam se pred svojim biskupskim služenjem u našoj Mjesnoj Crkvi, pred vama i vašim služenjem ovom Božjem narodu i pred našim zajedničkim služenjem Gospodinu i narodu. Žarka mi je želja da pred svakim našim vjernikom iziđe na vidjelo naše poslanje i naš trud da se po tom služenju sve više posvećujemo.

Popuno sam svjestan da je jako važno težiti za punim zajedništvom u Nadbiskupiji koje je potrebno da bismo bili pastoralno i duhovno plodni i uvjerljivi u svjedočenju istinske ljubavi prema Bogu i prema povjerenoj nam braći i sestrama, a posebno prema mladima. Jednako tako sam svjestan da smo svi mi, i ja i vi, pozvani u ovoj Godini svećeništva sve učiniti kako bi se uklonile određene zapreke koje stoje na putu ostvarivanja jedinstva u životu i radu našega prezbiterija. Božjom pomoću moguće je prevladati postojeće poteškoće. "I za nas vrijedi poziv na obraćenje," kaže nam Papa, i "traženje pomoći u Božjem milosrđu" te primjetio kako se svi crkveni ljudi s poniznošću i ustrajnom molitvom moraju obraćati presvetom Srcu Isusovu.

I ovom prigodom svima vama dajem punu podršku u vašem savjesnom življenju svećeničkog poslanja kao i u nastojanju da ponašanjem, nehajom ili krivnjom ne naneseimo štetu povjerenim nam dušama. Jer za "uspješnog službenika Božjega, potrebna je 'znanost ljubavi'", reče Sveti Otac Benedikt XVI.

Neka nas sve u našem prezbiteriju Kristova ljubav poveže međusobno, i jednako tako s našim vjernicima u Nadbiskupiji. Pozivam vas sve, da s ljubavlju započnemo našu Godinu svećeništva u Nadbiskupiji u prigodi svećeničkog ređenja, u našoj katedrali u subotu, 27. lipnja ove godine, u 19 sati.

Primate moj pozdrav i blagoslov.

Zadar, 21. lipnja 2009., na spomendan sv. Alozija Gonzage

+ Ivan, v. r.,
nadbiskup

NADBISKUPOVO PISMO BOGOSLOVIMA ZADARSKE NADBISKUPIJE ZA GODINU SVEĆENIŠTVA

Dragi bogoslovi!

Svjedoci ste da sam u subotu, 27. lipnja 2009, na dan svećeničkog ređenja u Katedrali, slijedeći odluku Svetoga Oca Benedikta XVI., proglasio Svećeničku godinu u našoj Nadbiskupiji zadarskoj. Za tu prigodu uputio sam posebna pisma Svećenicima naše Nadbiskupije kao i svim vjernicima u Nadbiskupiji. Ovim putem upućujem i Vama, našim bogoslovima-kandidatima za svećeništvo, svoju pastirsku riječ.

Ona je poziv svakome od Vas da u ovoj godini, prvo, na poseban način porastete u svijesti da ste ljubljeni, odabrani i pozvani da jednoga dana postanete dionici Kristova vječnog svećeništva i drugo da molite za svoju ustrajnost i za nezasluzeni Božji dar novih svećeničkih zvanja našoj Nadbiskupiji.

Upotrijebio sam ovdje riječ ustrajnost u smislu ozbiljne duhovne i intelektualne izgradnje koja će biti temelj Vašeg budućeg blagoslovljenog djelovanja u našoj nadbiskupiji.

Molite i za prezbiterij naše Nadbiskupije da bude vjeran poklonjenom daru svećeništva živeći ga radosno i vjerno u poslanju za Kristove vjernike u našoj Nadbiskupiji.

U svoje molitve stavite i našu najmlađu braću, sjemeništare, koji provjeravaju svoj put prema svećeništvu u našem sjemeništu "Zmajević".

Dok Vas izručujem zaštiti Marije, Majke Crkve, pozdravljam Vas i blagoslivljem.

Zadar, na svetkovinu svetih Petra i Pavla 2009.

+Ivan, v. r.,
nadbiskup

NADBISKUPOVO PISMO SJEMENIŠTARCIMA ZADARSKE NADBISKUPIJE ZA GODINU SVEĆENIŠTVA

Dragi sjemeništarcu!

Slijedeći poziv Svetoga Oca Benedikta XVI. da se svi u Crkvi pridružimo slavlju Svećeničke godine u Katoličkoj crkvi, kao što znate, proglasio sam, na dan svećeničkog ređenja, u Katedrali, u subotu, 27. lipnja 2009. godine, Svećeničku godinu u našoj Nadbiskupiji.

Ta Godina ima za cilj potaknuti svećenike u cijeloj Crkvi da prodube svoju povezanost s Kristom svećenikom te da Božji narod upozna što bolje veliki Božji dar svećeništva Crkvi i svijetu, te da moli za svoje svećenike.

Vi pak, naši sjemeništarcu na putu ste vlastitog provjeravanja zove li Vas Gospodin da ga slijedite u svećeništvu. Zato ste u Sjemeništu da Vam se pomogne u tome, ljudskim i kršćanskim odgojem, kako biste slobodno odgovorili na Gospodinovu ponudu.

Pozivam Vas da u ovoj Svećeničkoj godini molite za naše svećenike da budu svećenici po Srcu Isusovu. Molite za naše bogoslove da ustraju na putu prema svećeništvu. Molite i za nova svećenička zvanja u našoj Nadbiskupiji. Za sebe pak molite da

prepoznate Gospodinov glas kojim Vas poziva da ga, sada čista srca slijedite, a jednoga dana da kao dionici Njegova neprolazna svećeništva radite za Njegovu slavu i spašenje duša.

Primite moj pozdrav i blagoslov.

Zadar, na svetkovinu sv. Petra i Pavla, 29. lipnja 2009.

+ Ivan, v. r.,
nadbiskup

NADBISKUPOVO PISMO REDOVNICAMA ZADARSKJE NADBISKUPIJE ZA GODINU SVEĆENIŠTVA

Poštovane i drage sestre redovnice!

Poslušan glasu Svetoga Oca Benedikta XVI., proglasio sam Savećeničku godinu u našoj Zadarskoj nadbiskupiji, u subotu, 27. lipnja ove godine, u našoj Katedrali.

Kako Vam je poznato ta godina ima za cilj potaknuti svećenike na dublju povezanost s Kristom, našim Velikim Svećenikom ali i potaknuti cijelu Crkvu da prepozna još više veliki Kristov dar svećeništva i samoj Crkvi i svijetu.

U ovoj prigodi moga obraćanja Vama redovnicama, želim Vas zamoliti da kao sputnice u istom duhovnom pozivu, danomice svojim molitvama pratite nas svećenike u našem zahtjevnom pozivu u suočavanjima s duhom svijeta koji nas ni u čemu ne štedi.

Svećenici su potrebni ohrabrenja, da se ne umore. Potrebni su solidarnosti u Crkvi da ne dožive vjerničku ravnodušnost. Potrebni su vjerne suradnje kako bi mogli, iz dana u dan, ulagati sve svoje energije uma i srca u izgradnju Božjega naroda. Potrebni su strpljivosti koja "sve razumije, sve oprašta i svemu se nada". Vaša molitva će nam biti veliki dar u nastojanjima da budemo svećenici po Srcu Isusovu.

Primite izraze moga osobitog poštovanja i moje iskrene pozdrave.

Zadar, na svetkovinu sv. Petra i Pavla, 29. lipnja 2009.

+ Ivan, v. r.,
nadbiskup

NADBISKUPOVO PISMO VJERNICIMA ZADARSKE NADBISKUPIJE ZA GODINU SVEĆENIŠTVA

Broj: 1397/2009.

Draga braćo i sestre!

Sveti Otac Benedikt XVI. na svečanoj Večernjoj službi, na svetkovinu Presvetog Srca Isusova, 19. lipnja 2009. godine, u crkvi sv. Petra, u Rimu, proglasio je Godinu svećeništva u Katoličkoj crkvi. On želi da ta Godina svećeništva bude „povlaštena prigoda da se iznese na vidjelo poslanje i svetost svećenika u službi Crkvi i čovječanstvu trećega tisućljeća.“

To je istodobno poziv svećenicima u Crkvi da, po uzoru našega brata u svećeništvu, svetoga Ivana Vianneya, po ljubavi prema Kristu i prema vjernicima, ostvarujemo svoju svetost. Vama, vjernicima je pak poziv da otkrivete sve više vrijednost poziva i služenja naših svećenika koje je potpuno okrenuto prema vama vjernicima. Bog je naime još u Starom zavjetu obećao svome narodu: „Dat ću vam pastire po svome Srcu“ (Jer 3,15). Tim riječima proroka Jeremije Bog svojem narodu obećava da ga nikada neće ostaviti bez pastira koji bi ga okupljali i vodili.

Crkva, Božji narod, uvijek ponovno doživljava ostvarenje toga proročkog navještanja i u radosti nastavlja zahvaljivati Gospodinu. Ona zna da je sam Isus Krist živo, vrhovno i konačno ispunjenje Božjega obećanja: „Ja sam pastir dobri“ (Iv 10,11). On je umro za sve ljude da ih otkupi. U isto vrijeme povjerio je apostolima i njihovim nasljednicima službu pastira Božjega stada (Iv 21,15).

Krist je pak gledajući na potrebe svijeta izrekao one znamenite riječi-poziv svima u Crkvi, svih vremena: „Žetva je velika ali je radnika malo. Molite dakle Gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju“ (Mt 9,37-38).

Posve je jasno da Crkva bez svećenika ne bi nikada mogla živjeti onu temeljnu poslušnost koja je u samoj biti njezina poslanja u povijesti: poslušnost Isusovoj zapovijedi: „Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode“ (Mt 28,19) i „Ovo činite meni na spomen“ (Lk 22,19; 1 Kor 11,24), to jest zapovijedi navještanja Evanđelja i obnavljanja žrtve njegova predanog Tijela i prolivene Krvi za život svijeta (usp PDV 1).

Imajući sve to u vidu, obraćam se, kao pastir ove Crkve zadarske, svima vama s poticajem da, najprije, zahvaljujete Gospodinu za dar svećenika koji su vam poslani da vam naviještaju Riječ Božju, da slave s vama i za vas sveta Otajstva vjere i da upravljaju kao pastiri-župnici, vjerničkim zajednicama u našim župama.

Potičem vas također da poštujete, cijenite i volite svoje svećenike te da budete otvoreni njihovim poticajima kako biste rasli u vjeri i kršćanskom životu. Konačno, potičem vas da se molite za svoje svećenike da vjerno i s ljubavlju vrše svoje poslanje među vama i za vas.

To će svećenicima biti znak da ih prihvaćate, da surađujete s njima na vlastitom spasenju te da ima smisla biti svećenik i žrtvovati se za svoju braću, ako Gospodin pozove, sve do mučeništva, kako pokazuje nadavna povijest Crkve u Hrvata kada su na stotine svećenika položili svoj život za vjernost Bogu i ljudima.

Vama je poznato također da ima ljudi kojima nije uopće stalo do toga da bude svećenik u župi. Nekima nije važno što svećenik naviješta i što vrši u župnoj zajednici, a nekada su protivni odlukama mladih da slijede Krista u svećeničkom pozivu.

Pravi vjernik međutim želi imati svećenika u svojoj župi. Podržava svoga svećenika. Sluša njegove poticaje na ozbiljni duhovni život. Moli se da Bog dade snage njegovom župniku i svim svećenicima da mogu sve svoje snage duhovne i tjelesnu istrošiti za svoje vjernike.

Isto tako, u ovoj Godini svećeništva, pozivam vas da se redovito molite za nova svećenička zvanja. Crkvi su danas potrebni oduševljeni mladi ljudi koji će poći za Kristom i nastaviti njegovo djelo spasenja među vama i u našem vremenu.

Hrvatski narod dobro zna što su i za njegov opstanak, za njegovu pismenost, kulturu i umjetnost značili svećenici. Naš narod dobro zna kako je u svim olujama povijesti svećenik bio vjerni suputnik i supatnik svome narodu. Taj ponos našim svećenicima nitko ne može oduzeti.

I danas naši svećenici znadu da je svaki vjernik u našoj Crkvi njihov zadatak i poslanje. U vremenu velikih povijesnih promjena potrebno je učvrstiti vjeru u Boga, potrebno je živjeti Božje zapovijedi kako bismo opstali. Upravo je zadatak svećenika da vam pomognu živjeti istinske duhovne vrednote i tako izvršiti Kristovu zapovijed: „Idite, učinite sve ljude mojim učenicima i naučite ih da sve drže što sam vam zapovijedio“ (usp. Mt 28, 19-20).

U ovoj prigodi želim zahvaliti svim našim svećenicima za njihovu pastirsku ljubav prema vama, za sav trud i rad, za vjerno vršenje svećeničkih dužnosti, a posebno za ustrajno svećeničko svjedočenje lika Isusa Krista među vama.

Preporučujući vas i sve naše svećenike zagovoru Marije, Majke Crkve, sve vas pozdravljam i blagoslivljam u Gospodinu Isusu.

Zadar, 21. lipnja 2009., na spomendan sv. Alojzija Gonzage,
svećenika Družbe Isusove

+ Ivan, v. r.
nadbiskup

Svećeničko ređenje, Katedrala sv. Stošije, 27. lipnja 2009., novoređenici koncelebriraju s Nadbiskupom

NADBISKUPOVA HOMILIJA NA SVEĆENIČKOM REĐENJU

Zadar, Katedrala 27. lipnja 2009.

(Čitanja: Jer 1, 4-10; Dj 10, 37-43; Iv 15, 9-17)

1. U ovaj dan, večeras, Gospodin opet pohađa svoju Crkvu u drevnoj Zadarskoj nadbiskupiji. Posredstvom moje apostolske službe obilježit će zauvijek dvojicu naše mlade braće, naše đakone, Tomislava i Jerka i pribrojiti ih mnoštvu svećenika svoga Sina, našega Velikog svećenika. U čemu je veličina i ljepota događaja ređenja u ovoj katedrali i kada se događa bilo gdje? Što Bog dariva u svećeništvu, Crkvi i svijetu?

Divno su se složila dva glasa ovih dana, na početku Godine svećeništva; jedan bi izrečen u dubini burnog XIX. stoljeća iz usta svetoga Ivana Vianneya, župnika Arškoga a glasi: «Svećeništvo je ljubav Srca Isusova». Župnik iz Arsa je bio vrlo ponizan čovjek ali je bio svjestan da je kao svećenik veliki Božji dar svome narodu. On također reče: «Dobar pastir, pastir po srcu Božjemu jest najveće bogatstvo koje dobri Bog može podariti jednoj župi i jedan je od najdragocjeniji darova božanskog milosrđa... O kako je velik svećenik. Kad bi to shvatio umro bi. Bog svećenika sluša. On izgovori dvije riječi i naš Gospodin silazi s neba na njegov glas i zatvara se u malu hostiju... Ako bi se ukinuo sakrament sv. Reda, ne bismo imali Gospodina». Svojim vjernicima je govorio: «Tko je Gospodina doveo u tabernakul? Svećenik! Tko vas je dočekao na ulasku u život? Svećenik! Tko hrani dušu da bi imala snage da ispuni svoje zemaljsko hodočašće? Svećenik! Tko će dušu pripraviti da se pojavi pred Bogom, perući je posljednji put u Krvi Kristovoj? Svećenik! Uvijek svećenik! I ako ta duša umre zbog grijeha, tko će je uskrsnuti, tko će joj vratiti radost i mir? Opet svećenik! Poslije Boga svećenik je sve! I on sam će to sve

shvatiti tek u nebu!» «Kad bismo shvatili što znači svećenik na zemlji umrli bismo, ne iz straha nego iz ljubavi. Bez svećenika, muka i smrt našega Gospodina bili bi uzaludne. Svećenik nastavlja djelo otkupljenja na zemlji. Što bi vrijedila kuća puna zlata kad ne bi bilo nekoga tko bi otvorio vrata? Svećenik ima ključ nebeskih dobara. On je taj koji otvara vrata k njima... Ostavite jednu župu kroz dvadeset godina bez svećenika, ljudi će se početi klanjati idolima... Svećenik nije za se svećenik nego za vas» (B. Nodet, Svećeništvo je ljubav Srca Isusova, str. 98-100).

Te tvrdnje svetoga župnika mogu izgledati pretjeranima. U njima se ipak zrcali njegovo visoko mišljenje koje je nosio u sebi o sakramentu svećeništva.

Drugi pak glas je odjeknuo ovih dana, na otvorenju Godine svećeništva pod svodovima sv. Petra u Rimu, ovom riječi: «Srce Božje treperi od sućuti. Na današnjoj svečanosti Presvetog Srca Isusova, Crkva predlaže našem razmatranju to otajstvo, otajstvo srca Boga sućutnoga koji izliva svu svoju ljubav na čovječanstvo». To je glas Petrova nasljednika Benedikta XVI.

To Srce izražava bit kršćanstva. U Kristu je objavljena i darovana sv. revolucionarna novost Evanđelja: Ljubav koja nas spašava i daje nam život već je u Božjoj vječnosti, «sjedi zdesna Ocu» (Vjeronanje). Ivan Apostol i Evanđelist piše: «Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga Jedinorođenoga Sina da nijedan koji povjeruje u njega ne bude izgubljen nego da ima život vječni» (3,16). Ta ljubav birala je u čovjekovoj povijesti svoje suradnike u izgradnji svijeta.

2. Mi se večeras vraćamo u svom razmišljanju toj činjenici i k ljudima koji su bili počašćeni Božjim odabranjem i ponudom da s njim dijele brigu za sudbinu čovjeka i svijeta. Taj tajanstveni susret Boga koji odabire i poziva na suradnju čovjeka koji se osjeća malenim i nedoraslim za tako ozbiljnu suradnju bili su dostatni za ostvarivanje Božjega djela u svijetu. Božja ljubav i iskreni doživljaj čovjekove nemoći pokazali su se kroz povijest Božjega naroda i Izraela i Crkve dobitnom kombinacijom.

I večeras imamo pred sobom dva mlada čovjeka koji su, svaki za sebe, tko zna koliko puta Bogu, od početka svoga puta do večeras, postavljali poput proroka Jeremije pitanje: „Mogu li biti Tvoj glasnik kad ne znam govoriti? Mogu li biti nad narodom da gradim i sadim kad sam slab, kad i sâm trebam Tvoju pomoć, Bože?“

3. Na to podsjeća i Crkva koja javno po Biskupu postavlja pitanje: „Znadeš li da su dostojni?“ Odgovor je Biskupu: „Jamčim da ih kršćanski puk koji je pitan i odgovorne osobe koje su izrazile svoje mišljenje smatraju dostojnim“. Propitivane su i njihove nakane i njihove ljudske i vjerničke kvalitete. Trebalo je doći do sigurnosti da je s tim sve u redu. No, Biskup stavlja pravi naglasak na razlog pripuštanja ređenju: „S pomoću Gospodina Boga i Spasitelja našega Isusa Krista ovu našu braću izabiremo za red prezbitera“. Crkva, po odgovornim ljudima i u konačnici po Biskupu, prepoznaje Božji poziv u ovim kandidatima-đakonima. U Boga se zatim uzdamo da će ljudska krhlost, svjesna svoje slabosti, i jamstva ljubavi Božje, koja izabire, biti kadra vjernošću odgovoriti i nositi neizrecivi dar svećeništva. Uostalom prorok je na svoje jadikovke čuo odgovor: „ Ne govori: 'Dijete sam!' Već idi k onima kojima te šaljem i reci sve ono što ću ti narediti. Ne boj ih se; jer ja sam s tobom da te izbavim“ (Jer 1,7-9).

4. Ovdje se želim zaustaviti još malo pred likom svećenika u njegovu poslanju utemeljenom na Kristu i povezano s Kristom kako ga vidi Crkva Božja. Svećenik, *službom svetog naučavanja* postaje dionik Krista učitelja. Crkva želi da svećenici svima dijele Božju riječ i potiče ih: „Razmatrajte Božji zakon, nastojte vjerovati što čitate, druge učiti što uzvjerovate i sami vršiti što naučavate. Neka, dakle, vaš nauk bude hrana narodu Božjem, miomiris vašega života radost Kristovim vjernicima da riječju i primjerom izgrađujete Božju kuću, to jest Crkvu.

Isto tako, dragi ređenici, nastaviti ćete Kristovo *djelo posvećivanja* ponajprije Kristovom žrtvom koja se prinosi na oltaru i u slavlenu otajstava vjere, sakramentima.. Crkva vas, po meni potiče: „Upoznajte dakle ono što činite i život uskladite s onim što vršite, da slaveći otajstva Gospodinove smrti i uskrsnuća, nastojite da vaši udovi odumiru svim manama i da živite novim životom“.

Krštenjem ćete pridruživati ljude Božjem narodu. *Sakramentom pokore* praštati ćete ljudima grijeha u ime Krista i Crkve. *Svetim uljem* krijepti ćete bolesnike. Slavit ćete svete obrede i *preko cijeloga dana uzdizati hvale, zahvale i molbe* ne samo za Božji narod nego i za sav svijet. Budite, dakle, svjesni da ste uzeti između ljudi i postavljeni za ljude radi onoga što se odnosi na Boga...

5. Zato će vam, dragi ređenici, pred ovim narodom Božjim biti postavljena glasna pitanja o onome što vam Krist povjerava. Mislite li *svoju svećeničku službu cijeloga života vjerno vršiti?* (službom propovijedanja, pobožnim i vjernim slavljenjem Kristova otajstva u euharistijskoj žrtvi i u sakramentu pomirenje, ustrajno vršiti zapovijed molitve te se danomice sve tješnje povezivati, životom, radom i molitvom s Kristom vrhovnim svećenikom). Vidljivi svjedoci vaših

obećanja koje ste živomu Bogu dali jesu anđeli, zatim Crkva ovdje okupljena: biskup, prezbiterij i vjernici.

Ta javna pitanja i vaši odgovori izvor su nade za sav vjernički puk da neće nikada biti napušten na svom putu prema vječnom životu na koji je pozvan.

Sigurnost da ćete ustrajati, kaže Crkva, dobivate tako da službu vršite u punom zajedništvu s Kristom, glavom i pastirom i sjedinjeni sa svojim biskupom i braćom u prezbiteriju i posve zauzeti da vjernike ujedinjete u jednu obitelj te vodite u Duhu Svetom.

6. Draga braćo i sestre, mogli ste zapaziti da riječi poticaja na svetost u svećeničkom životu koje sam uzeo iz svetog bogoslužja ređenja očituju želju Crkve da ima pastire koji uživaju visoki moralni ugled u zajednici vjernika i u građanskom životu. O tome je jasnu riječ, punu ljubavi, izrekao Sveti Otac Benedikt na otvorenju Godine svećeništva. U riječi evanđelja, naviještenoga na ovoj Misi koju je i Papa naveo u spomenutoj prigodi čuli smo najsigurniji put moralne veličine Kristovih svećenika. Krist traži od svojih učenika: «Ostanite u mojoj ljubavi» (Iv 15,9). Sveti Otac reče: «Ako je istina da je Isusov poziv upućen svim vjernicima, taj poziv je još snažniji nama svećenicima. Kako se ne sjetiti s ganućem da je izravno iz Božanskog Srca izišao dar našega svećeništva. Kako zaboraviti da smo mi svećenici pozvani blago i odlučno biti u službi općeg svećeništva laika? Naše je poslanje prijeko potrebno za Crkvu i svijet. I traži potpunu vjernost Kristu i

neprestano jedinstvo s njim. Ono «ostati u njegovoj ljubavi» traži da trajno težimo za svetošću, da ostanemo u Kristovoj ljubavi kao što je to činio sv. Ivana Marija Vianney. Iz zajedništva s Kristom imat ćemo pravu sliku svoga svećeničkog identiteta.

U naše vrijeme kao i u teškim vremenima svetog Župnika Arškoga potrebno je da se svećenici u svome životu i radu odlikuju snažnim evanđeoskim svjedočenjem. Opravdano je primjetio Pavao VI. Suvremeni čovjek radije sluša svjedoke nego učitelje. A ako sluša učitelje, sluša ih zato jer su svjedoci. Da se ne bi pojavila praznina u nama i da ne bude kompromitirana djelotvornost u našem služenju moramo se uvijek iznova pitati: jesmo li prožeti rječju Božjom. Je li ona hrana od koje živimo, više od kruha i stvari ovoga svijeta? Poznajemo li je? Volimo li je? Obuzima li nas iznutra ta riječ do te *mjere da daje obilježje našem životu i oblikuje našu misao*? O tome što je Sveti Otac obilato progovorio u Pismu nama svećenicima imat ćemo prilike razmišljati tijekom Godine našega svećeništva. S ljubavlju nam je poručio: *Neka vam moje poslano pismo bude ohrabrenje i poticaj da ova godina bude prilika da napredujete u prijateljstvu s Kristom, koji na nas svoje prijatelje računa da kao njegovi službenici širimo i učvrstimo njegovo Kraljevstvo, da širimo njegovu ljubav i njegovu istinu te da osvojeni od Krista budete njegovi glasnici nade, pomirenja i mira.* To želim vama, dragi ređenici kao svim svećenicima naše Nadbiskupije. Amen.

48. SVEĆENIČKI DAN ZADARSKE NADBISKUPIJE

Privlaka, 22. svibnja 2009.

NADBISKUPOVA HOMILIJA

(*Misna čitanja: Dj 20, 19-28; Ps. 23; Iv 12, 24-26*)

Draga braćo u svećeništvu!

1. Naš ovogodišnji svećenički dan odvija se pred sam početak Godine svećeništva u Katoličkoj crkvi i u mislima na svećenika-žrtvu ubijenu iz mržnje na Boga, don Eugena Šutrina i u mislima na našu ubijenu i poginulu braću u Zadarskoj nadbiskupiji i Hrvatskoj. U ovome danu zaustavit ćemo se posebno i pred stvarnošću hrvatskog svećeničkog martirologija XX. stoljeća. Mi smo pak, svećenici, »onoga kojega smakoše, objesivši ga na drvo« (Dj 10,39). «On je predan zbog naših grijeha i uskrsnuo radi našega opravdanja» (Rim 4,25). On je *martis* = svjedok, koji daje svjedočanstvo za zbilju koju je vidio i koju poznaje. Isus Krist Sin Božji, svjedok je u najizvršnijem smislu riječi. On je svjedok svoga Oca. Pred ljudskim sudom koji predstavlja Pilat izrekao je ovu riječ: «Ja sam se rodio i došao na svijet zato da posvjedočim istinu» (Iv 18,37). Potvrdi svoje svjedočanstvo smrću na križu. U Otkrivenju, knjizi mučenika-svjedoka, Isus je dva puta nazvan «svjedokom vjernim» (1,5; 3,14). Govor je i o onima «koji su zaklani zbog Riječi Božje i zbog svjedočanstva što ga imahu (6,9) i koji «su oprali svoje haljine i ubijelili ih u krvi Jaganjčevoj» (7,14).

Kod Sinoptika Isus svoju smrt uspoređuje s novim krštenjem: «Ali krstom mi se krstiti i kakve li muke za me dok se to ne izvrši» (Lk 12,50 i Mk 10, 38-39). U Ivanovu evanđelju, kako smo čuli u navješćaju, Isus, u slici zrna, koje pada u zemlju i umire govori o svojoj smrti kada zaključuje: «A ja kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi» (Iv 12, 32), a Evanđelist dodaje: «To reče da označi kakvom će smrću umrijeti» (isto 12,33).

2. Apostoli na poseban način moraju biti svjedoci Isusa Krista umrloga i uskrsloga.

Na putu u Emaus, Isus dvojici učenika tumači svoj put i ishod toga puta: «Ovako je pisano: 'Krist će trpjeti i treći dan ustati od mrtvih i u njegovo će se ime propovijedati obraćenje i otpuštenje grijeha po svim narodima, počevši od Jeruzalema. Vi ste tomu svjedoci. I evo, ja šaljem na vas Obećanje Oca svojega. Ostanite zato u gradu dok se ne obučete u silu odozgor». To svjedočenje apostola pretpostavlja Učiteljevo svjedočenje i snagu Duha Svetoga (usp. Lk 24, 46-49). Progonstva koje će to svjedočenje izazvati od početka Isusova propovijedanja smatralo se Blaženstvom: «Blago vama kad vas zbog mene -pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas. Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima. Ta progonili su tako proroke prije vas (Mt 5,11).

Svjedočenje učenika na crti je proročkoga, kako spominje Isus, ali ga nadvisuje jer suučenci u zajedništvu s Kristom sudionici njegeva trpljenja: «Radujte se kao zajedničari Kristovih patnja da i objavljenju njegove slave možete radosno klicati. Pogrdjuju li vas zbog imena Kristova, blago vama, jer Duh slave, Duh Božji u vama počiva» (1 Pet 4, 13). Njihovo potpuno svjedočenje do okrutne smrti, uključuje njihovo posvemašnje jedinstvo s Kristovom smrću i uskrsnućem. Stjepan je prvi mučenik. Nakon što je svjedočio Krista pred židovskim sudom, pun Duha Svetoga umire vidjevši nebo otvoreno i gospodina Isusa predajući svoj duh Ocu, opraštajući svojim neprijateljima. U muc i smrti Isusovoj, a i u smrti Stjepanovoj, evanđelist Luka naglašava ljudsko-božanski način trpljenja i umiranja koji označuju mučenike: to su hrabrost i čvrstoća u svjedočenju istine, odvažnost

u protivštinama, blagost u navalama i pogrdama, zaborav sebe, opraštanje progoniteljima. Toliko puta u povijesti Crkve sve do naših dana, počam od II. stoljeća pojam svjedoka-mučenika rezerviran je za one koji, da bi svjedočili Krista pošli su u smrt. Oni nisu primili to ime svjedoka zato jer su podnijeli smrti, zbog čina, nego jer su svjedočili za Kristaj - tumači sv. Augustin u komentaru na psalam 34,2,13.

Crkveni oci, od Ignacija Antiohijskoga i Klementa Rimskoga i Polikarpa redom, govorili su o pobjedničkoj smrti. Ovih dana u našem Časoslovu čitamo iz Pisma sv. Ignacija Rimljanima kako se on suočavao s darom mučeništva u svome životu kao Biskup Crkve antiohijske. „Pišem svim crkvama i poručujem svima da ću rado umrijeti za Boga ako me vi ne spriječite... Pustite me da budem hrana zvijerima, po kojima mogu susresti Boga. Božje sam žito i neka me zubi zvijeri samelju da postanem čisti kruh Kristov... Ako budem trpio bit ću oslobođenik Isusa Krista i uskrsnut ću u njemu oslobođen. A sada se okovan privikavam da ništa ne želim. Sada tek počinjem biti učenik. Neka mi nijedno od vidljivih i nevidljivih bića ne krati da nađem Isusa Krista. Došao na me oganj i križ, čopori zvijeri, lomile se i kidale, razbacivale kosti, trgali se udovi, mrvilo se cijelo tijelo, sručili se na nj najgori đavolski udarci, samo da stignem Isusu Kristu... Kršćanstvo nije stvar nadmudrivanja nego unutarnje veličine kad ga svijet tako mrzi (3, 1-5,3)... Tek kad stignem tamo, bit ću čovjek. Nemojte brbljati o Isusu Kristu a čeznuti za svijetom...” (6,1-9,3). Tako o sebi i Rimljanima govori crkveni otac Ignacije.

3. Drugi Vatikanski koncil u LG 42. tvrdi «da kao što je Isus Sin Božji očitovao svoju ljubav predajući svoj život za nas, prihvaćajući slobodno smrt za spasenje svijeta, tako su neki kršćani pozvani od Boga, već od početaka Crkve i tako će biti do kraja vremena, da dadu vrhunsko svjedočanstvo pred ljudima a posebno pred progoniteljima». Upravo snagom svoga svjedočanstva vjere i ljubavi

mučenici su na poseban način ujedinjeni u Kristu i u Crkvi hodočasnici, na ovome svijetu (LG 50).

Koncil govori o našem vremenu, o vijeku u kojem mi živimo. Mi koji smo nešto stariji osjetili smo na vlastitoj koži neprijateljstvo jedne ideologije i jednog režima na svojoj koži. Mogli smo, i bili smo, barem mali svjedoci velikog Učitelji u šikaniranju, svojevrsnoj izopćenosti, zakidanju temeljnih ljudskih prava, podmetanjima i montiranim procesima. Naš subrat mons. Rozarijo Šutrin, kako je znano, napisao je značajno djelo s naslovom: *Žrtve Bogoljublja i čovjekoljublja* o našim mučenim i poginulim svećenicima ali i o proganjanima i zatočenima. Deset je bilo ubijenih. Neka budu spomenuti: Don Ante Adžija, don Ante Čotić, don Mirko Didović, don Ivan Kranje, don Ante Letinić, don Srećko Lovretić, don Ljubomir Magaš, don Ivan Manzoni, don Eugen Šutrin, don Ivan Tičić. Poginuli su: don Šime Batković i don Nikola Kuvač. Utamničeni su svećenici: don Šanto Bilan, don Žarko Brzić, don Joso Felicinović, don Ante Jakša, don Frane Karamarko, don Mate Klarić, don Eugen Konatić, don Romano Lukin, don Božo Mađerić, don Marijan Magaš, don Zdravko Mašina, don Ante Matacin, don Stipe Matkov, don Robert Milanja, don Ive Pedišić, don Nikola Pedišić, st., don Nikola Pedišić, ml., don Vinko Rasol, don Ivan Zorica. Progonjeni su, suđeni i osuđeni nadbiskupi: msgr. Petar Dujam Munzani i msgr. Mate Garković, biskup i apostolski administrator.

4. Koji su oblici našega progonstva, trpljenja i svjedočenja danas u našem prezbiteriju? Iščitavao sam, ovih dana, nakon sjednice Svećeničkog vijeća ponovo vaše primjedbe, želje i konstatacije. U njima se, vide pitanja koja se ne može nitko od nas zanemariti, a niti Biskup. U nekim slučajevima može se osjećati trpkost svećeničkog puta. I to spada u realnost s mnogim nijansama u našem životu. Međutim, govoreći iskreno dvije stvari su za me određeno iznenađenje: prva stvar je utopijska želja

za zavjetrinom, nedodirljivošću za putom ili životom bez teškoća i kriznih stanja pojedinca, prezbiterija i Nadbiskupije, a druga je stvar je projiciranje problema, uglavnom na bližnjega, na drugoga. Ne niječući dakle, određena trpljenja među nama zbog razlika u dobi, naravi, iskustvima života i afektivnim stanjima, držim da je takav oblik trpljenja očekivan i traži širinu u shvaćanju našega bližnjega;

Ima međutim istinsko polje našega progona i trpljenja a to su udarci duha svijeta koji nas ne štedi, posebno napada svećenike. Prvo to je duh podrivanja i naše povezanosti s Bogom. Pokušava oslabiti naš molitveni život, našu veoma potrebnu trajnu samoedukaciju na teološkom i pastoralnom planu. Izvor mu je u otac laži, ubojica od početka čiji se dim snažno osjeća u svijetu a zamagljuje svojim utjecajem cijela područja crkvenog života. Stalo mu je do toga da nas uvjeri kako je put ljudskoga uspjeha i moći jedini pravi put u životu. Ne štedi našu ranjivost kada se radi o našem egu. Potiče u nama nepovjerenje i sumnjičavost u našem zajedništvu a našoj jedinjoj istinskoj vrijednosti, svećeničkom pozivu,

relativizira vrijednost bilo da se radi o našem osobnom životu ili apostolskim naporima koje smo slobodno prihvatili kako u pripremnom razdoblju za svećeništvo, tako i na samom ređenju kada smo stavili sve samo na jednu kartu, onu Božju! Znajmo prepoznati prave zamke našem svećeničkom životu i poslanju.

5. Mi znamo dobro da imamo nerazoriv oslonac za svoj život i rad u Duhu Oca i Sina. Pomazanici smo njegovi i odabrani smo i pozvani za djelo njegovo u svijetu. Bog je naš Otac. Crkva je naš dom. U svakom trenutku našega života, u teškoćama i krizama, mi znamo da imamo i Majku koja majčinskom ljubavlju vodi brigu za svećenike njezina Sina. Stoga ako bismo bili izabrani i počašćeni i fizičkim mučeništvom ne trebamo se bojati. Onaj koji dopušta kušnju zauzima se za nas da ne budemo kušani preko svojih snaga da ne malakšemo. To je put našega svećeničkog dostojanstva i radosti. Budimo postojani u vjeri Crkve. Slijedimo svete likove Crkve u vjernom vršenju svoga poslanja. Uložimo sve svoje snage, uma i srca za Kraljevstvo Božje u našoj mjesnoj Crkvi. Amen.

Nadbiskup predmoli Odrješenje na grobu ubijenog svećenika don Eugena Šučina, Privlaka, 22. svibnja 2009.

VEČER SJEĆANJA NA SVETOG OCA IVANA PAVLA II.

Sveučilište u Zadru

Govor o. dr. Stjepana Krasića, OCD

U dugoj prošlosti grada Zadra ima mnogo važnih događaja koji se s pravom mogu zvati povijesnim počevši od pobjede kneza Trpimira (845. - 864.) nad bizantskim strategom, osnivanja samostana Sv. Marije (1063.), Kolomanova zauzimanju grada (1105.), posjeta pape Aleksandra III. (1177.), križarskog osvajanja grada (1202.), Zadarskog mira (1358.), pa do razaranja na kraju II. Svjetskog rata i obnove nakon toga, njegova priključenja zemlji matici, obrane u Domovinskom ratu itd. Predaleko bi nas odvelo samo navođenje važnih datuma. Svi su se ti datumi duboko urezali u cjelokupnu nacionalnu povijest. Zadar je, naime, stoljećima bio glavni hrvatski grad ili pozornica na kojoj se odigravala većina najvažnijih događaja koji su se, na jedan ili drugi način, odražavali na ostali dio zemlje. Uvjeren sam da neću pogriješiti ako u te važne događaje ubrojim nekoliko drugih datuma: osnivanje Generalnog učilišta Dominikanskog reda (1396.), posjet pape Ivana Pavla II. (2003.) i osnivanje modernog Sveučilišta (2002.).

Spomenuh posjet Svetog Oca Ivana Pavla II. Bio je to važan događaj o kojemu se pisalo u nas i u svijetu, a sigurno će se još pisati. Radilo se o povijesnom, 100. ili jubilarnom Papinom putovanju izvan vatikanskih zidina. Znam da o tomu posjetu znate sve jer ste bili njegovi očevici, sudionici ili pak protagonisti, ali mi dopustite da rečem jednu stvar koju većina od vas ne zna. Reći ću vam kako je taj događaj bio viđen u samom Rimu. Dok je, naime, 9. lipnja 2003. Sveti Otac predovio Šesti čas, na Forumu, u ovom gradu, nalazio sam se kao prevoditelj i komentator onoga što se tu govorilo i događalo u studiju vatikanske televizije iz kojega su slike i riječi bile odašiljane u cijeli svijet.

Gledajući tu veličanstvenu manifestaciju, jedan od urednika te televizijske kuće mi je rekao: "Pratio sam sva papina putovanja, ali ovo je nešto zaista posebno. Sve je savršeno organizirano, sve funkcionira kao jedan savršen stroj ili dobro uvježban orkestar!" Odgovorio sam mu daje Zadar inače poznat po svojoj organiziranosti, ali da se i meni čini da je ovaj put stvarno nadmašio sama sebe! Papa voli Zadar i Zadar voli Papu." Slično su taj događaj prokomentirali i drugi mediji u svijetu.

No taj veliki čovjek volio je ne samo Zadar i Zadrane, nego i cijelu našu domovinu. Dovoljno se prisjetiti činjenice da je on prvi u svijetu priznao hrvatsku neovisnost, čime je prekršio jednu diplomatsku normu vatikanske diplomacije staru najmanje 350 godina. Sveta Stolica je, naime, od Vestfalskog mira (1648.) uvijek zadnja priznavala neku novonastalu državu, i to tek nakon što se u njoj uredi sva pitanja vezana za političke i crkvene granice. Kad se radilo o Hrvatskoj, Ivan Pavao II. se toga nije držao, davši na taj način poticaj i drugima, koji su još uvijek oklijevali i čekali da vide što će se tu dogoditi. Providnost je htjela da upravo u tom presudnom trenutku u tom velikom čovjeku imamo iskrena i odana prijatelja.

Ljudi se nerijetko pitaju zašto je Ivan Pavao II. toliko volio Hrvate i Hrvatsku? Možda se odgovor na to pitaje može donekle razumjeti iz ovoga što ću Vam sada reći. Karola Woytilu kao krakovskog nadbiskupa i kardinala imao sam priliku upoznati sredinom 70-ih godina prošlog stoljeća u povodu njegovih dolazaka u Rim radi rada u postkoncilskim komisijama. Svaki njegov dolazak u Rim bio je ujedno i dolazak k nama na Papinsko Sveučilište Sv. Tome Akvinskoga, na kojemu je on 1946.-

1948. studirao i doktorirao, a ja od 1973. predavao. Osim trojice njegovih profesora, koji su još uvijek bili na životu, i koje je rado posjećivao, tu je bio i poljski dominikanac Feliks Bednarski, koji mu je, prije nego je prešao u Rim, prepustio katedru na sveučilištu u Lublinu koju je dotle držao. I svaki put kad je kardinal Wojtila navratio k nama, profesor Bednarski je priređivao svečanost na koju je obično pozivao samo profesore iz Poljske, Češke i Hrvatske. Tu smo, uz kavu i čašicu wodka, razmjenjivali vijesti o prilikama u našim zemljama, a bilo je i šala koje je kardinal volio ne samo slušati nego i pričati. Bio je vrlo duhovit čovjek. Znao se našaliti i na vlastiti račun. Na jednomu od tih susreta mi je rekao: "Poznam mnogo Hrvata, osobito kardinala Franju Šepera. Hrvati su mali narod, ali velike i, kao poljski, ne uvijek lake prošlosti. Mi smo grane istoga slavenskog debla. Moramo se poznavati i međusobno pomagati." Kad mi je to govorio, nisam, naravno, ni slutio da su to riječi budućega pape. Od njegovih bliskih suradnika znam da mu je bilo osobito drago kad su mu Hrvati spominjali da se njegovo rodno mjesto Vladovice nalazi u nakadašnjoj Bijeloj Hrvatskoj iz koje su se u VII. st. preselili na Jadran.

I svi moji sljedeći susreti s Ivanom Pavlom II. protjecali su u istom duhu. Dobro se sjećam njegova prvoga posjeta našem i njegovu sveučilištu malo iza njegova izbora za Petrova nasljednika. Kad je tom prilikom došao red na mene da ga pozdravim, nasmijao se pozdravio na hrvatskomu "Hvaljen Isus i Marija". Jednom drugom prilikom me je upitao: "Što ima novo u *našoj* Hrvatskoj?". Treći put, nakon povratka iz Hrvatske, gdje je na Mariji Bistrici proglasio blaženim nadbiskupa Alojzija Stepinca, samo mi je uz smješak i lagani nakolon glave rekao: "Marija Bistrica"! Očito je još uvijek bio pod snažnim dojmom onoga što je tu doživio.

Sve to govori o tomu da je Sveti Otac pratio zbivanja u našoj domovini i da je s njom suosjećao. On je svoju ljubav

prema Hrvatskoj bezbroj puta i na razne načine dokazao. Jedan od najuobičajnijih je načina bio, makar sa svega nekoliko riječi, pozdraviti naše hodočasnike na hrvatskomu. Sjećam se da je - između ostaloga - 8. studenoga 1992. u punom tijeku ratnih razaranja u nas, s prozora svoje sobe pozdravio poznatu "Grupu 69" hrvatskih umjetnika koja je došla u Rim svjedočiti da u nas ne pucaju samo topovi nego i pjevaju muze, najavivši otvaranje njezine stalne izložbe. Mnogi su to prokomentirali kao jedinstven događaj da papa najavljuje i reklamira jednu umjetničku izložbu.

Za svoga 39-godišnjeg boravka u Rimu imao sam prilike koliko toliko upoznati četvoricu papa. Ivan Pavao II. je bio jedinstvena, nekonvencionalna, karizmatička i izvanredna osoba koja je mnogo više pridavala važnosti supstanciji nego formi. Imao je izvanrednu sposobnost uočiti bit stvari i - da se izrazim medicinskim rječnikom - uspostaviti dijagnozu i predložiti najbolje rješenje. Bio je čovjek iz kojega su naprosto isijavale dobrota i želja da uvijek i svuda čini dobro. Poznato je da je imao izvanrednu intuiciju za budući razvoj događaja - neki kažu "prorokim duhom". Dovoljno je podsjetiti na njegovu ulogu u rušenju Berlinskog zida i svega što je iza toga slijedilo.

Ime Ivana Pavla II. je posebno vezano za veliko hodočašće iz mjeseca siječnja 1997. Zadarske županije, grada i Nadbiskupije u znak zahvalnosti za dar Generalnog učilišta Dominikanskog reda. Članovi su toga hodočašća, iako neslužbeno, bili predstavnici cijelog hrvatskog naroda, jednako kao što je i Generalno učilište bilo prvo hrvatsko sveučilište kojim su se ne samo grad Zadar, nego i cijela Hrvatska svrstali u red najnaprednijih europskih gradova i zemalja na prosvjetnom i kulturnom području. Bio je to čin zahvalnosti dostojan najbolje kulturne tradicije ovoga grada koji se nikada nije dao natkriliti u ljubaznosti i zahvalnosti ako ga je netko nečim zadužio. "Zahvalnost nije samo jedna od ljudskih vrlina - veli

Ciceron - nego i majka svih drugih vrlina».

No ni Sveti Otac nam nije ostao dužan. Nije se dao natkriliti našim izrazima zahvalnosti. Znali smo da će odgovoriti na pozdravne riječi nadbiskupa Ivana Pređe koji ga je biranim riječima pozdravio i na talijanskomu, ali nitko od nas nije mogao ni slutiti da će nam odgovoriti na hrvatskomu, ni održati onaj i onakav govor. On se potrudio da ga pročita u cjelosti. Čitao ga je s razumijevanjem, jer je, uz čitavo mnoštvo stranih jezika koje je govorio ili razumio, bio i hrvatski. Iako je već bio u poodmakloj životnoj dobi i hodao sa štapom, nije mu bilo teško pozdraviti se sa svima, slikati se sa svima, dati ruku svima. Iako se nekome te stvari mogu činiti malenima, u biti to su veliki ljudi!

Papin govor kako svojim sadržajem, tako i oblikom ima doista povijesni značaj. Pape načelno ne govore o nekom određenom sveučilištu iz prošlosti. Ne govore čak ni o današnjim sveučilištima, nego samo o sveučilištima kao takvima, kao ustanovama: Međutim, Ivan Pavao II. je i u tomu bio jedinstven i neponovljiv. Riječi koje je tim povodom izgovorio doista su zlata vrijedne. Govorio je ne samo s poznavanjem povijesnih činjenica dostojnih jednog profesionalnog povjesničara, nego i s osobitom ljubavlju i poštovanjem, svjestan da time odaje počast jednoj uglednoj ustanovi koja je preko 4 stoljeća bila jedini svjetionik vjere, znanosti i kulture na širokom južnoslavenskom prostoru. To je, koliko mi je poznato, prvi put da je neki papa cijeli svoj govor posvetio samo jednomu, i to starom sveučilištu.

Ostale su mi u neizbrisivu sjećanju i riječi koje mi je rekao kada sam mu predavao knjigu o Generalnom učilištu. Budući da se prethodno nismo bili dogovorili kad ćemo mu predati darove, malo sam se iznenadio kad su mi dali znak da mu pristupim i da mu predam knjigu, pa je nisam izvadio iz korica. To sam učinio tek pred njim. Kad ju je otvorio, rekao mi je na talijanskomu u svom dobro

poznatom duhovitom stilu: "Questo non e un libro, ma un librone." "Si, Santo Padre, e un tipo di librone", odgovorio sam. "Complimenti e coraggio!" - bile su njegove riječi. To je bio njegov stil. Uvijek je za svakoga znao naći lijepu i dobru riječ!

Sveučilištu u Zadru, nasljedniku nekadašnjega Generalnog učilišta, treba odati priznanje što je smatralo uputnim da taj govor objavi ne samo u obliku CD-a koji je napravio vrijedni gosp. Miljenko Dujela, nego i u obliku jedne publikacije učinivši ga tako dostupnim široj javnosti. Mnoga i mnogo veća sveučilišta ne mogu se pohvaliti nečim takvim! A kad papa nešto takvo kaže, to se zapisuje zlatnim slovima. Treba, naime, imati na umu da su sveučilišta prije svega čeda Katoličke crkve i latinske kulture, a tek onda drugih društvenih čimbenika. Većinu najslavnijih europskih sveučilišta nisu osnovali njihovi nacionalni vladari, ni države kao takve, nego pape. Samo je jedna nadnacionalna ili, bolje reći, jedina univerzalna ustanova, Katolička crkva, bila u stanju podariti svijetu sveučilište kao povlašteno mjesto istraživanja istine o čovjeku i svijetu oko njega ili "plodnu majku znanosti" (*alma mater scientiarum*) kao jedan od najljepših i najoriginalnijih plodova europske civilizacije, koje je stvorilo sve preduvjete njezina sveukupnog napretka. I nitko u povijesti nije toliko učinio za sveučilišta ili o njima tako lijepo govorio kao pape. Dokaz za to je i ovaj veliki Papin govor, i to na hrvatskom jeziku! Očito, htio je naglasiti njegovu važnost kako u sebi, tako i za cijeli hrvatski narod!

Na kraju ovoga izlaganja neka mi bude dopušteno napraviti i jednu usputnu digresiju. Ovaj govor će, nadamo se, doći i u ruke nekih koji još uvijek uporno prešućuju postojanje nekadašnjeg Generalnog učilišta ili čak zlonamjerno iskrivljuju utvrđene povijesne činjenice. Takvima bih, osim ovoga Papina govora, također dozvao u sjećanje riječi koje su mudri Dubrovčani dali uklesati na ulaznim vratima u dvoranu senata:

"Obliti privatorum publica curate" - Ostavite po strani svoje sitne privatne interese, osobnu taštinu i borbu za lažni prestiž koji ne počiva ni na kakvim činjenicama, a posvetite se zajedničkom dobru! Kampanilizam i zatvaranje očiju pred činjenicama neće nas nikamo odvesti! Uostalom, Sunce se, sve kad bi to netko i htio, ne može šakom sakriti!

Poželimo našem mladom-starom Sveučilištu u Zadru dug život i uspješno djelovanje u borbi protiv svakog oblika zaostalosti, neznanja i predrasuda. Samo na taj način imamo pravo nadati se boljem mjestu u društvu naprednih europskih naroda u budućnosti kao što je to bilo u prošlosti.

ODREDBE I OBAVIJESTI

Središnji susret mladih Zadarske nadbiskupije

u Jazinama, 26. travnja 2009. - obavijest

Broj: 932/2009.

Zadar, 14. travnja 2009.

SVIM ŽUPNIM UREDIMA I UPRAVITELJIMA CRKAVA U ZADARSKOJ NADBISKUPIJI

Draga braćo svećenici, redovnici i redovnice!

Približava se središnji Susret mladih Zadarske nadbiskupije. Pripreme za Susret su gotove, predprogram je sastavljen te očekujem Vašu nazočnost i, naravno, nazočnost mladih u dvorani Jazine 26. travnja 2009. s početkom u 17 sati.

Stoga Vas molim da u nedjelje 19. i 26. travnja 2009. oglasite na svim misama ovaj događaj i pozovete mlade vjernike Vaših župa na Susret. Upućujem Vas na odredbu o misama s mladima u nedjelju 26. travnja 2009. koju ste dobili.

U Kristu vas pozdravljam i blagoslivljem!

+ Ivan, v. r.
nadbiskup

Središnji susret mladih Zadarske nadbiskupije

u Jazinama, 26. travnja 2009. – odredba

Broj: 944/2009.

Zadar, 17. travnja 2009.

SVIM ŽUPNIM UREDIMA I UPRAVITELJIMA CRKAVA U GRADU ZADRU

Draga braćo svećenici!

U Godini mladih, kao što znate, središnji je Susret 26. travnja 2009. u dvorani Jazine. Uobičajeno je da se u župama prije sakramenta sv. Potvrde održi susret Nadbiskupa ili njegova delegata s krizmanicima i njihovim roditeljima. Ove godine izostat će taj susret u župama, a zamijenit će ga dolazak krizmanika i njihovih roditelja na središnji Susret mladih u Jazine.

Stoga određujem da pozovete u nedjelju 19. travnja 2009. sve roditelje naših krizmanika i same krizmanike na Susret u Jazine 26. travnja 2009. Ovu odredbu pročitajte i na župnoj katehezi za krizmanike u tjednu pred Susret.

Svima pozdrav i blagoslov u Gospodinu!

+ Ivan, v. r.,
nadbiskup

Proslava 46. Svjetskog dana za duhovna zvanja

Broj: 587/2009.

Zadar, 15. travnja 2009.

SVIM ŽUPNIM UREDIMA I SAMOSTANIMA U ZADARSKOJ NADBISKUPIJI

Draga braćo svećenici!

Na Nedjelju Dobroga Pastira Crkva po svem svijetu slavi 46. Svjetski dan za duhovna zvanja, 3. svibnja 2009. godine. I ove godine prati ga Papino pismo s mislima na temu Božja inicijativa i ljudski odgovor.

Stavljam vam svima, za taj Dan, u zadatak sljedeće:

1. Najavite Molitveni dan za zvanja u župi te ga trodnevnicom pripremite, katehetski i molitveno (Euharistijsko klanjanje ili Služba Riječi).
2. Na sam Dan povežite u homiliji ostvarenja Božjih obećanja u Dobrome Pastiru i potrebe naše mjesne Crkve, te u prigodnoj molitvi vjernika unesite njezine vapaje za duhovna zvanja, svećenička i redovnička.
3. Preporučite bolesnima i nemoćnima molitvu za duhovna zvanja.

Primitite moj pozdrav i blagoslov.

+ Ivan, v. r.,
nadbiskup

P. S. Molitveno bdjenje u katedrali sv. Stošije bit će u srijedu, 29. travnja 2009., u 20 sati.

Cvjetnica, 2009.

Duhovne vježbe za svećenike

Zadarske nadbiskupije u 2009. godini

Broj: 986/2009.

Zadar, 24. travnja 2009.

SVIM SVEĆENICIMA U ZADARSKOJ NADBISKUPIJI

Draga braćo svećenici!

I ove će godine biti organizirane duhovne vježbe za svećenike Zadarske nadbiskupije, prema sljedećem rasporedu:

- I. turnus: Samostan Bezgrešnog začeća BDM - Karin:
ponedjeljak (ujutro) 1. lipnja - srijeda, 3. lipnja 2009.
Voditelj duhovnih vježbi: fra Miroslav BUSTRUC, OFM.
- II. turnus: Samostan sv. Pavla - Školjić:
utorak (ujutro) 30. lipnja - četvrtak, 2. srpnja 2009.
Voditelj duhovnih vježbi: fra Miroslav BUSTRUC, OFM.
- III. turnus: Samostan Bezgrešnog začeća BDM - Karin:
nedjelja, 30. kolovoza (večera) - srijeda, 2. rujna 2009.
Voditelj duhovnih vježbi: fra Miroslav BUSTRUC, OFM.

Molim Vas da svoje sudjelovanje prijavite Ordinarijatu /Ured Kancelara/, kako bi mogli na vrijeme obaviti raspored i pripreme.

Također, molim Vas da Ordinarijatu dostavite pismenu potvrdu, ukoliko ste u ovoj godini već obavili svoje svećeničke duhovne vježbe.

U Gospodinu Vas pozdravljam i blagoslivljam.

+ Ivan, v. r.,
nadbiskup

Cvjetnica, 2009., Crkva sv. Marije

Susret svećenika i đakona permanentne formacije

Broj: 1005/2009.

Zadar, 28. travnja 2009.

SVEĆENICIMA I ĐAKONIMA PERMANENTE FORMACIJE

Draga braćo svećenici i đakoni!

Pozivam Vas na, i određujem kao obavezan, susret svećenika koji su ređeni od 1999. godine (u proteklih 10 godina), a u smislu permanentnog obrazovanja mladih svećenika.

Susret će biti u Samostanu otaca Franjevacu u Karinu, u ponedjeljak, 25. svibnja 2009., s početkom u 9 sati, sa sljedećim

Dnevnim redom:

1. Molitva Trećeg časa (ponijeti Časoslov)
2. Dr. Tomislav Ivančić: Teologija, pastoral i duhovnost u praksi
3. Diskusija
4. Zajednički objed

Srdačno Vas u Kristu pozdravljam i blagoslivljam.

+ Ivan, v. r.,
nadbiskup

Seminar za čitače u liturgijskom slavlju

Broj: 1125/2009.

Zadar, 12. svibnja 2009.

SVIM ŽUPNIM UREDIMA U ZADARSKOJ NADBISKUPIJI

Poštovani Župniče,

Liturgijsko povjerenstvo Zadarske nadbiskupije organizira SEMINAR ZA ČITAČE U LITURGIJSKOM SLAVLJU, u petak i subotu, 5. i 6. lipnja o. g., prema rasporedu koji Vam se dostavlja u prilogu.

Budući je prošle jeseni održana u Rimu Biskupska sinoda o Božjoj Riječi a u tijeku je Godina sv. Pavla, po kome je riječ Božja snažno odjeknula ondašnjim svijetom, smatrali smo uputnim poraditi oko boljeg slavljenja riječi Božje u svetom bogoslužju.

Seminar kojega organizira naše Liturgijsko povjerenstvo izvršna je prigoda da postojeće i eventualne nove čitače opremimo za što bolje vršenje njihove službe na bogoslužju. Prijavu sudionika iz Vaše župe možete izvršiti do 30. svibnja u Ured kancelara (tel. 208-615).

U Kristu Vas pozdravljam i blagoslivljam.

+ Ivan, v. r.
nadbiskup

PRILOG:

SEMINAR ZA ČITAČE U LITURGIJSKOM SLAVLJU
Klasična gimnazija Ivana Pavla II. s pravom javnosti
5. i 6. lipnja 2009.

- petak, 5. 06. 2009.

17,00 – Uvodna molitva
- O. mr. Jozo Milanović OSB: *Služba čitača u liturgijskom slavlju*
17, 35 - Prof. Livio Marijan: *Knjige čitanja (lekcionari) u liturgijskom vremenu*
18,00 - Prof. don Mario Soljačić: *Opća pravila pri čitanju liturgijskih tekstova*
18, 20 - *Kratka stanka*
18,30 - 19,30 *Vježbanje po skupinama*

- subota, 6. lipnja 2009.

9,00 - *Vježbanje po skupinama*
10,20 - *Kratka stanka*
10,30 - *Zajednički završni razgovor*
11,30 - *Zaključna molitva*

Hodočašće u Svetu zemlju

Broj: 1137/2009.

Zadar, 14. svibnja 2009.

SVIM SVEĆENICIMA, REDOVNICIMA I REDOVNICAMA

Zadarska nadbiskupija i ove godine organizira hodočašće u Svetu Zemlju od 24. do 30. listopada 2009., i to u suradnji s Ichtistravel d.o.o. iz Splita.

Cijena hodočašća iznosi 960,00 Eura + 97,00 Eura zrakoplovne pristojbe. Putuje se charter letom iz Splita. Plaćanje je moguće u 3 rate a ponuda vrijedi do 1. lipnja 2009. godine.

Za svećenike, redovnike i redovnice koji djeluju u našoj Nadbiskupiji, ako hodočaste prvi put, Nadbiskupija snosi 50 % troškova putovanja.

Za vjernike laike ovu obavijest pročitajte u crkvama, a plakat stavite na vidno mjesto. Kontakt osoba za sve daljnje informacije je gđa Tamara Šužberić u Uredu protokola, na tel. 208-660.

Svima pozdrav i blagoslov u Gospodinu!

+ Ivan, v. r.,
nadbiskup

Godišnjica posvete katedrale sv. Stošije

Broj: 1146/2009.

Zadar, 18. svibnja 2009.

SVIM UPRAVITELJIMA CRKAVA U GRADU ZADRU

(Neka se pročita na svim sv. Misa s narodom, u nedjelju, 24. svibnja 2009. godine.)

Draga braćo i sestre!

U srijedu, 27. svibnja ove godine, je godišnjica posvete zadarske prvostolnice - katedrale sv. Stošije. Katedrala je posvećena 27. svibnja 1285. godine. Obljetnicu posvete Katedrale proslavit ćemo euharistijskim slavljem u Katedrali u 19 sati.

Pozivam sve vas svećenike, redovnike, redovnice i Kristove vjernike laike Grada Zadra da svojom nazočnošću uzveličate ovo slavlje.

Svima pozdrav u Gospodinu.

+ Ivan, v. r.,
nadbiskup

48. svećenički dan Zadarske nadbiskupije

Broj: 1173/2009.

Zadar, 22. svibnja 2009.

SVIM SVEĆENICIMA ZADARSKE NADBISKUPIJE

Draga braćo svećenici!

s radošću Vas pozivam na ovogodišnji naš 48. SVEĆENIČKI DAN ZADARSKE NADBISKUPIJE, koji će se održati u srijedu, 10. lipnja 2009. godine, u Privlaci.

Program:

- 9.00 sati: - Molitva i odrješenje na mjestu ubojstva don Eugena Štrina (Sebačevo)
- 9.30 sati: - Euharistijsko slavlje u župnoj crkvi, predvodi o. Nadbiskup
(Za koncelebraciju treba ponijeti liturgijsko ruho)
- 11.00 sati: - Don Anto Baković: "Hrvatski Martirologij XX. stoljeća"
- 13.00 sati: - Zajednički objed

S radošću iščekujući naš zajednički susret, u Gospodinu Vas pozdravljam i blagoslivljam.

+ Ivan, v. r.,
nadbiskup

29. dan redovnica Zadarske nadbiskupije

Broj: 1176/2009.

Zadar, 25. svibnja 2009.

SVIM REDOVNICAMA U ZADARSKOJ NADBISKUPIJI

Poštovane sestre redovnice,

s radošću Vas pozivam na ovogodišnji *29. DAN REDOVNICA ZADARSKE NADBISKUPIJE*, koji ćemo slaviti *u srijedu, 17. lipnja 2009. godine u svetištu Majke Božje od Krasna*, prema sljedećem rasporedu:

- 8.00 sati: Polazak autobusom sa starog Autobusnog kolodvora u Zadru
- 11.00 sati: Sv. Misa u Svetištu (predvodi o. Nadbiskup)
- 12.30 sati: Zajednički objed
Povratak u Zadar

S radošću iščekujući naš zajednički susret, u Gospodinu Vas pozdravljam i blagoslivljam.

+ Ivan, v. r.,
Nadbiskup

Svetkovina Tijelova

Broj: 1258/2009.

Zadar, 27. svibnja 2009.

SVIM ŽUPNIM UREDIMA, UPRAVITELJIMA CRKAVA i SVIM REDOVNIČKIM ZAJEDNICAMA U GRADU ZADRU

(Neka se ova odredba pročita na svim sv. misa s narodom u nedjelju, 7. lipnja 2009. godine, na svetkovinu Presvetog Trojstva).

Draga braćo svećenici, redovnici, redovnice i Kristovi vjernici laici!

U četvrtak, 11. lipnja 2009. godine, slavimo svetkovinu Presvetoga Tijela i Krvi Kristove – TIJELOVO, svečanim euharistijskim slavljem u katedrali sv. Stošije, s početkom u 19 sati. Nakon sv. Mise slijedi euharistijska procesija iz Katedrale, Širokom ulicom, Narodnim trgom, ulicom Elizabete Kotromanić do crkve sv. Šime.

Sudjelovanjem u svečanom misnom slavlju i u procesiji, iskazujemo svoju živu vjeru u Isusa Krista, koji je Kruh života, nazočan u presvetoj Euharistiji. Procesija je stoga uvijek, javni iskaz vjere i zajedništva okupljene Crkve Božje te dolikuje da ona bude dostojanstvena i pobožna.

Pozivam na ovo slavlje sav Prezbiterij grada Zadra, redovnike obaju naših Samostana, sve redovničke zajednice u gradu Zadru, kao i vjernike svih gradskih župa, da svjedočki iskažemo svoju ljubav prema Kristu u otajstvu Euharistije.

Svima pozdrav i blagoslov u Gospodinu.

+ Ivan, v. r.,
nadbiskup

Milostinja “Petrov novčić”

Broj: 1259/2009.

Zadar, 5. lipnja 2009.

SVIM ŽUPNIM UREDIMA I UPRAVITELJIMA CRKAVA U ZADARSKOJ NADBISKUPIJI

Draga braćo svećenici!

Podsjećam vas da je po odluci Hrvatske biskupske konferencije, u svim našim crkvama, milostinja 13. nedjelje kroz godinu, u nedjelju, 28. lipnja 2009. godine milostinja koju treba predati u Ekonomat s naznakom «PETROV NOVČIĆ».

Ovu kolektu je potrebno najaviti i potaknuti vjernike da u njoj sudjeluju.

S poštovanjem Vas pozdravljam i blagoslivljam.

+ Ivan Prenda, v. r.,
nadbiskup

Svećenička ređenja

Broj: 1260/2009.

Zadar, 5. lipnja 2009.

SVIM ŽUPNIM UREDIMA I SAMOSTANIMA U ZADARSKOJ NADBISKUPIJI

Draga braćo svećenici!

S radošću Vas izvješćujem da ću u subotu, 27. lipnja ove godine, u katedrali sv. Stošije, preko koncelebrirane svete Mise u 19 sati, zaređiti đakone don Tomislava Dubinka i don Jerka Vuletu za svećenike Crkve zadarske.

Svako svećeničko ređenje milosni je dar Božji našoj Crkvi, odgovor na naše žrtve i molitve za svećenička zvanja. Zahvalimo Gospodinu na našim ređenima i molimo se neprestano na nakanu duhovnih zvanja.

Pozivam sve vas, braćo prezbiteri, da mi se pridružite u konceleciji i tako iskažete svoju ljubav i zajedništvo s ređenima. Molimo za naše ređenike, za njihov rast u vjeri i apostolskom žaru.

Ujedno određujem da u nedjelju, 21. lipnja 2009. godine, na svim svetim misama s narodom obavijestite i potaknete vjernike na sudjelovanje u Misi ređenja. Osobito, u ovoj Godini mladih, potaknite naše mlade na sudjelovanje u Misi jer je to uvijek milosna prigoda za osluškivanje duhovnog poziva.

Nakon ređenja svi ste pozvani na primanje u Nadbiskupsko sjemenište «Zmajević».
Srdačan pozdrav i blagoslov u Gospodinu.

+ Ivan, v. r.
nadbiskup

Misna tablica

Broj: 1261/2009.

Zadar, 4. lipnja 2009.

SVIM SVEĆENICIMA ZADARSKE NADBISKUPIJE

S danom 30. lipnja 2009. godine, potrebno je zaključiti popunjenu Misnu tablicu za II. tromjesečje 2009. godine i dostaviti Ekonomatu do 15. srpnja 2009.

+ Ivan, v.r.,
nadbiskup

*Nadbiskup Pređa s rektorom Bazilike sv. Anastazije u Veroni, mons. Edoardom Sacchella;
lik sv. Stošije na jednoj koloni bazilike*

UPIS NA VISOKU TELOŠKO-KATEHETSKU ŠKOLU U ZADRU U AK. GOD. 2009./2010.

Broj: 90/2009.

Zadar, 8. svibnja 2009.

RAZREDBENI POSTUPAK

Na razredbeni postupak Visoke teološko-katehetske škole u Zadru (=VTKŠ) mogu se prijaviti pristupnici koji su s uspjehom završili srednju školu u trajanju od četiri godine.

Uz prijavu za razredbeni ispit treba priložiti sljedeće dokumente:

- Domovnica (fotokopija)
- Rodni list (ne stariji od 6 mjeseci)
- Krsni list (ne stariji od 6 mjeseci)
- Vjenčani list (udati i oženjeni, ne stariji od 6 mjeseci)
- svjedodžbu završnog ispita
- svjedodžbe svih razreda srednje škole
- preporuku župnika (župnici trebaju dostaviti preporuku na adresu VTKŠ ili osobno u Tajništvo VTKŠ)
- molbu
- dvije fotografije (format 4 x 6 cm i 3 x 4 cm)

Prijave bez traženih dokumenata neće se uvažiti.

Razredbeni ispit obuhvaća:

1. bodovanje postignuća u srednjoj školi:

- OPĆI USPJEH
 - HRVATSKI JEZIK I KNJIŽEVNOST
- Maksimalan broj bodova iznosi 40.*

2. bodovanje postignuća na razredbenom ispitu koji obuhvaća provjeru znanja iz:

- HRVATSKOG JEZIKA I KNJIŽEVNOSTI
 - POVIJESTI
 - VJERONAUKA
- Maksimalan broj bodova iznosi 70.*

PRJAVE I ROKOVI

SRPANJSKI ROK:

- prijave: 1. - 8. srpnja 2009.
- ispit: 9. srpnja 2009. u 9 sati
- upis: 10. srpnja 2009. u 9 sati

RUJANSKI ROK

- prijave: 1. - 8. rujna 2009.
- ispit: 9. rujna 2009. u 9 sati
- upis: 10. rujna 2009. u 9 sati

Dokumenti se mogu predati u Tajništvo VTKŠ od 8.30 do 10.30 sati.

Mr. don Marinko Duvnjak, v. r.
ravnatelj

UPIS UČENIKA U KLASIČNU GIMNAZIJU IVANA PAVLA II. U ŠK. GOD. 2009./2010.

1. Škola upisuje 56 učenika, u klasičnom smjeru, četverogodišnji program trajanja, dva razredna odjela,
 - bodovni prag 46 bodova.
2. Predmeti koji se boduju za upis uz opći uspjeh jesu: hrvatski jezik, matematika, strani jezik, povijest i zemljopis.
3. U Gimnaziji se uče engleski i talijanski jezik.
4. Učenici prilažu prijavnicu, koja se dobiva u školi, svjedodžbe VII. i VIII. razreda te ostale dokumente kojima se dokazuje neko od prava za upis.
5. Roditelji u prijavnici na natječaj potpisuju izjavu kojom školi daju pravo provjere osobnih podataka djeteta u Središnjem državnom uredu za upravu, uz navođenje matičnoga broja.

Ravnatelj:
Mons. Joso Kokić, prof., v.r.

UVJETI UPISA U NADBISKUPSKO SJEMENIŠTE „ZMAJEVIĆ“

Potrebni dokumenti za upis u Sjemenište su: krsni list, molba za prijam (vlastoručno napisana od strane kandidata i naslovljena na Ordinarijat), preporuka župnika (naslovljena na Ordinarijat), potpisana izjava roditelja da su suglasni s izborom zvanja svoga sina i njegovim odlaskom u Sjemenište (izjavu dostaviti na Ordinarijat s ostalim dokumentima), obrazac izjave nalazi se u prilogu 1.

Kandidati koji budu imali od 36 bodova pa naviše bit će upisani, odlukom zadarskog Ordinarijata, u Klasičnu gimnaziju Ivana Pavla II, a ostali koji budu imali bodovni prag ispod 36 bit će upisani u Strukovnu školu Vice Vlatkovića, četverogodišnji smjer.

Broj bodova za upis u gimnaziju određuju sljedeći kriteriji: opći uspjeh na kraju VII. i VIII. razreda osnovne škole, te ocjene iz hrvatskog jezika, matematike, stranog jezika, povijesti i zemljopisa na kraju VII. i VIII. razreda. Učenik je dužan priložiti za upis sljedeće dokumente: prijavnicu na natječaj (dobiva i popunjava u školi na dan prijave), rodni list, domovnicu, svjedodžbe VII. i VIII. razreda osnovne škole.

Prvi upisni krug:

- prijave za upis u ponedjeljak 29. i utorak 30. lipnja 2009. od 8 do 16 sati

- objava rezultata (ljestvice poretka na oglasnoj ploči) u srijedu 1. srpnja 2009. najkasnije do 14 sati

- upis je u četvrtak 2. srpnja 2009. od 8 do 16 sati.

Svi kandidati trebaju doći s potrebnim dokumentima u Sjemenište 29. lipnja do 9 sati kako bismo ih mogli prijaviti u školu za koju budu imali dostatan broj bodova.

Sve ostale obavijesti mogu se dobiti kod ravnatelja sjemeništa, 023/251-167; 023/254-053; ili vidjeti na sjemenišnoj web stranici: www.zmajevic.com

Ravnatelj:
Don Marino Ninčević, v. r.

Prilog 1:

IZJAVA RODITELJA
O SUGLASNOSTI S IZBOROM ZVANJA SVOGA SINA I ODLASKOM U SJEMENIŠTE

Ja otac _____, ja majka _____,
(*ime i prezime oca*) (*ime i prezime majke*)

suglasni smo s izborom zvanja našeg sina _____ i
(*ime i prezime djeteta*)

s njegovom slobodnom odlukom da se upiše u Nadbiskupsko sjemenište «Zmajević». Njegovu odluku podržavamo i slažemo se sa svim zahtjevima koje će Sjemenište pred njega stavljati. Slažemo se i suglasni smo s Pravilnikom o zajedničkom životu u Nadbiskupskom sjemeništu «Zmajević».

(*vlastoručni potpis oca*)

(*vlastoručni potpis majke*)

IMENOVANJA I RAZRJEŠENJA

Mons. Joso KOKIĆ - Imenovanje privremenim poslužiteljem župe Sestrunj (broj: 894/2009., od 6. travnja 2009.)

Don Joso KERO - Imenovanje privremenim poslužiteljem župe Silba i Premuda – dok miruje imenovanje župnikom župe Sestrunj (broj: 895/2009., od 6. travnja 2009.)

DUHOVNE VJEŽBE SVEĆENIKA

1. Don Srećko FRKA - PETEŠIĆ: Putovima sv. Pavla kroz Grčku i Tursku (19. - 28. ožujka 2009.)
2. Don Thomas VARGAS: Putovima sv. Pavla kroz Grčku i Tursku (19. - 28. ožujka 2009.)
3. Don Dario TIČIĆ: Putovima sv. Pavla kroz Grčku i Tursku (14. - 22. ožujka 2009.)

Prvi turnus Duhovnih vježbi za svećenike Zadarske nadbiskupije, u Samostanu Bezgrješnog začeća BDM u Karinu, od 1. do 3. lipnja 2009. (voditelj: fra Miroslav Bustruc), obavili su:

1. Don Mario GRŽANOV
2. Mons. Ivan ČOLAK
3. Mons. Nikola DUČKIĆ
4. Don Josip LISICA
5. Don Ivan KEVRIĆ
6. Don Zbigniew Jacek KORCZ
7. Don Čedomil ŠUPRAHA
8. Don Srećko PETROV

Misa posvete ulja, Veliki četvrtak, 2009. Katedrala sv. Stošije

O B A V I J E S T I

NACIONALNI KATEHETSKI URED HBK

KATEHETSKA LJETNA ŠKOLA

Za vjeroučitelje u srednjim školama

24. - 26. kolovoza 2009., u 9 sati, Nadbiskupska klasična gimnazija, Voćarska 106, 10000 Zagreb

Teme: *Procesi učenja i vrednovanja u vjeronaučnoj nastavi*

Predavači: Dr. sc. Ivica Pažin i dr. sc. Ana Thea Filipović

Za vjeroučitelje u osnovnim školama

27. - 29. kolovoza 2009., 9 sati, Nadbiskupsko sjemenište, Ztrinsko-frankopanska 19, 21000 Split

Procesi učenja i vrednovanja u vjeronaučnoj nastavi

Predavači: Dr. sc. Ivica Pažin i mr. sc. Josip Periš

URED ZA PASTORAL MLADIH ZADARSKE NADBISKUPIJE

PUTOVANJE U PARIZ (23-29. 8. 2009.)

P r o g r a m:

1. dan - 23.8.2009. ZADAR - STRASBOURG

Polazak iz Zadra u 01:00 sati s mjesta u dogovoru s grupom. Slijedi ugodna vožnja udobnim turističkim autobusom kroz Sloveniju, Austriju, Njemačku i Francusku do Strasbourga. Večernji razgled grada. Smještaj u hotel. Noćenje.

2. dan - 24.8.2009. REIMS - PARIZ

Doručak. Odlazak u Reims, posjet katedrali te nastavak vožnje prema glavnom gradu Francuske. Po dolasku u Pariz smještaj u hotel, kraći odmor te odlazak u razgled gradskim prijevozom: Montmartre, bazilika Sacré-Coeur, Moulin Rouge, Place Pigalle, Place de Clichy... Noćenje.

3. dan - 25.8.2009. PARIZ

Doručak. Odlazak gradskim prijevozom do Concordea, zlatne igle Pariza, šetnja do Louvrea, kroz vrtove Tuileries, odlazak do Les Halles, nekadašnjeg trbuha Pariza –

tržnice – danas okupljališta pariške mladeži i zaljubljenika u secesijski Pariz. Nastavak šetnje pored Gradske vijećnice do zloglasnog zatvora Conciergerie, crkve St. Chapelle i katedrale Notre Dame. Odlazak do Latinske četvrti, razgled Sorbone i Pantheona, hrama razuma. Slobodno vrijeme za ručak u tipičnim francuskim restoranima i kupnju u poznatim bulevarima: St. Michel i St. Germain. Navečer fakultativno pogled s Eiffelovog tornja. Noćenje.

4. dan - 26.8.2009. PARIZ

Doručak. Odlazak do dvorca Versailles (uključeno u cijenu), nadaleko poznati dvorac „kralja sunca”... Razgled dvorca i slobodno za šetnju vrtovima. Povratak u Pariz i poslijepodne slobodno vrijeme za ručak u četvrti boema i pisaca Montparnasse, a potom nastavljamo do Luksemburških vrtova, katedrale St. Sulpice i Napoleonaova mauzoleja u Les Invalides. Navečer fakultativno vožnja brodom: pogled na grad svjetla sa Seine. Noćenje.

5. dan - 28.8.2009. PARIZ

Doručak. Odjava iz hotela. Odlazak u Eurodisney, najbolji i najveći zabavni park u Europi (ulaznica uključena u cijenu). Odlazak iz Disneylanda u večernjim satima i polazak prema Hrvatskoj.

6. dan - 29.8.2009. ZADAR

Vožnja autobusom uz zaustavljanja putem. Dolazak u Zadar očekuje se u kasnim popodnevnim satima.

CIJENA PUTOVANJA: 2.700 kn

Uključeno: prijevoz autobusom, 4 noćenja s doručkom, ulaznica u Disneyland, ulaznica u dvorac Versailles, pratitelj

Cijena uključuje:

- prijevoz autobusom prema programu putovanja
- smještaj u hotelu 2*+ u Strasbourgu na osnovu 1 noćenja s doručkom u trokrevetnim sobama s TWC
- smještaj u hotelu 2*+ u Parizu/okolici na osnovu 4 noćenja s doručkom u trokrevetnim sobama s TWC
- ulaznicu za park Disneyland
- ulaznicu za dvorac Versailles
- turističkog pratitelja tijekom putovanja
- razglede predviđene programom putovanja
- jamčevinu, troškove organizacije i prodaje aranžmana

Cijena ne uključuje:

- karta za javni prijevoz
- vožnju brodom po Seini
- posjet Eiffelovom tornju

Prijaviti se mogu isključivo mladi od 16-35 godina. Maloljetnici uz prijavu moraju priložiti i suglasnost roditelja potvrđenu kod javnog bilježnika.

Za putovanje je minimalan broj 40, a maksimalan 59 osoba.

Prilikom prijave je potrebno uplatiti 30% cijene (800 kn), ostatak novca moguće je uplatiti do 14 dana prije puta.

Prijave i uplate – do 15. 6.:

Ured za pastoral mladih Zadarske nadbiskupije
J. Bijankinja 2, 23000 Zadar,
tel. 208 663.

NAŠI REĐENICI

DON TOMISLAV DUBINKO

Iz župe Bezgrješnog začeca BDM, Zadar-Puntamika. Rođen je 12. lipnja 1977., u Novoj Gradišci, od oca Stjepana i majke Božice rođ. Gašljević. Osnovnu te srednju ekonomsku školu pohađao je u Zadru. Ekonomski fakultet završio je 2001. god. u Zagrebu i stekao zvanje diplomiranog ekonomiste. Zatim upisuje Visoku teološko-katehetsku školu u Zadru a zatim nastavlja studij na Teologiji u Rijeci gdje diplomira 2009. godine. Đakonsko ređenje primio je 5. listopada 2008., u župnoj crkvi sv. Stošije u Biogradu. Vrš službu Nadbiskupova tajnika. Svećeničko ređenje primit će po rukama mons. Ivana Prende, nadbiskupa zadarskog, u Prvostolnici sv. Stošije, u subotu, 27. lipnja 2009. godine.

DON JERKO VULETA

Iz župe Gospe od Ružarija, Ražanac (Vulete-Jovići). Rođen je 4. ožujka 1985., u Zadru, od oca Augustina i majke Marije rođ. Čačić. Osnovnu školu pohađao u Ražancu, a zatim Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju i Sjemenište „Zmajević“ u Zadru od god. 1999. do 2003., kada upisuje filozofiju i teologiju na Teologiji u Rijeci gdje diplomira 2009. Đakonsko ređenje primio je 5. listopada 2008., u župnoj crkvi sv. Stošije u Biogradu. Vrš službu pastoralnog suradnika u župi Kraljice Mira, Zadar-Stanovi. Svećeničko ređenje primit će po rukama mons. Ivana Prende, nadbiskupa zadarskog, u Prvostolnici sv. Stošije, u subotu, 27. lipnja 2009. godine.

Čestitamo!

LITURGIJSKI PRILOG

U Godini svećeništva posebno smo pozvani moliti za svoje svećenike. K tome, Sveti Otac Benedikt XVI. u više je navrata naglasio potrebu oživljavanja Euharistijskog klanjanja u župnim zajednicama. Ovdje donosimo *Litanije Isusa Krista, Svećenika i Žrtve* koje su posebno prikladne za molitvu pred Presvetim, kao osobna molitva svećenika i kao molitva zajednice za svećenike i za duhovna zvanja. Litanije su bogate teološkim i svetopisamskim izričajima, pogodne i za osobnu meditativnu molitvu kao i za zajedničku pobožnost.

Liturgijsko povjerenstvo

Litanije Isusa Krista, svećenika i žrtve

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.
Kriste, čuj nas.
Kriste, usliši nas.

Oče nebeski, Bože, Smiluj nam se!
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože,
Duše Sveti, Bože,
Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Isuse, Svećeniče i Žrtvo, Smiluj nam se!
Isuse, Svećeniče do vijeka po redu Mekisedekovu,
Isuse, Svećeniče od Oca poslani naviještati Radosnu vijest,
Isuse, Svećeniče koji si na Posljednjoj večeri ustanovio trajnu žrtvu,
Isuse, Svećeniče uvijek živi da za nas posreduješ,
Isuse, Veliki svećeniče kojeg je Otac pomazao Duhom Svetim i snagom.
Isuse, Veliki svećeniče od ljudi uzeti,
Isuse, Veliki svećeniče za ljude postavljeni,
Isuse, Veliki svećeniče naše vjere,
Isuse, Veliki svećeniče uzvišeniji od slave Mojsijeve,
Isuse, Veliki svećeniče i šatore istinski,
Isuse, Veliki svećeniče budućih dobara,
Isuse, Veliki svećeniče, sveti, nedužni i neokaljani,
Isuse, Veliki svećeniče vjerni i milosrdni,
Isuse, Veliki svećeniče Božji koji ražaruješ revnost duša,
Isuse, Veliki svećeniče do vijeka savršeni,
Isuse, Veliki svećeniče koji si svojom krvlju nebo otvorio,
Isuse, Veliki svećeniče koji si nam novi put pokazao,
Isuse, Veliki svećeniče koji si nas ljubio i od grijeha naših oprao,

Isuse, Veliki svećeniče koji si samog sebe Bogu prinio kao dar i žrtvu,
 Isuse, Žrtvo božanska i ljudska,
 Isuse, Žrtvo sveta i bezgrešna,
 Isuse, Žrtvo pomirbena,
 Isuse, Žrtvo mironosna,
 Isuse, Žrtvo milosti i hvale,
 Isuse, Žrtvo pomirbe i mira,
 Isuse, Žrtvo u kojoj imamo pouzdanje i pristup Bogu,
 Isuse, Žrtvo vječno živa,

Milostiv budi, oprosti nam, Isuse!
 Milostiv budi, usliši nas, Isuse!

Od svetogrdnog grijeha, Oslobodi nas, Isuse!
 Od duha neobuzdanosti,
 Od prljavog dobitka,
 Od zaljubljenosti u svijet i njegove ispraznosti,
 Od nedostojnog slavljenja svetih Otajstava,
 Po vječnom svećeništvu tvome,
 Po svetom pomazanju kojim si od Oca svećenikom postavljen,
 Po svećeničkom duhu tvome,
 Po svojoj krvnoj žrtvi na križu,
 Po žrtvi koja se svaki dan na oltaru obnavlja,
 Po božanskoj vlasti kojom u svojim svećenicima nevidljivo djeluješ,

Da se dostojiš cijeli svećenički red u svetoj vjeri uzdržati, Tebe molimo, usliši nas!
 Da se dostojiš svome narodu pastire po svome Srcu podati,
 Da usne svećenika sveti nauk čuvaju,
 Da se dostojiš u svoju žetvu radnika poslati,
 Da se dostojiš svojim svećenicima služenje po tvojoj volji udijeliti,
 Da se dostojiš one koji su ti vjerno služili u svoju radost primiti,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, oprosti nam, Gospodine.
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, usliši nas, Gospodine.
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, smiluj nam se, Gospodine.

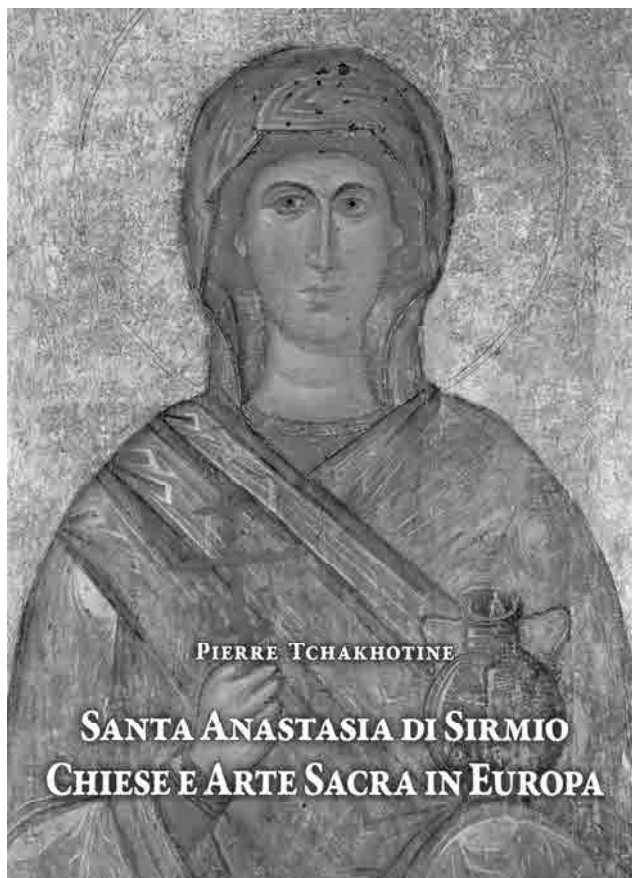
Pomolimo se. Bože, posvetitelju i čuvaru svoje Crkve. Duhom svojim probudi u njoj sposobne i vjerne djelatelje svetih otajstava da se kršćanski narod njihovom službom i primjerom pod tvojom zaštitom uputi na put spasenja. Po Kristu.

iii

Pomolimo se. Bože, koji si kroz cijelu povijest izabirao ljude za velika djela, pomози sada svojoj Crkvi moliteljici, i ti, koji poznaš svačije srce, pokaži koje si izabrao u svoju službu. Po Kristu.

KULTURNI PRILOG

MONOGRAFIJA: „SANTA ANASTASIA DI SIRMIO – CHIESE E ARTE SACRA IN EUROPA

U utorak, 19. svibnja 2009., u svečanoj dvorani kaptolske biblioteke u Veroni, predstavljena je jedinstvena monografija talijansko-ruskoga slikara pasteliste ing. Pierra Tchakhotinea: *Santa Anastasia di Sirmio – Chiese e Arte Sacra in Europa - Sveta Anastazija Sirmijska – Crkve i sakralna umjetnost u Europi*. Monografija ima 352 stranice i 485 ilustracija a jedinstvena je po tome što iscrpno dokumentacijski predstavlja jednu kršćansku sveticu i njezin kult – starokršćansku mučenicu Anastaziju (Stošiju) - koja je naslovnica mnogih crkava diljem Europe i svijeta, a tako i stolne crkve u Zadru i velebne bazilike u Veroni. Predgovor monografiji napisali su kardinal Paul Poupard, bivši prefekt Papinskog vijeća za kulturu, te Mihail Piotrovski, ravnatelj glasovitog muzeja Hermitage u Sankt Petersburgu. Na predstavljanje monografije u eminentnom prostoru Kaptolske biblioteke Verone, jednoj od najpoznatijih i najvrijednih talijanskih biblioteka, kao poseban gost pozvan je od strane biskupa Verone, mons. Giuseppea Zentija, i zadarski nadbiskup mons Ivan Prenda, koji se rado odazvao. Predstavljanje je organizirao Međunarodni odbor sv. Anastazije u Italiji, čiji je predsjednik Pierre Tchakhotine, zajedno s

Vijećem za kulturu Verone i Biskupijom Verona. Uz nadbiskupa Pređu i biskupa Zentija, u predstavljanju su sudjelovali prefekt kaptolske biblioteke mons. Alberto Piazza, povjerenica za kulturu pokrajine Verone dr. Erminia Perbellini, rektor bazilike sv. Anastazije u Veroni don Edoardo Sacchella te vikar za kulturu biskupije Verona mons. Giancarlo Grandis.

Djelo je plod višegodišnjeg rada začetnika projekta „Sveta Anastazija – nada za mir u Europi i svijetu“, slikara Tchakhotinea koji je oko lika sv. Anastazije okupio veliki broj slikara, kulturnih djelatnika i entuzijasta iz raznih zemalja. Monografija sadrži mnoštvo podataka o svetici, njezinu hagiografiju, povijest širenja kulta, popise mjesta gdje se štuje, fotografije crkava, oltara, slika, kipova, relikvijara i zvona, tekstove molitava i liturgijskih himana, kao i najnovijih umjetničkih djela nastalih u sklopu ovoga projekta „Sveta Anastazija – nada za mir“. Katalog sadrži popise na pet jezika: talijanskom, francuskom, engleskom, hrvatskom i ruskom.

Bazilika sv. Anastazije uz obalu rijeke Adige u Veroni

Anastazija je kao mlada Rimljanka svjedočila svoju kršćansku vjeru osobito milosrdem prema utamničenicima a mučeništvo je podnijela za Dioklecijana 304. godine u Sirmijumu, današnjoj Srijemskoj Mitrovici. Povezana je s akvilejskim mučenicima sv. Krševanom i sv. Zoilom, također zadarskim zaštitnicima. Relikvije su joj prenesene u Carigrad, odakle ih je zadarski biskup Donat u IX. st. prenio u Zadar, dobivši ih na dar od bizantskoga cara Nicefora zbog uspješnog posredovanju mira s Karlom Velikom. Zadrani, u čijoj katedrali danas počivaju njezine relikvije, je nazivaju „Stošija“. Štuje se jednako na kršćanskom Istoku kao i na Zapadu kao velikomučenica, kao zaštitnica zarobljenika, bolesnika tijela i duše, a zaziva se osobito kod zemljotresa i pri porodu. Čitava je Europa, od Urala do Atlantica i od Skandinavije do Mediterana, posuta njezinim crkvama i kapelama. Projekt „Sveta Anastazija – nada za mir u Europi i svijetu“ iz kojega je nastala

monografija, rodio se 1995. godine, kada je na našim prostorima trajao rat, te je skupina umjetnika oko Tchakhotinea kršćanski nadahnutom umjetnošću htjela pridonijeti miru. Tako su nastale dvije slike – ikone - svete Anastazije, jedna istočnog tipa (stil istočnih pravoslavnih ikona) a druga zapadnog stila, tipična za katolički sakralni stil, koja prikazuje lik Anastazije u njezinoj crkvi iz 10. st. u Pijemontu. Ikone su izradili ruski slikari Nadia Lavrova i Nikola Gaverdoski, a oblijetale su i svemir u ruskoj letjelici „Mir“, kao znakovita molitva za mir. Kasnije su ih osobno blagoslovili papa Ivan Pavao II., rusku patrijarh Aleksij II., zatim carigradski ekumenski patrijarh Bartolomej i srpski patrijarh Pavle. Nakon toga je čitav projekt dobio pokroviteljstvo i potporu UNESCO-a, zatim Europskog savjeta u Strassbourgu te Papinskog vijeća za kulturu. Oko ikona se počeo okupljati vrijedan fond slika i skulptura na temu svete Anastazije uz sujelovanje umjetnika iz raznih zemalja: Rusije, Italije, Poljske, Srbije, Njemačke, Hrvatske, Francuske, Danske, Bugarske, Grčke, Argentine i Meksika. Tako je nastala svjetska izložba svete Anastazije koja je hodočastila gradovima gdje se na poseban način časti ova svetica, povezujući ljude, šireći poruku mira i evanđeoskih vrijednosti te potičući na dijalog. Nakon vrlo uspješne izložbe u Zadru 2006. godine, Međunarodni odbor u suglasju s umjetnicima, odlučio je da trajno sjedište izložbe bude u Zadru zajedno s budućom fondacijom koja će okupljati umjetnička djela i dokumentaciju o sv. Anastaziji, te povezivati sva mjesta gdje se ona štuje.

Nadbiskupov razgovor s novinarkom katoličke TV Telepace

Sveta Anastazija ovoga je puta povezala dva drevna europska grada i dvije Crkve – Veronu i Zadar. Naime, u Veroni i Zadru nalaze se dvije najveće crkve u Europi posvećene sirmijskoj mučenici. Anastazijin kult dopijeva u Veronu krajem V. stoljeća kada ostrogotski kralj Teodorik uz rijeku Adige podiže baziliku njoj u čast – prvu u Italiji koja joj je posvećena. Danas ova velebna bazilika, izuzetno umjetnički dotjerana i ukrašena, nosi naziv sv. Petra Veronskog i sv. Anastazije, kraseći ovaj lijepi renesansni grad svojom monumentalnošću, baš kao što njezina nadaleko poznata romanička katedrala krase Zadar. Predstavljajući monografiju, autor Tchakhotine je kazao: „Ova je knjiga posvećena svima onima koji su pridonijeli očuvanju spomena svete Anastazije, a oživljavanje njenog spomena u sjećanju čovječanstva ima i svoju specifičnu vrijednost u kontekstu europske civilizacije, navlastito njezinih kršćanskih korjena.“ Nadbiskup Pređa predstavio je

javnosti Verone kult i značaj sv. Anastazije u Zadru, te najavio proslavu 1200 godina od dolaska njezinih relikvija u Zadar 2010. godine i tom prigodom pozvao subrata biskupa Zentija kao i rektora Anastazijine bazilike u Veroni na proslavu u Zadar. Budući da sami Veronjani vrlo malo znaju o liku i povijesti velemučenice Anastazije, predstavljane monografije kao i intervent mons. Prenda bili su izvanredna prigoda da se njezin lik osvjetli i bolje upozna, što su istakli i ostali predstavljači. „Rado smo prihvatili pokroviteljstvo predavljanja ove vrijedne monografije jer smatramo da nam susret posvećen mladoj ženi mučenici kao mostu Istoka i Zapada i uopće vrlo suvremenom liku, nudi izuzetnu i dragocjenu priliku za promišljanje naših kulturnih i duhovnih korjena“ – istakla je dr. Perbellini, pročelnica za kulturu Pokrajine Verona. Vrijednost ovakvih inicijativa prelazi granice lokalnog značenja i za narode i za mjesne Crkve istaknuo je i veronski biskup Zenti, a otkrivanjem velikih likova kršćanstva otkrivamo svoje korjene i rastemo u spoznaji svoje vjere i kulture. Nadbiskup Prenda se javno zahvalio veronskoj umjetnici Mariji Luisi Cavaggioni koja je poklonila zadarskoj katedrali sliku lika sv. Anastazije koja se nalazi na jednoj koloni bazilike u Veroni. „Knjiga koju predstavljamo jedan je u nizu koraka prema našoj zajedničkoj želji, a to je da bi sv. Anastazija postala simbolom mira, dijaloga i suradnje među europskim narodima, prihvaćena od njih i kao zaštitnica“ – istakao je nadbiskup Prenda.

Predavljanje monografije: mons. A. Piazzì, nadbiskup Prenda, biskup Zenti i P. Tchakhotine

U sklopu pohoda Veroni, zadarski nadbiskup Prenda dao je i interview za svjetsku katoličku televiziju Telepace u kojem je govorio o liku sv. Anastazije i njezinom značenju za grad Zadar, Zadarsku nadbiskupiju i za kršćanstvo uopće. U Nadbiskupovoj pratnji bili su prof. Livio Marijan, tajnik odbora Izložbe sv. Anastazije/Stošije u Zadru i đakon don Tomsilav Dubinko, nadbiskupov tajnik.

Livio Marijan

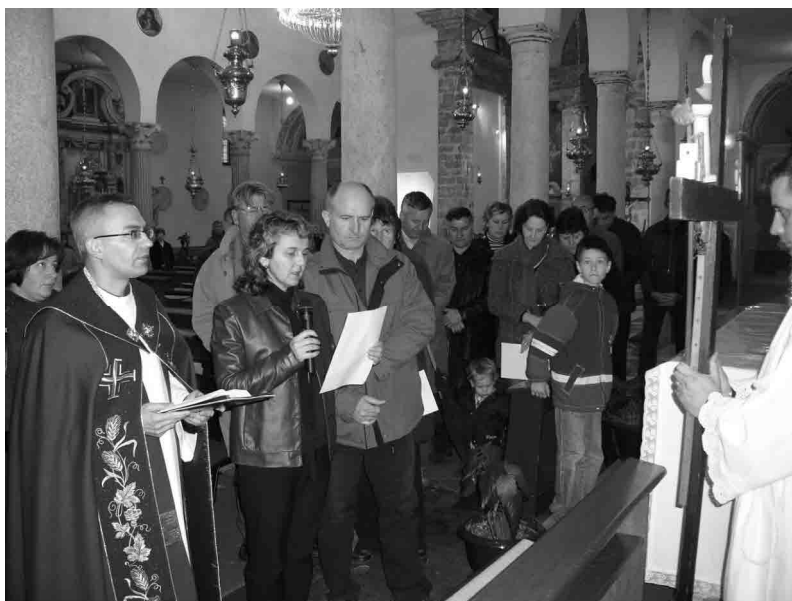

Bazilika sv. Anastazije u Veroni

IZ ŽIVOTA ZADARSKE CRKVE

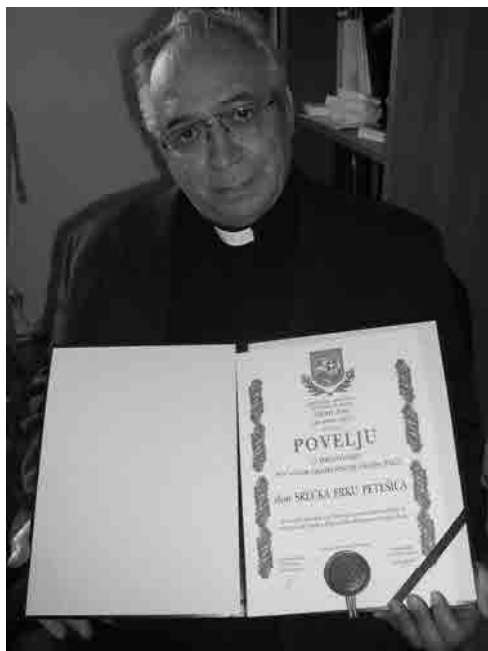
"KRIŽNI PUT I ŽENIDBA"

'Hrvatska zajednica bračnih susreta Zadar' održala je u svetištu sv. Šime u Zadru u petak 27. ožujka Križni put za svoje članove, zadarske i šibenske bračne parove. Od 2004. g., kad je nakon dužeg nedjelovanja ta zajednica opet počela s radom u zadarskoj nadbiskupiji, kroz nju je 76 parova prošlo bračne susrete. Duhovnik zajednice don Josip Lenkić počeo je Križni put mislju da ljudi malo znaju kakva uistinu treba biti bračna ljubav. "Ona mora biti slična ljubavi kojom je Isus ljubio Crkvu. Neka nas Gospodin pouči da je bit njegove i svake druge prave ljubavi križ" poručio je don Josip. U vremenu promicanja bračne nevjere, parovi su na postajama čitali tekstove moleći za dostojanstvo žene, odluku za rađanje života i osjećaj žrtve i odricanja, da supružnici združeni s Kristom uklone terete koji se javljaju nakon mladenačkog oduševljenja i u onom drugom otkriju lice Krista koji i preko kušnji vodi do vječne radosti. Upućena je molitva da supružnik bude Šimun Cirenac i Veronika koja pomaže bračnom drugu u bolima, kad prijeti opasnost da brak postane nesavladiv teret. "Zavjet ljubavi je izrečen za cijeli život a ne na godinu, dvije" poručili su bračni parovi podsjećajući na sakramentalnu nerazrješivost braka i stoga potrebu temeljite pripreve za sakrament ženidbe. "Obitelj koja zna živjeti s Kristom postići će radosti vječne gozbe. Brak je velika šansa za daljnji rast prema savršenstvu i savršenoj ljubavi. U braku je uvijek potrebno gledati Isusa. Nespojivo je gledati Sina Božjeg, a ne vidjeti njegovu muku, smrt i uskrsnuće po kojima nam je darovao život. Tako je i brak slika Isusove žrtve. Osnovati bračnu zajednicu po volji Božjoj znači primiti na sebe križ" sadržaj je molitve Križnog puta za bračne parove koji su istaknuli da se komunikacija u braku uspješno ostvaruje i poteškoće lakše rješavaju samo uz Božju pomoć.

DON SREČKO FRKA PETEŠIĆ PROGLAŠEN POČASNIM GRAĐANINOM PAGA

Dugogodišnji paški nadžupnik i dekan don Srećko Frka Petešić imenovan je počasnim građaninom Paga. Na proslavi Dana Grada Paga u ponedjeljak 30. ožujka, na svečanoj sjednici Gradskog vijeća u Pagu, don Srećku je Povelju o tom imenovanju uručio paški gradonačelnik Ante Fabijanić. Don Srećko je svećenik 43 godine, od čega je 16 godina (1998-2008) bio župnikom župe Uznesenja BDM u Pagu. Za to je vrijeme obnovio zbornu pašku crkvu, svetište Gospe od Starog Grada, crkve sv. Frane i sv. Jurja, te mu je Povelja i dodijeljena "kao znak počasti i priznanja za naročite zasluge u obnovi sakralnih i kulturnih objekata u Gradu Pagu", u kojem su crkveni objekti, zbog zemljopisnog položaja Paga, osobito izloženi utjecajima soli i vlage. "Došao sam u Pag s 51 godinu, u naponu snage. Zavolio sam taj narod gradskog duha i oni mene. To je priznanje znak naše uzajamne ljubavi i poštovanja i zato me veseli" rekao je don Srećko i prilikom primanja Priznanja istaknuo krepost zahvalnosti. "Od deset gubavaca spomenutih u Bibliji samo jedan ozdravljeni došao se zahvaliti. Isusa je to zabolilo jer je zahvalnost lijepa ljudska kvaliteta. Zahvaljujem onima koji su me predložili i Komisiji koja je odborila, što pokazuje vrednovanje mog rada. Kroz 16 godina trudio sam se biti častan građanin Paga, a drago mi je da sam sad i počasni građanin istog grada" rekao je don Srećko. Za počasnog građanina složno su ga predložile sve političke stranke djelatne u Pagu i Matica Hrvatska, što potvrđuje kako kvaliteta rada za opće dobro ujedinjuje različite političke opcije i kulturne institucije. Priznanje koje dodjeljuju Republika Hrvatska, Zadarska županija i Gradsko vijeće Paga don Srećku je dodijeljeno na Dan Grada koji se slavi u spomen na 30. ožujka 1244. g., kad je kralj Bela IV. izdao Bulu kojom je Pag dobio status slobodnog kraljevskog grada. U gotovo osam stoljeća bogate povijesti tog grada, neizostavan je doprinos i mnogih istaknutih crkvenih ljudi, među kojima je trag ostavio i don Srećko Frka Petešić, kanonik Stolnog kaptola sv. Stošije zadarske nadbiskupije. Od prošle godine don Srećko je ravnatelj zadarskog Svećeničkog doma i župnik Radovina.

"POKRENIMO RUKU GLAGOLJALICU"

"O hrvatskoj glagoljskoj baščini s osvrtom na zadarsko područje" predavanje je dr. Darka Žubrinića održano u petak 27. ožujka u dvorani Gradske knjižnice u Arbanasima koje je povodom Dana Gospe Loretske priredilo Društvo zadarskih Arbanasa. Taj je događaj ujedno i početak javnog djelovanja Društva i sekcije "Čehuljica za glagoljsku knjigu Zmajevich". Predavač je istaknuo značajnu činjenicu zadarskog glagoljaštva, uporabu 32. slova za broj 5000 u Šimuna Kožičića Benje, biskupa modruškog. Na čuđenje mnogih o povezanosti Arbanasa i glagoljice, članovi Društva Arbanasa kažu da je većina stanovnika tog zadarskog predjela podrijetlom iz zadarske i barske nadbiskupije, a obje naslovno pripadaju području jerolimskog Ilirika i baštinitice su jerolimskog dvoknjižja - verbuma i slova. Uz to, preci Arbanasa donijeli su sa sobom i fjalsku besjedu - albanski govor potreban u pograničnim poslovima. Barski vjernici predvođeni barskim, potom zadarskim nadbiskupom Vickom Zmajevićem doselili su 1726. g. u zadarsku varoš nazvanu Arbanasi gdje su nastavili glagoljati. Matične knjige, bogoslužje, pučka pobožnost i glagoljsko pjevanje u arbanaškoj župi temelji se na jeroilirčkoj sastavnici crkvenog četveroknjižja. Ilirička knjiga je susastavnica hebrejskoj, grčkoj i latinskoj knjizi. Uz to, mnogi su arbanaški učitelji i 'popi harvacke knjige' djelovali izvan župe Gospe Loretske. 'Čehuljica Zmajević' nastoji pokrenuti ruku glagoljalicu osobito potomaka krštenih, vjenčanih i sahranjenih po glagoljskom obredu, u nastojanju da se gromka jerolimska pjesma zaori o Velikom tjednu i dalje.

PREMINUO BRANKO SMOLJAN

Branko Smoljan, dugogodišnji član župnog vijeća župe sv. Nikole u Istu preminuo je u subotu 28. ožujka u zadarskoj bolnici u 74. godini života. Taj uzoran vjernik pokopan je na mjesnom groblju svog rodnog Ista 30. ožujka, gdje je sprovodne obrede predvodio župnik Ista don Mario Akrap, uz ispraćaj velikog broja župljana. Misu zadušnicu u župnoj crkvi predvodio je mons. Janko Segarić, pokojnikov rođak; u homiliji ga je opisao kao angažiranog vjernika koji je svoj život ugrađivao u život išćanske župne zajednice. Nakon završene osnovne škole na Istu, taj inženjer drvne struke školovao se u Malom Lošinj i Zagrebu. Kao član župnog vijeća pokrenuo je temeljitu obnovu župne crkve sv. Nikole i crkve Gospe od Zdravlja u Istu te je sudjelovao u uređenju župnog dvora, starog i novog groblja i trga ispred župne crkve. Velika ljubav prema rodnom otoku, njegovim žiteljima, običajima i načinu života potaknula ga je da se počne baviti poviješću Ista i rodoslovljima išćanskih obitelji. Nabavio je i računalo i u nj' unosio sve podatke kako bi se sačuvali. Veliki dio podataka koji se nalazio u crkvenim knjigama i starim maticama pisan je glagoljicom te je naučio čitati i glagoljicu. Osim rodoslovnih podataka nalazio je i niz drugih, te je postao kroničar otoka Ista, tim više što je praznine popunjavao razgovorima s ostalim župljanima, korištenjem knjiga Matičnog ureda u Zadru i Molatu, izvora iz zadarske nadbiskupije i državnih arhiva. Zbog tog rada pozvan je i u stručni tim Sveučilišta u Zadru koje priprema znanstveni skup o Istu i Škardi i izdavanje Monografije o tim otocima. Na njegovu inicijativu krajem 1990-ih godina osnovano je i Dobrotvorno vatrogasno društvo Ist kojem je bio prvi tajnik. Bio je aktivan i u Veslačkom klubu 'Jadran' Zadar te je uvelike doprinio u pripremi izgradnje novog Veslačkog doma na Branimirovoj obali i u njegovom kasnijem uzdržavanju. U svom radnom vijeku

najduže vremena bio je tehnički direktor Pogona B u tvornici 'Vlado Bagat'. Sa suprugom Julijanom u braku dugom 49 godina postali su roditelji Zdravka i Branke. Na kraju mise Niko Kozulić, predsjednik župnog vijeća, prigodnim riječima oprostio se od Branka u ime svih župljana i mnogobrojnih prijatelja. (J.S.)

SASTANAK POVJERENSTVA ZA DUHOVNA ZVANJA I MINISTRANTE

Sastanak članova Povjerenstva za duhovna zvanja i ministrante zadarske nadbiskupije održan je u srijedu 1. travnja u Nadbiskupskom sjemeništu 'Zmajević' u Zadru. Don Marino Ninčević, povjerenik za duhovna zvanja i ministrante izvijestio je o događanjima u protekloj godini i najavio buduće inicijative Povjerenstva. "Tko si Gospodine, što želiš da učinim?" geslo je ovogodišnje Nedjelje Dobrog pastira koja je četvrte vazmene nedjelje kad se ujedno obilježava 46. Svjetski molitveni dan za duhovna zvanja. Riječi tog gesla izrekli su sv. Pavao i sv. Franjo prije svog obraćenja, te su uzete jer je u tijeku Godina sv. Pavla i 800-ta obljetnica postojanja Franjevačkog reda. Stoga je Vijeće HBK za duhovna zvanja tragom tih riječi priredilo knjižicu s katehetsko molitvenom građom koja će povodom Nedjelje Dobrog pastira biti podijeljena svim župnicima u Hrvatskoj. Don Marino je s tim upoznao članove Povjerenstva i potaknuo na organiziranje molitvenih dana za duhovna zvanja u župama. Na susretu je dogovoreno da se središnje Molitveno bdjenje za duhovna zvanja uoči Nedjelje Dobrog pastira u zadarskoj nadbiskupiji održi u srijedu 29. travnja s početkom u 20,00 sati u zadarskoj katedrali. Predvodit će ga zadarski nadbiskup Ivan Pređa koji će prethodno uputiti prigodno pastirsko Pismo. U podsjećanju na protekla događanja, povjerenik Ninčević je istaknuo susret 43 ministranta osmaša u zadarskom sjemeništu, a ove godine bilo ih je 44. Vikend susrete 6. i 7.-ih razreda pohodilo je 80 ministranata koji su sudjelovali i na Ministrantskom ljetu u franjevačkom samostanu u Karinu. Na susretima za djevojčice 7. i 8.-ih razreda u samostanu Školskih sestara franjevki u Arbanasima bilo je njih 63. Povjerenstvo je najavilo održavanje tih događaja i ove godine. Dogovarali su i organiziranje Ministrantskog ljeta i susret svih ministranata na razini nadbiskupije koji bi se održao krajem rujna ove godine.

"CVJETNICA U RIMU" - HODOČAŠĆE MLADIH ZADARSKE NADBISKUPIJE U RIM

Ured za mlade zadarske nadbiskupije u pastoralnoj Godini mladih organizirao je Hodočašće mladih zadarske nadbiskupije u Rim gdje će 119 mladih boraviti od 2. do 8. travnja. U četvrtak 2. travnja u večernjim satima hodočasnike je s autobusnog polazišta u Zadru ispratio, osobno pozdravio i blagoslovio zadarski nadbiskup Ivan Pređa. Cvjetnica u Rimu još je jedan milosni događaj u njihovom životu i dar susreta s poglavarom Katoličke Crkve te im je nadbiskup Pređa poželio blagoslovljen susret sa Svetim Ocem u nedjelju 5. travnja, kad će među brojnim sudionicima iz cijelog svijeta u misi i procesiji s papom na Trgu sv. Petra biti i zadarska mladež. Odlazak na mjesta navještaja apostolskih prvaka i mučenika iz prvih stoljeća kršćanstva dodatni su poticaj mladima da budu ohrabreni u svjedočenju svog kršćanskog mladenaštva, smatra nadbiskup Pređa, te je poželio mladima da se duhovno obogate, učvrste prijateljstvo i vrate ispunjeni sviješću da je Crkva velika obitelj koja okuplja svoju djecu. Hodočasnike predvodi nadbiskupijski povjerenik za mlade don Zdenko Dundović uz još četiri voditelja, svećenika, redovnice i župnog suradnika. Na putu do Rima hodočasnici će posjetiti i Asiz, baziliku sv. Frane i crkvu Gospe od Anđela, a u Rimu će razgledati bazilike, katakombe i Vatikanske muzeje.

NADBISKUP POHODIO ŠTIĆENIKE DOMA ZA STARE I NEMOĆNE

Zadarski nadbiskup Ivan Pređa uoči uskrasnih blagdana pohodio je štice Dama za stare i nemoćne na Boriku u Zadru u petak 3. travnja, kako bi s njima u kapeli Doma slavio misu Nedjelje Muke Gospodnje. Blagoslovio je maslinove grančice i pozvao okupljene da im one i događaji Velikog tjedna budu znak i podsjećanje da postoji Jedan i kad smo od svih zaboravljeni, od bližnjih i rodbine napušteni. "Čovjeka Bog nikad ne zaboravlja, a njega nosimo u srcu i duši. On je uvijek s nama i taj koji nas drži. Nek vas ta vjera nosi, jača i podari snage da budete smireni, radosni što ste zajedno i zahvalni Bogu što ste u skrbi i ljubavi onih koji vas okružuju i čine da dostojanstveno doživite radost Uskrsa i svetih dana, da osjetite da niste zaboravljeni" poručio je mons. Pređa štice Dama.

Istaknuo je da je Božja proslava njegovog Sina i pobjeda smrti njegovim uskrsnućem velika stvarnost koja se tiče Isusovog i našeg života. "U našoj vjeri ništa nije a da se ne bi nas ticalo i vodilo nas Bogu. Bog je u svom Sinu htio potvrditi svoju veliku ljubav prema čovjeku. Krist je preuzeo sve naše grijeha na sebe. To je cijena našeg novog života i otkupljenja. Križ je postao sveti znak jer je na križu izniknuo novi život. Krist nas je po križu otkupio, izbrisao krivice. Više nikad nije bilo u njegovom tijelu smrti. To je velika poruka za nas. Bog pobjeđuje ondje gdje drugi misli da je pobjednik. Ono što je Bog učinio Kristu i naš je put" poručio je mons. Pređa i pozvao da ususret vječnosti idemo za Isusom noseći svoj križ. Štice Dama su u dobi kad teško nose godine, hodaju uz pomoć pomagala. "Mnogi trpe, teško doživljavaju napuštenost, nevolje, zaboravljenost. No to je i Isus doživio. Zato je i rekao 'Bože moj, zašto si me ostavio?' Činilo mu se da su ga svi napustili, pa i Bog. Nekad se i u nama javi misao 'Nikoga nema, i Bog me zaboravio'. Ali nije tako. Baš kad je izgledalo da je Isus završio smrću i da je sve propalo, tada je postao Otkupitelj i dogodilo se najglavnije - a to je da je u toj smrti Bog sve nas dignuo, ozdravio i oprostio. Svi grijesi i zlo u

Kristovu križu nalaze svoje očišćenje i pročišćenje. Zato slavimo Uskrs kao veliku radost naše vjere i života" istaknuo je mons. Prenda i štíćenicima poželio blagoslov Uskrsa.

MISA ZA IVANA PAVLA II. U NADBISKUPSKOM SJEMENIŠTU 'ZMAJEVIĆ'

Sjećanje i molitva za blagopokojnog Ivana Pavla II. povodom četvrte godišnjice njegove smrti okupila je u četvrtak 2. travnja u kapeli Nadbiskupskog sjemeništa 'Zmajević' u Zadru sjemeništare na misnom slavlju koje je predvodio njihov duhovnik don Stanislav Wielinski. Suslavili su rektor sjemeništa don Marino Ninčević i poljski verbit djelatan u zadarskoj nadbiskupiji o. Piotr Palowski. U duhu povezanosti s Ivanom Pavlom II. don Stanislav je sjemeništarcima pročitao Litanije Ivanu Pavlu II. čiji je autor Roman Kaniecki, angažirani poljski vjernik laik aktivan u molitvenoj zajednici obitelji 'Domaća Crkva' u mjestu Brodnica na sjeveru Poljske. To je prva župa don Stanislava u kojoj je djelovao kao kapelan, te mu je u ovogodišnjoj uskrsnoj čestitci koju je primio od Romana iz Poljske taj otac troje djece priložio i Litanije Ivanu Pavlu II. koje je napisao. One glase: "Ivane Pavle II. - koji recitiraš stih o skrivenom Bogu, koji zoveš svakog od nas da isplovi na pučinu, koji prikazuješ sjaj istine, poučavaš ljubav i odgovornost, vraćaš nam pamćenje i jačaš naš identitet - moli za nas. Koji govoriš da je čovjek put Crkve, koji preporučuješ da trebamo najprije od sebe tražiti čak kad drugi to od nas ne traže, koji podsjećaš da nam treba savjesnih ljudi - moli za nas. Koji ponavljaš za našim svetima 'Isuse, uzdam se u te', 'Trebam biti dobar kao kruh', 'Tko traži istinu traži Boga', koji podsjećaš na riječi pjesnika 'Ljepota je izraz ljubavi' - moli za nas. Koji nas vodiš preko praga nade, koji pripremaš mlade za prekoračenje praga najveće odgovornosti, koji se susrećeš s nama na pragu riječi, koji pomažeš proći preko praga Crkve, koji pokazuješ kako proći preko praga smrti, koji nas čekaš nakon praga vječnosti - moli za nas".

Don Stanislav je prenio riječi Romana da pjesme koje on stvara uglavnom završe u ladicu, no Litanije Ivanu Pavlu II. objavio je poljski katolički mjesečnik 'Znak' što je doživio kao veliko priznanje i radost jer su na taj način Litanije predstavljene široj poljskoj javnosti. Roman je inače strojovođa a bavi se pjesništvom, te u tim stvarnostima radništva i umjetničkog izraza osjeća da ga prati i blagoslov njegovog

sunarodnjaka Wojtyle koji je za života, između ostalog, svjedočio baš te darove i odgovornosti. Nakon mise sjemeništarci su se okupili u zajedništvo gledanja filma o papi, 'Svjedočanstvo', kardinala Stanislava Dzviza, a dodatna draž tog zajedništva bili su simultani prijevodi na hrvatski 'na licu mjesta' don Stanislava i o. Piotra; film je na poljskom jeziku a iz svoje domovine nabavio ga je don Stanislav želeći sjemeništarce i subraču darovati malom hrvatskom premijerom tog filma.

CVJETNICA

Na Cvjetnicu 5. travnja u Zadru zadarski nadbiskup Ivan Pređa predvodio je u katedrali sv. Stošije koncelebriranu misu, a prethodno je u crkvi sv. Marije blagoslovo maslinove grančice odakle se puk u procesiji uputio do katedrale gdje je navještena Muka po Marku. "U ostvarenju Božjeg plana Očevoj ljubavi se priključila Sinovljeva poslušnost do smrti na križu. Ljubav Očeva i Sinova poslušnost našli su se pred grijehom koji je uvijek negacija ljudske osobe i bijeg od Boga. Grešnost je tražila otkupljenje i našla ga je u križu. Križ je znak ljubavi" poručio je mons. Pređa i upitao: "Što pomislimo kad nekome u svom životu kažemo 'Ti si moj križ'. Mislimo li pritom da nam je ta osoba teret, prokletstvo, propast? Ne možemo tako misliti jer ni Bog nije tako mislio. Križ je govor Božje ljubavi. Kad nekom kažemo 'Ti si moj križ', pokušajmo to pred Bogom izreći Božjim srcem. Jesam li ja tu da pred tom osobom učinim ono što je Isus za nas učinio pred Ocem? To znači: ono što u meni čini tvoj križ, jest da poslušam Oca, da ti u ime Božje i s Božjom pomoću pomognem nositi i držati tvoj križ i biti uz tebe" rekao je mons. Pređa, istaknuvši da svaki križ prihvaćen iz poslušnosti Ocu nosi veliki blagoslov, otkupljenje, novi početak i život, novo zajedništvo. "Neka nam ta misao o križu pomogne da znamo nositi i ljubiti svoj i križ

bližnjih, ali i svih ljudi ovog trenutka naše povijesti, domovine i svijeta. Taj križ može procvjetati u novi život i uskrsnuće ako ga s vjerom prihvatimo, živimo i nosimo" istaknuo je mons. Prenda. Potaknuo je vjernike da u svetom Tjednu, velikom po događajima koji su ispunili povijest ljudskog roda, dublje proniknu u velike čine Sina Božjeg poslanog od Oca koji je ispunio sve nade čovjeka od iskona da će s Bogom ponovno uspostaviti izgubljeno prijateljstvo. Isus je pokazao neizmjernu Očevu ljubav prema palom čovjeku koji je vapio za spasenjem i nadao se da ga Bog nije odbacio, što je bogočovjek Isus, do smrti na križu iz ljubavi prema čovjeku, i potvrdio, zaključio je nadbiskup Prenda.

VRIJEDNA DONACIJA NJEMAČKIH DOBROTVORA

U deset godina isto toliko vrijednih donacija, od toga samo u ova četiri mjeseca četiri akcije – to je rezultat humanitarnog osjećaja i prijateljstva spram zadarske nadbiskupije koje praktično realizira bračni par Marion i Manfred Nürnberger iz bavarskog grada Töpena. Još jedna velika donacija tih dobrotvora iz njemačke organizacije "Humanitarni akcijski krug" stigla je u petak 3. travnja u Zadar, a preuzeli su je njihovi prijatelji i posrednici, volonterka 'Pro vite' Jasna Obad sa suprugom Ivicom. Veliki šleper kreveta, madraca, ortopedskih pomagala, higijenskih sredstava i ostalog za toaletnu higijenu, dječje odjeće, pelena, deka i pokrivača i ovaj je put raspodijeljen potrebnima na tri adrese: Psihijatrijskoj bolnici Ugljan, zadarskom caritasu i župi Srca Isusova u Zadru. Posebnost te donacije je da će prijeći naše granice; 125 kreveta bit će darovano župi Komušina u BiH na čijem se brdu Kondžilo svake godine zadnje subote u svibnju održava Dan mladih Vrhbosanske nadbiskupije. Kao bivši gradonačelnik, Manfred je u vezi s Ministarstvom obrane Bonna i Berlina te je nabavio krevete od njemačke vojske koja se brojem smanjuje i više ih ne treba. Kreveti će biti na usluzi i za svibanjski susret hrvatske katoličke mladeži u BiH. Donacija kreveta za sve koji se u Komušini duhovno krijepe, osobito mladi, Nürnbergerove koji uskrsne blagdane provode u Zadru jako je obradovala. "U Njemačkoj nas neki pitaju 'Zašto idete u Hrvatsku, njima nije više potrebno'. Kažem im 'Da, u turističkim središtima i razvijenim gradovima. No u zaleđu Zadra gdje je u ratu bilo razrušeno ljudi su potrebni" kaže Manfred. Desetogodišnjem sinu škabrnskog volontera koji je vrijedno iskrcavao pridošlu donaciju darovao je računalo, zabilježivši to u svoju memoriju a da to dječak nije ni tražio. "U Njemačkoj je ostala još trećina kamiona pomoći koju trebamo dovesti. Dječja odjeća, kuhinjski blokovi i mašine, kauči, porculansko posuđe. Jedan Nijemac mi besplatno daje svoj kamion kako bih prikupljao pomoć za Hrvatsku" kaže Manfred koji sam vozi kamion od Bavorske do Berlina prikupljajući pomoć, a sa suprugom osobno pakira sve što dobiju. "Mi provjeravamo sve što dobijemo, ne dajemo bilo što. Nekad kažemo 'Operite molim na 30 stupnjeva i onda donesite" kaže Marion, a Manfred dodaje: "Naš automobil već četiri godine stoji na ulici, nije u garaži jer je ona puna donacijskih sredstava. Iznajmili smo svoju garažu za pomoć Hrvatskoj". Zašto to čine? "Jednostavno je za objasniti. Kad čujem da nešto nedostaje, to trebam donijeti i opskrbiti potrebne. Kad sam vidio u kakvim su uvjetima spavali pacijenti na Ugljanu, a sad imaju krevete dostojanstvene čovjeka. Kad sam čuo da je caritasu potrebna mašina za kavu, radostan sam zbog zadivljenih reakcija šefova kuhinje kad su je dobili. Sad ćemo zadarskom caritasu nabaviti veliki stroj za guljenje krumpira" kaže Manfred koji je pomogao i Kosovo i djecu iz Černobila dovodeći ih na odmor u Njemačku. Ipak, njihovo srce dobrotvora najviše kuca za Hrvatsku. "Mama me je nazvala i rekla kako je susjed kucao na vrata našeg doma želeći dati madrace, ali mi smo već otišli u Hrvatsku. Ljudi nas zovu, pozvone na vrata i pitaju 'Trebate li što?'. Već svi znaju da je njihovo darivanje za plodno tlo i dragu zemlju - Hrvatsku" kaže

Marion. Dodatna vrijednost njihovog pomaganja je i ekumenska, zbog činjenice da su Nürnbergerovi evangelici a tako rado pomažu hrvatske katolike.

USKRSNI SUSRET NADBISKUPA S NOVINARIMA

Uskrсни susret zadarskog nadbiskupa Ivana Pređe s medijskim djelatnicima u zadarskoj nadbiskupiji održan je u srijedu 8. travnja u dvorani Nadbiskupskog ordinarijata u Zadru. "Vrlo sam radostan kad vas mogu susresti u blagdanskim prigodama, iako vas i inače susrećem u javnom životu, već prema vašim zadacima i aktivnostima. No u ovoj prigodi mogu vam i osobno nešto više reći. U mom biskupskom radu i poslanju vi zauzimate posebno mjesto. Ljudi u medijima pozvani su u raznim prigodama stvarati ozračje u svom kraju, gradu, državi. Svi mi koji javno nastupamo nismo ni svjesni koliko možemo dati dobrog, pozitivnog ozračja u javnost ili obrnuto. Zato imate veliko značenje u društvenom životu" rekao je mons. Pređa novinarima, dodavši da svatko tko javno nastupa kreira javno mnijenje. "Zato je jako važno da u svom radu imamo svijest kako izgrađujemo. Ako tako želimo onda to i činimo. Svaki čovjek pišući i izvješćujući o nekom događaju u prilici je biti graditelj. I kad se objavi žalosna vijest o nevoljama koje pogađaju društvo, i to se može ugraditi u društvo na način da se kaže: 'To ne valja, zato nemojmo to slijediti. Odnosno, o tome govorimo jer to pogađa i jer to nije izgradnja nego razgradnja" rekao je mons. Pređa, istaknuvši kako kršćani znaju da su, što god čine, pozvani činiti u izgradnji pozitivnog. "Uskrsnuće je silna afirmacija života. To je pobjeda života. Zato vam želim, iako ćete ovih dana trčati u raznim poslovima, da Uskrs doživite u svojim obiteljima, da za Uskrs možete biti radosni i ispunjeni mirom koji uskrsli Krist donosi" poručio je mons. Pređa medijskim djelatnicima te njima i njihovim redakcijama čestitao uskrsne blagdane.

USKRSNA AKCIJA ZADARSKOG CARITASA

Uskrsna akcija Caritasa zadarske nadbiskupije održana je u srijedu 8. travnja na Narodnom trgu u Zadru, a prilog od prodaje namijenjen je Korizmenoj akciji zadarske nadbiskupije u kupnji biokemijskog analizatora za Psihijatrijsku bolnicu Ugljan. Djelatnicima Caritasu u prodaji uskrsnih artikala priključili su se i zadarski nadbiskup Ivan Pređa te predstavnici gradske i županijske vlasti. "U uskrsnim danima dublje razmišljamo o sebi, Božjem djelu i ljubavi prema nama. Osjećamo potrebu u to razmišljanje unijeti i druge, potrebne, osiromašene. U novim smo prilikama kad je i dodatno teže, neki nemaju najpotrebnije a žele osjetiti radost Uskrsa i doživjeti zajedništvo u obitelji, da imaju osnovno kako bi obilježili Uskrs i na izvanjski način" rekao je mons. Pređa dodavši da izvanjsko i nutarnje, duhovno, čini cjelinu. Nadbiskup je zahvalio ljudima na velikodušnosti jer su uskrsne znakove dali od sebe kako bi se mogli dati drugima. "Tom akcijom idemo prema potrebnima. Događa se dvoje: ljudi donose svoje darove i ostavljaju ih za druge, darivanje je dvostruko. Sve što dobije Caritas želi pripremiti kako bi dao potrebnima. U toj akciji vidimo bližnjeg potrebnog naše pomoći. To je smisao Uskrsa i pripreme za Uskrs" rekao je mons. Pređa koji je uspješno animirao prolaznike za kupnju, poput poziva 'Ljudi, ovo je najljepše što ima u gradu'. Mnogima je to bila prilika da i osobno pozdrave nadbiskupa i upute uskrsne čestitke. Trgom se širila radost, osmjesi, višestruko izmjenjivanje riječi hvala, a štand je privukao i poglede turista te su akciju prilozima pomogli i Španjolci i Talijani. Akciju su donacijom pogača i slastica pomogli pekari iz

zadarske županije, Duo Luigi iz Biograda, Kroštula iz Pakošтана, Andrea iz Perušića, Vražap i Zimaj iz Zadra te slastičarne Tiramisu i Alo Alo. U akciji je sudjelovala i Karitativna udruga mladih župe sv. Josip s Plovanije i žene iz tog župnog caritasa koje su izradile brojne prigodne ručne radove, uskrсне aranžmane i velikodušno ih dali za potrebne. "Drago nam je jer smo pokrenuli i župni caritas da sudjeluje i tako svi zajedno doprinesemo da akcija bude uspješna" rekla je Mirjana Tadić, zamjenica ravnatelja zadarskog caritasa. Prodavali su se i radovi caritasovih korisnika tretmana oboljelih od psihoze te majice Hrvatskog caritasa s natpisima iz Pavlova hvalospjeva 'Ljubav je...' Akcija je okupila i mlade framaše s Voštarnice koji su prodavali časopis 'Ulična svjetiljka' čime će pomoći beskućnike caritasovog Prenočišta.

Trodnevna Uskrсна akcija zadarskog caritasa ove je godine prvi put održana 7. travnja u Benkovcu i dan prije u Biogradu. "Svi smo bili pozitivno šokirani odazivom Benkovčana koji su u kolonama dolazili na štand. Ne samo odrasli, nego su animirali i učenike, djecu iz vrtića, bilo je vrlo živo i sve smo brzo prodali. Hvala im, ugodno su nas iznenadili, pokazali su veliko srce. Mislim da je to vraćanje za sve što su proživljavali tijekom rata kad su njima drugi pomagali. Prepoznavala sam ljude da kupuju i žele pomoći druge, a i sami su u našem tretmanu pomoći. No oni su od svojih malih prihoda izdvajali i htjeli pridonijeti uspjehu akcije za ugljanske pacijente" rekla je Mirjana Tadić.

MISA POSVETE ULJA

Misu posvete ulja u katedrali sv. Stošije na Veliki četvrtak 9. travnja predvodio je zadarski nadbiskup Ivan Prenda, kad je posvetio i sveta ulja koja se koriste u slavljenju sakramenata. Suslavili su svi svećenici djelatni u nadbiskupiji i obnovili svećeničko obećanje, a sudjelovali su i bogoslovi, sjemeništarci, redovništvo, vjeroučitelji u školi i župnoj katehezi te župni suradnici. "Prvo što nam treba je sve više življena svijest o daru svećeništva koji nosimo za povjereni nam narod koji se osjeća zapuštenim s raznih strana. Znajmo čuti taj neugodan glas, vapaj. Može li se nama spočitavati udio u toj zapuštenosti? Trebamo li više činiti po darovanoj trostrukoj zadaći navjestitelja, posvetitelja i pastira? Nema sumnje da trebamo. To će se događati samo ako Kristovim svećeničkim srcem gledamo na želju čovjeka da vidi Krista" poručio je mons. Prenda rekavši da je za odgovor na povjerenje Učitelja i potrebe vjernika potrebno dublje zajedništvo u prezbiteriju i s vjernicima. "To zajedništvo je zahtjevno. Traži stalne napore evanđeoske otvorenosti, istinoljubivosti, poniznosti i poslušnosti, a iznad svega sposobnost praštanja. Svjesni da možemo samo po Kristovom duhu praštati i ljubiti, molimo ga da nam da razumjeti božansku logiku djelotvornog poslanja u Crkvi" rekao je mons. Prenda. Čestitao je taj sveti dan svima koje je Bog svojom ljubavlju učinio dionicima svoga svećeništva te izabrao i poslao Crkvi da za nju žive i umiru. Pozvao je na molitvu jednih za druge i za vjernike, sve kojima će dijeliti sveta otajstva upravo po svetim uljima; krizmanike, krštenike, bolesnike.

"Tri zadaće svećenika: proročka, svećenička i pastirska najprije su dar. Iz toga proizlazi da su službe, ali u prvom redu sudjelovanje u istinskom životu Duha. Potom su i duhovna vlast. Tako veliki dar izazov je svećeničkoj velikodušnosti u odgovoru Gospodinu na njegovo povjerenje našim siromašnim osobama. Tradicija Crkve odvojila je opravdano djelotvornost sakramenta od egzistencijalnih okolnosti svećenika, njegove ljudske (ne)dostojnosti. Tako su sačuvana legitimna prava i očekivanja vjernika. No ta doktrinalna određenost ničim nas ne oslobađa od težnje k moralnoj ispravnosti, pravoj svetosti koja mora stanovati u svećeničkom srcu" poručio je mons. Prenda, opisivši definiciju svećeničkog identiteta: dionici posvećenja i

svjedoci Kristova otkupljenja u svijetu. Naglasio je da se ministerijalno svećeništvo, koje se po stupnju i ontološki razlikuje od krsnog svećeništva, odlikuje neposrednim poslanjem i za njega je bitan apostolski mandat 'Idite po svem svijetu i propovijedajte evanđelje svakom stvorenju'. Polaganjem biskupovih ruku i posvetnom molitvom Crkve kandidati postaju novi ljudi, 'starješine'. Istaknuo je da se poslanje svećenika odvija u Crkvi i zato nosi oznaku eklezijalnosti, zajedništva i hijerarhičnosti. To jamči autentičnost poslanja i duhovnu efikasnost. "Poslanje je eklezijalno jer nitko ne navješta i nosi sebe samoga, ni svećenik ni biskup; nego mora biti svjestan da po svećeničkoj ljudskosti čovjeku nosi Drugoga tj. samog Boga. Bog je jedino bogatstvo koje ljudi žele naći u svećeniku. Zajedništvo i jedinstvo rađaju se iz Božje stvarnosti, samo je iz nje svećenik pozvan biti stručnjak za duhovno pastoralno, da može s poniznošću i pouzdanjem voditi povjerene duše. Blizina s Gospodinom potiče duhovnu blizinu i zajedništvo sa subraćom u prezbiteriju u brizi za Crkvu. Hijerarhičnost poslanja nije samo pravna nego i sakramentalna. Izvor joj je u sakramentu svećeničkog reda, temelji se na milosti a živi u slobodi i odgovornosti pred Bogom i Crkvom" rekao je zadarski nadbiskup.

FRAMAŠI DAROVALI BESKUĆNIKE ZADARSKOG PRENOĆIŠTA

"Prenoćište je za mene pojam života, čovjeka koji nema ništa. Prenoćište je pojam života. To je spas" kaže Stjepan, korisnik Prenoćišta u zadarskom caritasu kojem je ovih dana umro otac, a on mu u nedostatku novca nije mogao otići na sprovod u Slavoniju. "Poslao sam telegram sućuti, što ću drugo. Na večeri u Pučkoj kuhinji izmolili smo Očenaš za mog pokojnog čaću" kaže Stjepan, pekar i 'buregdžija' koji živi u Zadru 14 godina. Dok je radio imao je stan, a 'ako nisam radio spavao sam po vojarnama i okolo'. Taj udovac i otac udane kćeri jedan je od deset beskućnika smještenih u zadarskom prenoćištu kapaciteta za 16 osoba u dvije muške i jednoj ženskoj sobi. U srijedu 8. travnja posjetili su ih mladi framaši iz župe Srca Isusova u Zadru darujući ih poklon paketom kojeg su kupili sredstvima zarađenima od prodaje časopisa za beskućnike 'Ulična svjetiljka'. U prihodu od prodaje pola novčanog iznosa ide izdavaču a pola prodavaču, no framašica Josipa Lenkić kaže: "Mi smo odlučili taj novac vratiti beskućnicima, to je njihov časopis. Kupili smo razne potrepštine, odlučili im to donijeti i vidjeti ih". Paket koji su umotali ukrasnim papirom Framaši su ispunili kavom, higijenskim sredstvima, slatkim namirnicama. Časopis su prodavali u župi i na fakultetu Sveučilišta u Zadru. "Reakcije na faksu su bile 'Ma je, što ću ja to kupovati, 'ko zna di to ide. A neki su bili oduševljeni i kupili su sva tri dosad izašla broja. Neki studenti su kupili časopis kako bi ga odnijeli kući u svoja mjesta, kad odu iz Zadra. Nije me bilo sram angažirati se među kolegama. Pitali su me zašto se to radi, za koga to ide. Znaju da sam framaš, što je to, što radim i podržavaju me" kaže Josipa. Već tri mjeseca prodaju časopis pa je zadarski caritas naručio još primjeraka kojih su prodali gotovo dvije stotine po cijeni od 8 kn. Framaši su se zadržali u ugodnom druženju s beskućnicima koji su im zahvalili i pokazali zanimanje za njih pitanjima kako su, kako studij; između ostalog rješavali su i neku igru što je izazvalo radosno raspoloženje. "Tu se svi lijepo slažemo i složni smo. Hvala dragom Bogu i ljudima što su mi omogućili taj smještaj" rekao je Miroslav iz Zenice i nastavio: "Kad me pitaju kako sam, kažem 'Ja sam neriješeno'. Znaite, ja sam ovdje gost, a kad se igra u gostima i rezultat je neriješen, to je dobro. Glavno da ne gubimo". Korisnici prenoćišta zahvalni su zadarskom caritasu u čijim im poslovima pomažu. U Hrvatskoj djeluje šest prenoćišta i svi su se udružili u stvaranju i distribuciji časopisa 'Ulična svjetiljka' kojeg će zadarski framaši i dalje prodavati, kao što su to vedro i svjedočki činili u Velikom tjednu na

zadarskom Narodnom trgu. Snaga njihova zajedništva potaknula je i jednu djevojku koja nije u Frami a poznaje te mlade da počne volontirati u Dnevnoj školi zadarskog caritasa.

MISA VEČERE GOSPODNJE

Na Veliki četvrtak 9. travnja zadarski nadbiskup Ivan Prenda predvodio je u katedrali sv. Stošije u Zadru Misu Večere Gospodnje na spomen ustanovljenja svete euharistije i svećeništva. Nadbiskup je oprao noge 12 predstavnika mladih iz gradskih župa, a nakon mise prenio je Sveto Otajstvo u "Božji grob" u pokrajnu lađu katedrale gdje je puk ostao u molitvi i klanjanju uz pjevanje "Gospinog plača". Mons. Prenda je pozvao na molitvu za dublje shvaćanje euharistije, svećeništva i stvarnog nasljedovanja Isusovog čina u pranju nogu. „Znajmo poput Krista darivati snage svog života - oprati noge - činiti drugima ono što inače ne bismo činili da nije Božje ljubavi među nama. To je znak autentičnosti naše vjere, istinske kršćanske ljubavi koja drugome želi dobro. Neka nas ti znakovi utvrde u ljubavi potrebne svijetu. Kristova ljubav koju predstavlja pranje nogu govori koliko je Bog nagnut nad čovjeka, Crkvu, svijet i koliko se čovjek može pouzdati u svog Boga otkupitelja. Može se pouzdati do kraja jer nas je do kraja ljubio; ne djelomično, s rezervom, iz interesa, nego do kraja. Gdje se život ulaže do kraja se ljubi. Tamo gdje se život dariva sve se dariva. I nema više malenosti u tome, mjera je dovršena. Bog je htio dovršiti mjeru ljubavi u euharistiji, svećeništvu, križu da bi se sve potvrdilo u usrsnuću“ poručio je mons. Prenda rekavši da je Krista navelo sve to darovati zajednici samo iz ljubavi. „Onaj tko ulaže sebe i ljubi do kraja ostavlja neizbrisive tragove i stvara novo koje nitko ne može razoriti. To je Krist učinio. Iz njegova lika izranja Crkva kojoj je na Posljednjoj večeri zauvijek podario najdragocjeniju baštinu, sebe samog. Sebe je zauvijek ugradio u svoje živo tkivo, Crkvu koja živi od euharistije, živog Boga koji je sebe utkao u jednostavne prilike kruha i vina. U Crkvi je neprestano živi Krist.

„Euharistija gradi Crkvu a Crkva živi od euharistije i slavi je. U tome je tajna koju teško kroz povijest odgonetnuše toliki prijatelji i neprijatelji Crkve. Svi su se pitali gdje je snaga Crkve; kako je se može ugroziti, poslati u povijest, da prestane postojati. Crkva ne može prestati živjeti jer ne živi od sebe, od ljudi, nego od živog, uskrslog Gospodina koji se darovao pod prilikama kruha i vina. Zato Crkva traje, sveta je i uvijek ima svetaca koji iz živog Krista grade i svoja djela ugrađuju u poslanje koje je Krist izvršio potpuno se darujući“ rekao je mons. Prenda. Istaknuo je da je euharistija koju je dala Ljubav neizmjeran dar nama da živimo. Krist je vidio i potrebu svećenika koji će u euharistiji ponavljati njegove riječi i čin. Zato je svećeništvo dragocjeno i neshvatljivo bez euharistije. „Crkva je usidrena u Krista raspetog, umrlog i uskrslog, snažnog. To je silni temelj rasta Crkve. Krist je htio biti podložan. Na našem putu je kruh života. Zato znajmo cijeniti dar euharistije, živog Krista među nama. Znajmo biti otvoreni kruhu života i dostojno ga primati“ zaključio je nadbiskup Prenda.

VELIKI PETAK

Ljubav može i zašutjeti. Može li Bog zašutjeti pred čovjekom? To je glavna misao zadarskog nadbiskupa Ivana Prende u razmišljanju na Veliki petak 10. travnja kad je u katedrali Sv. Stošije u Zadru predvodio Službu Muke Gospodnje. Spominjući dijaloge navještene u Muci po Ivanu, između Isusa i protivnika u Getsemaniju, učenika i svjetine te između Isusa i Pilata, nadbiskup je istaknuo: „Isus je zašutio pred čovjekom, Pilatom. Kad Bog zašuti pred čovjekom? Isus je svjesno zašutio pred Pilatom, nije mu odgovorio na postavljeno pitanje. Zašto je to učinio? Ne sigurno iz prezira. Zašutio je suočen s količinom mržnje koja se svalila na njega tog trenutka, ali našavši se pred pitanjima koja nisu bila iskrena; nosila su prezir, podcjenjivanje, površnost, naivnost, zloću i oholost čovjeka koji ima vlast. Ta je Božja šutnja strahovito rječit govor“ poručio je nadbiskup, dodavši da Bog nije zašutio samo pred Pilatom. Bog zna zašutjeti pred događajima koji pogađaju pojedince, grupe, čovječanstvo.

Nadbiskup je podsjetio na zločine samo 20. st., ratove, progone, milijune mrtvih, logore i plinske komore. „Kao da je Bog zašutio pred tolikom količinom zla, mržnje, ubojstava i potoka krvi. Je li Bog nemoćan kad štiti? U Kristu se pokazao silno moćan jer je prihvatio mržnju, progon, trnovitu krunu i sve što je doživio da bi to darovao Ocu za nas. U tome je njegova šutnja bila prihvaćanje iz ljubavi prema Ocu i prema nama. Pošao je u smrt da bi nas stekao: 'A ja, kad budem uzdignut na križ, sve ću privući k sebi'. Tu je Bog po šutnji Kristovoj htio izreći svoj 'Da' iz ljubavi koja je zagrlila cijelo čovječanstvo“ istaknuo je mons. Prenda, dodavši da se, kad Bog zašuti u našem životu i pred čovječanstvom, javlja puno drugih pitanja. „To se događa jer Bog stoji 'nemoćan' pred nama poštivajući našu slobodu. Neka Veliki petak bude pitanje vlastitog savjesti, duši i nutrini: Koliko puta sam se potužio na Božju šutnju u svom životu. Učinilo mi se da me Bog zaboravio, zapustio, zanemario, da mu ništa ne znače moje suze, krv, patnja, umiranje i svi moji gubici koje kao čovjek smatram da jesu. No nije li se dogodio obrat? Bog je postao nemoćan da bi progovorio“ poručio je nadbiskup. Istaknuo je da se to događa jer Boga nekad ne želimo čuti, jer svojom slobodom zatvaramo vrata Božjem govoru. „Zagušili smo Božji govor drugim bitkama koje su nas razdirale iznutra i izvana zbog krivih uvjerenja, usmjerenja, krivih sigurnosti i zbivanja koji udaljuju čovjeka od Boga“ poručio je nadbiskup i potaknuo vjernike da u činu ljubljenja i klanjanja pred križem zamole Gospodina da nikad ne učini da njegov glas nestane u našem srcu, ušima naše duše, nego da ga čujemo „koliko god nam taj govor bio težak, jer ga često osjećamo kao prezahtjevan, da je ograničavanje naše slobode i otimanje naše radosti. To su zablude. A tako se događa kad namjerno bježimo i zatvaramo uši da ne čujemo Boga, kad nas poziva na obraćenje: da očistimo srce, odstranimo iz sebe mržnju, podlost i krive sudove. Molimo ga 'Nemoj zašutjeti pred nama. Ne daj da Ti zašutiš zbog naše gluhoće i krive slobode. Otвори nam uho srce i duše da čujemo Tvoj govor jer je on spasonosan, jer je

poziv na obraćenje i ljubav“ poručio je nadbiskup Pređa, poželjevši da Veliki petak okrijepi i osnaži čovjeka da može ići za njim. Nakon obreda u katedrali nadbiskup je predvodio procesiju s križem širokom ulicom, Narodnim trgom, ulicom E. Kotromanić do crkve sv. Šime gdje je sve blagoslovio križem kojeg je nosio u procesiji za vrijeme koje je puk pjevao prijekore "Puče moj, što učinih tebi...".

USKRSNO BDJENJE

Na Veliku subotu 11. travnja uskršno bdjenje s blagoslovom novog ognja u katedrali sv. Stošije u Zadru predvodio je zadarski nadbiskup Ivan Pređa. Rekao je da te večeri Crkva sabire svu povijest Božje ljubavi od koje živi Crkva, ali i čovječanstvo; govori se o Božjem zahvatu i njegovim djelima na putu čovjekova spasenja. "Bog se očituje svojom mudrošću i ljubavlju. Mudrošću jer je stvoritelj svijeta, izvor svega što postoji. Htio je prenijeti ljubav na druge, na svoje stvorenje, izaći iz sebe trojstvenog i stvoriti svijet, čovjeka" rekao je mons. Pređa dodavši da se u navještenoj Riječi očituje put čovjeka, put prijateljstva s Bogom ali i put slomljenog, napuštenog i razorenog prijateljstva. Grijeh je promijenio red stvari, ali Bog je ostao vjeran svome stvorenju. Zato je vodio novi put svog susreta s čovjekom i zacrtao put spasenja. Bog sklapa savez sa svojim narodom kojeg će odgajati kao otac sina i vraćati ga izvornom Bogu. "Krist je umro za nas, a i mi imamo ponudu umrijeti s Kristom grijehu" rekao je mons. Pređa izražavajući radost što u zajednicu može uvesti katekumene, sedmero njih podijelio je sakramente kršćanske inicijacije. "Krštenjem postajemo novi ljudi. Dotad smo ljudi Starog saveza, a po krštenju, potvrdi i euharistiji postajemo ljudi Novog zavjeta, novog saveza" rekao je nadbiskup i poželio da novokršteni dožive već krštene kao ljude na kojima će se ogrijati njihova vjera, da ih podrže. "Dajmo im svjedočanstvo vlastite vjere u živog Krista, ne vjere koja životari, da se nekad dogodila, da je jedva prepoznatljiva, nego vjere koja nosi život, križ i ničeg se ne boji jer je Bog život i uskrslu pobjednik nad smrću" zaključio je zadarski nadbiskup.

SVETKOVINA USKRSA

"U sve nas ugrađena je snaga Krista uskrsloga. Vjernicima Uskrsa je potrebno ohrabrenje da je Božja želja da mi doprinesemo drugačijoj, novoj slici društva. U uskrsnom Gospodinu, pobjedniku nad grijehom i smrću, otkupitelju svijeta i čovjeka, Crkva ima razlog postojanja, života i poslanja kroz ljudsku povijest. To je jamstvo razlog njene izdržljivosti kroz oluje povijesti i njene snage da se uvijek iznova obnavlja

snagom Duha u razdobljima stagnacija i kriza, kad joj se poriče autentičnost života po Evandelju u njenim članovima. Ta spoznaja i sigurnost mora stanovati i u našem pokoljenju Crkve“ poručio je zadarski nadbiskup Ivan Prenda na svetkovinu Uskrsa u nedjelju 12. travnja kad je u zadarskoj katedrali sv. Stošije predvodio svečanu koncelebriranu misu i podijelio papinski blagoslov s potpunim oprostom. "Crkva i danas treba navijestiti svijetu da u Kristovu uskrsnuću cijeli svemir u Božjem planu ima svoj smisao. Svijet ima Oca i otkupitelja. U svijet je položen kvasac konačne i sigurne preobrazbe koju Bog ima u ruci. Svijet dijeli sudbinu preobraženog čovjeka u novoj Božjoj stvarnosti koja ima svoje temelje u Kristovu uskrsnuću. Čovjek će u Kristu biti uskrišen i oslobođen od ropstva prolaznosti – bez te činjenice uskrsnuća život svijeta bio bi apsurdan. Uskrsnuće vraća nadu u novi bolji svijet u povijesti i u Božjoj konačnici" rekao je mons. Prenda govoreći o značenju uskrsnuća za povijesnog Isusa, apostole i prvu Crkvu, te o svijetu u svjetlu Isusova uskrsnuća i kršćaninu pred činjenicom Isusova uskrsnuća. "Pavlova sigurnost u Isusovo uskrsnuće je osobna, doživljena. To je trajna potreba svakog vjernika i danas. Napor vjerovanja je trajni napor svakog pokoljenja ljudskog roda i zato je potrebno osobno, duboko osvjedočnje o Kristu uskrsnom, novom životu u duhu i našem zadatku da budemo svjedoci njegova života u svijetu" rekao je nadbiskup istaknuvši da je činjenica uskrsnuća promijenila pogled na Krista ali i sve drugo; promijenila je život apostola i prve Crkve, promijenila je i mijenjala život svakog kršćanskog pokoljenja. "Zato je apostol bio svjestan zahtjevnosti prihvaćanja vjere u Krista uskrsloga. Božji poziv po Pavlu je poziv na promjenu života i ohrabrenje da po vjeri u uskrsloga Krista možemo mijenjati mentalitet sebičnosti i uvoditi u život novo ponašanje obnovljenog čovjeka" rekao je nadbiskup i ohrabrio vjernike da se ne boje privida malobrojnosti novog, Božjeg kvasca u svijetu, jer nije mali broj onih koji žude za pravednijim društvom, čvršćom obitelji, zdravijom mladeži, pravednijom ekonomijom, poštenom politikom. "Novi kvasac moralnog života po vjeri zalog je boljeg svijeta koji uskrsli Gospodin stavlja svima u zadatak" poručio je mons. Prenda istaknuvši da je cjelovit govor o Kristu govor o križu i uskrsnuću. "Bez uskrsnuća križ u Kristovom i našem životu ne bi se mogao shvatiti ni opravdati. Ukazanja Isusa uskrsloga iskustvo su učenika koji susreću novu stvarnost u povijesnoj dimenziji. Iz susreta s uskrslim Kristom u novoj stvarnosti života, besmrtnoj i slavnoj, počinje rasti zajednica, Crkva, u početku na temelju apostola, očevidaca, učenika koji dobivaju novi zadatak: navijestiti svijetu da je Bog izveo otkupljenje čovjeka od smrti i grijeha po Kristu raspetom i uskrsnom. Uskrsli Krist traži od učenika da se ta vijest širi. U tim mislima svima želim sretan Uskrs" poručio je nadbiskup Prenda.

NUNCIJ NA VELIKI PETAK U BIOGRADU

“Svaki križ pokazuje dva smjera, vertikalni i horizontalni. Križ je most koji nam omogućuje prijelaz s obale vremena na obalu vječnosti; da se ne utopimo u bijedi svog života. Križ je zagrljaj koji sve prihvaća, jer je svaki čovjek obuhvaćen njegovim misterijem, misterijem Boga koji daruje sama sebe za otkupljenje ljudskog dostojanstva” poručio je apostolski nuncij u RH nadbiskup Mario Roberto Cassari u župnoj crkvi sv. Stošije u Biogradu gdje je na Veliki petak 10. travnja predvodio obred Muke Gospodnje i procesiju s križem. Nuncij je izrazio radost što kao predstavnik Svetog Oca može slaviti te obrede u Biogradu: “Dragi prijatelji Biograđani! U zajedništvu s papom Benediktom XVI. koji vas preko mene pozdravlja, hrabri i blagoslivljuje, otvorimo svoja srca, vjerom sudjelujmo u velikom misteriju križa. Sigurni smo: svaki križ dovodi do Uskrsnuća. I u našem životu. Svaki križ je sigurnost nade”

reкао je nuncij, dodavši da pomisao da je Bog Ljubavi bio osuđen i raspet izaziva ganuće. “Na križu se pokazuje jasnoća Isusove bezgranične ljubavi. Zašto je Sin Božji htio da ga stigne takva patnja i smrt? On ih je slobodno izabrao. Događaji u Getsemaniju pokazuju najveću slobodu kojom Isus ide u smrt, jer je ponio na križ sve grijehe svijeta, svu težinu i nepravde ljudskog roda” rekao je nuncij Cassari. Istaknuo je da je Krist iskusio mjeru zla koju su prouzročili grijesi cijelog čovječanstva i na svojim ih je leđima prinio Bogu, u dubokom sinovskom sjedinjenju koje je i na križu proživljavao s Ocem. “I upravo je ta intimna patnja izliječila naše rane, proizvela naše otkupljenje. Čovjek je otkupljen na križu, Kristov križ je čovjekovo otkupljenje” poručio je nuncij. Govorio je o dvostrukoj dimenziji križa: božanskoj i ljudskoj. Božanska dimenzija pokazuje Božju ljubav prema čovjeku. Bog je vjeran sebi, svojoj ljubavi prema čovjeku i svijetu sve do slanja svog Sina da potraži izgubljene i na sebe uzme svu ljudsku bijedu. “Tako na svojoj strani imamo Isusa koji ima razumijevanja za naše slabosti, zna opraštati, zna na koji način izliječiti jer je On sam, poput nas, iskusio sve, osim grijeha” rekao je nuncij. Ljudska dimenzija križa pokazuje vrijednost čovjeka. “Kako je veliko dostojanstvo svake ljudske osobe ako se Bog za nju toliko brine. Križ je dokaz kolikom je cijenom čovjek otkupljen. On je krajnji razlog brige Crkve za čovjeka iz kojeg izvire njeno poslanje evangelizacije” rekao je nuncij i istaknuo da je Križ Evanđelje, izvor novog života na kojem je Isus pobijedio zakon sebične ljubavi. “Isus je ljude oslobodio od straha služiti blišnjima, od straha biti solidarni i toga da nam Evanđelje nešto oduzima. Križ nas oslobađa ropstva da mislimo samo na sebe, da ljubimo sebe i daruje nam slobodu da raširimo srce do nakraj zemlje. Veliki petak širi naše srce kao što su raširene ruke na križu da bi svi mogli osjetiti snagu Božje ljubavi koja sve nadvisuje, pokriva, sve oprašta i spašava” poručio je nuncij dodavši da smo na Veliki petak na poseban način pozvani raširiti svoje srce zajedno s Isusovim i moliti za cijeli svijet, da se očisti i prihvati logiku Križa od kojeg dolazi spasenje. “Dragi prijatelji, već sad mi dozvolite da vam uputim bratske čestike za sretan uskrs. Jamčim vam svoje molitve i zazivam na vas i vaše obitelji blagoslov Isusa umrlog i uskrsnulog za naše spasenje” zaključio je nuncij Cassari.

MISNO SLAVLJE POVODOM PROSLAVE DANA ZADARSKE ŽUPANIJE

Silno je važno crpiti snagu iz pravih izvora, onda je to trajno - poručio je zadarski nadbiskup Ivan Prenda nositeljima županijske vlasti u Zadru povodom proslave Dana Zadarske županije, predvođeni u četvrtak 16. travnja u crkvi Gospe od Zdravlja misno slavlje u zahvali i molitvi za napredak tog dijela naše domovine. Nakon odavanja počasti i molitve za poginule hrvatske branitelje kod središnjeg križa na Gradskom groblju, nadbiskup je pozvao na molitvu za projekte, život i napredak županije; da Božji blagoslov prati i ovaj povijesni trenutak i sve dobro koje mi želimo vidjeti i doživjeti. Uz zadarskog župana Stipu Zrilića, nositelje županijske vlasti i saborskog zastupnika Ivu Grbića, u misi je sudjelovalo i izaslanstvo češke Južnomoravske regije s predsjednikom. "Radujem se zbog postignutog i svega što se čini za dobar život i napredak županije. Dan Županije obilježava se u uskrsno vrijeme kad se slavi srce otajstva naše vjere, Uskrs. Kršćani znaju da je u temelju svijeta i civilizacije uskrsli Gospodin. Uskrsli je htio dati snažno svjedočanstvo, utvrditi učenike u sigurnosti da je živ. Uskrs je činjenica presudna za čovjeka koji kaže 'Vjerujem', ne samo u području duhovnosti nego i moralnog djelovanja" poručio je mons. Prenda, govoreći o važnosti ukorijenjenosti u Bogu sveg djelovanja, pojedinačnog i društvenog.

Istaknuo je dva učinka Uskrsa: Gospodin je time utvrdio učenike u sigurnosti da nisu bili na pogrešnoj strani i shvatili su da svoj život moraju uskladiti s tom istinom, porukom da je život nerazoriv. "Zato treba razmišljati vjernički. Vjera je životni stav koji daje pogled svemu što činimo. Sve ima smisla: politika, privreda, kultura, sport, ako je naš život usidren u Kristu koji je uskrsnuo. No to ne ostaje samo na osobnoj razini nego se širi i na društvenu; u sve funkcije i ono što radi, čovjek ugrađuje svoj vjernički pogled. Dobro je imati Boga za saveznika. Ako je čovjek s Bogom, ne može biti pobijeđen. Može biti gažen, osporavan, na križu, raspet, ali nije poražen. I neće biti ometan ni poteškoćama koje su neminovne. To je dio Raspetoga, da nas podsjeća kako je naš život prožet istim putem, kao i Gospodinov" rekao je mons. Prenda. Čestitao je nositeljima županijske vlasti njihov Dan, da u obavljanju dužnosti javnog života nose nepresušan izvor vjere jer je to jamstvo dobrog rada, budućnosti i pobjede. Zazvao je blagoslov njihovom zalaganju da sugrađanima bude dobro, ohrabrio inicijative za dostojanstven život puka i poželio milost da u svom radu dožive puninu u Gospodinu jer to treba biti smisao cjelokupnog djelovanja koje čovjek čini hodeći ususret vječnoj domovini. Nakon mise nadbiskup je sudjelovao na svečanoj sjednici Zadarske županije u Arsenalu gdje su se okupili nositelji lokalnih vlasti iz raznih područja i društvenog života županije.

OPROŠTAJNI SUSRET S JORGE FUENTESOM, VODITELJEM MISIJE OESSA U HRVATSKOJ

"Hvala što ste imali povjerenje i u moju osobu i instituciju Crkve jer ste smatrali da može dati sveopći doprinosu dobru hrvatskog naroda i društva. Crkva se trudila biti dobar duh našeg grada, županije i društva" rekao je zadarski nadbiskup Ivan Prenda u obraćanju veleposlaniku Jorge Fuentesu, voditelju Misije OESS-a u Hrvatskoj čiji je mandat završio te početkom svibnja odlazi na dužnost španjolskog veleposlanika u Bugarsku. Oproštajni susret održan je u petak 17. travnja u Vijećnici Zadarske županije, kad je uz zadarskog župana Stipu Zrilića i gradonačelnika Živku Kolegu prigodnu riječ

veleposlaniku uputo i mons. Prenda. U poslijeratnom razdoblju u reintegraciji ratom pogođenog područja imao je više susreta s Fuentesom. "Nisam mogao ići u svaki grad u Hrvatskoj oprostiti se od svojih prijatelja, ali iz određenih razloga imao sam jasan osjećaj da moram doći u Zadar. Jer u Zadru sam susreo dobrodošlicu četiri predstavnika vlasti koju nikad neću zaboraviti. Ne mogu zaboraviti mnoge prilike sudjelovanja u međureligijskom dijalogu Crkava. Španjolska vlada predložila mu je ići u Južnu Ameriku ili na Daleki Istok zbog važnosti tih područja za Španjolsku. No ja sam rekao da želim biti blizu Hrvatske i zato idem u Bugarsku. Ne znam hoću li biti dobar veleposlanik Španjolske, ali sam siguran da ću biti dobar veleposlanik Hrvatske. Hrvatska je uvijek u mom srcu" rekao je Fuentes, zadivljen suradnjom s "četiri najveće sile u nekom gradu: izvršnom vlašću u osobama župana i gradonačelnika, sudskom u osobi Antuna Klišmanića, predsjednika Županijskog suda u Zadru također nazočnog susretu i nadbiskupa kao predstavnika duhovne vlasti.

"Gradovi i županije naše domovine imali su važan zadatak na putu prema međunarodnim institucijama. Kao društvo i narod gradili smo dvije stvarnosti: nastojali smo ostvariti nacrt pravne, demokratske države, ali na tom putu trebali smo steći i puno dobrih prijatelja. Nema sumnje da smo u Vama doživjeli i imali pravog prijatelja našeg naroda i domovine. U Vašem boravku među nama ostvarile su se dvije zbilje: prvo, institucije imaju svoj smjer djelovanja i zastupaju ih osobe; i drugo - jako je važno tko je osoba koja taj program i smjer ostvaruje. Čovjek je stil" rekao je mons. Prenda veleposlaniku Fuentesu dodavši da je on upravo to činio; provodio napatke, ali nam je i njegov poseban stil ljudskosti i simpatije koju je gajio prema hrvatskom narodu puno pomogao na tom putu. "Doživjeli smo Vas kao čovjeka dobrih namjera i prijatelja koji je podržavao sve dobro koje je naša zemlja htjela ostvariti. Kao biskup Katoličke Crkve doživljavao sam da ste uvijek vidjeli pozitivnu ulogu Crkve u stvaranju našeg društva i kao instituciju koja može odigrati pozitivnu duhovnu i

građansku, humanu ulogu u izgradnji društva. Bio sam siguran da ćemo zajedničkim nastojanjem Županije, Grada i Nadbiskupije, doprinosom Crkve, dostići tako veliki standard da nam više ne trebaju institucije koje su bile potrebne u jednoj fazi izgradnje hrvatskog društva. Veliki je kompliment našoj domovini činjenica da se moramo rastaviti" rekao je mons. Prenda poželjivši Fuentesu uspjeh u daljnjem radu za dobro ljudi na ovim prostorima. Nadbiskup je podsjetio na ono što je rekao prethodniku Fuentesu za susreta u Škabrnji: "Imajte povjerenja u Hrvatsku, da bismo što prije izvršili to što želimo postići. Time možemo ubrzati proces oslobađanja od onog što nam prigovarate. Povjerenje rađa povjerenje" rekao je mons. Prenda istaknuvši da je Fuentes u tom segmentu puno učinio. Početak Misije OESS-a u Hrvatskoj, 1996. g., podudara se s početkom službe mons. Prenda kao nadbiskupa ordinarija čiji je glas Misija OESS-a htjela čuti u uređenju poslijeratnog života na zadarskom području. "Pomirenje je glavni napor u bilo kojoj zemlji. Ništa neće biti dobro i ne može uspješno funkcionirati: gospodarstvo, izgradnja, kultura, ako nema pomirenja među narodima" rekao je Fuentes izražavajući zadivljenost i priznanje napretku koji je Hrvatska ostvarila, a uz to je to i skup proces. Susretu je nazočio i brigadir Enrique Horcajada, jedan od kandidata za nasljednika Fuentesu kao voditelja Ureda OESS-a u Zagrebu koji će rad Misije u Hrvatskoj još malo vremena i formalno privesti kraju.

PREDSTAVLJENA IZDAVAČKA DJELATNOST POKRETA FOKOLARA

Časopis "Novi svijet", prvo djelo Pokreta Fokolara i izdavačka djelatnost nastala na njegovim počecima predstavljena je u četvrtak 16. travnja u Gradskoj knjižnici Zadar. "Izdavačka djelatnost pokreta od 1956. g. nastala je iz potrebe da osobe koje su na susretima u Italiji došle u dodir s karizmom jedinstva ostanu povezane, da se u njima ne ugasi žar za življenjem Evanđelja. Chiara Lubich je s osobitom brigom pratila rad časopisa i izdavačke kuće. Nazvala ga je prvim djelom Pokreta fokolara, bitnim da se prenese duhovna, doktrinarna i kulturna baština karizme jedinstva. Za nju, koja je posjedovala umijeće komuniciranja i prakticirala ga prodorno i jasno, s jednostavnošću i čarom, komunikacija treba biti čin ljubavi koji donosi istinu, otvara dijalogu i stvara zajedništvo" rekla je Đina Perkov, glavna urednica časopisa koji diljem svijeta izlazi u 37 izdanja na 22 jezika. Talijansko matično izdanje 'Citta' nuova' izlazi dva puta mjesečno. Hrvatsko izdanje 'Novi svijet' počelo je izlaziti 1964. g. pod imenom 'Riječ života', kao listić na kojemu je ciklostilom otisnut komentar jedne rečenice iz Evanđelja. Časopis se razvio, preživio i ratno razdoblje kad nije mogao stići do primatelja i nije odustajao u slanju poruka mira. „Časopis je dokumentirao širenje Fokolara, ali i davao odgovore na potrebu za jedinstvom u Crkvi i društvu, promovirajući dijalog. Dijalog je riječ koja najbolje izražava 'Novi svijet', kao što je i načelo pristupa Pokreta svakoj osobi – dijalog. To znači uspostaviti odnos razumijevanja, ljubiti drugog bez predrasuda, nastojeći naći pozitivno, poistovjetiti se s njim, vidjeti Isusa u drugome jer se i on poistovjetio sa svakim čovjekom" poručila je Perkov dodavši da sadržaj 'Novog svijeta' čitatelju želi biti nadahnuće, poticaj i primjer kako graditi jedinstvo i svijet ljubavlju i umnažati dobro. U izdavačkoj djelatnosti u Hrvatskoj Fokolari su objavili Chiarina djela, a zadnjih godina i knjižice odgojnog sadržaja jer je odgoj aktualan i potreban; pokret na tom području ima i ostvarenja, vrtić 'Zraka sunca' u Križevcima u kojem se odgaja po smjernicama duhovnosti jedinstva. Iz tog rada proizašlo je i stručno usavršavanje iz pedagogije zajedništva na Učiteljskom fakultetu u Zagrebu.

Prof. Zdenko Horvat iz projekta ekonomije zajedništva Fokolara predstavio je razne teme koje časopis obrađuje a Ivana Cvetković iz Teen star programa sadržaj knjižica Kocka ljubavi, Stvoreni na dar, Savjest, sloboda i moral i Dosta priče o rodama. Istaknula je da su te knjige kršćanskog pristupa za hrabre ljude koji se ne boje mijenjati svoj mentalitet i način razmišljanja. „Radikalni kršćanski pristup čovjeka ne lomi i ne optužuje čitajući te konkretne knjige o stvarnom životu; čovjek postaje svjestan sebe jer su pisane duhom ljubavi i blagosti, do osjećaja da nad čovjekom bdije netko tko ima strpljenja i izvodi na dobro“ rekla je Cvetković istaknuvši da je sadržaj knjiga kristolik, nudi istinu usklađenu s milosrđem te odgovore optimizma i jasne vizije. Svoje izdavaštvo Pokret predstavlja u spomen na Chiaru Lubich, veliku osobu 20. st., utemeljiteljicu Fokolara proširenih u 182 države; u Hrvatskoj djeluju od 1960-ih godina. Chiara je dobitnica 15 počasnih doktorata iz raznih znanosti na sveučilištima svijeta, počasna je građanka 17 gradova, dobitnica nagrade UNESCO "Odgoj za mir" i europske nagrade za prava čovjeka. Perković je podsjetila da je Ivan Pavao II. u Pokretu prepoznao Chiarin radikalizam po uzoru na Krista koji otkriva jednostavnost dubina ljubavi i nastojanje da ljubav pobijedi u svakoj situaciji.

ODRŽANA ŠESTA 'KARMELIJADA' KARMELSKE MLADEŽI IZ HRVATSKE I BIH

'Karmelijada', trodnevni godišnji susret karmelske mladeži iz Hrvatske i BiH, završen je u subotu 18. travnja razgledavanjem znamenitosti Zadra a prethodno misnim slavljem koje je u katedrali sv. Stošije predvodio zadarski nadbiskup Ivan Prenda. Izrazio je radost zbog susreta 200 mladih predvođenih karmelićankama Božanskog Srca Isusova te je poručio važnost toga da mladi imaju duboku vjeru ukorijenjenu u Krista kako bi je mogli svjedočiti. "Ta vjera treba rasti, treba je čuvati i obogaćivati kako bismo mogli biti uvjerljivi svjedoci drugima" poručio je mons. Prenda mladima koje je nakon mise upoznao i s poviješću zadarske katedrale. Karmelijada je s duhovno rekreativnim programom započela 16. travnja u Bibinjama gdje u samostanskoj kući djeluju četiri karmelićanke Božanskog Srca Isusova čija je središnjica Hrvatske provincije, u kojoj je 120 redovnica, prije šest godina i započela s održavanjem tih susreta. Na njima se okuplja mladež koju tijekom godine redovito okupljaju karmelićanke Božanskog Srca Isusova u samostanima i redovničkim zajednicama u Hrvatskoj i BiH, u župama gdje djeluju. Jednom godišnje ih okupe i na Karmelijadu koja se svaki put održi drugdje. Sljedeće godine planiraju hodočastiti na grob utemeljiteljice te karmelske zajednice, Bl. Marije Terezije Tauscher koji se nalazi u generalnoj kući Družbe u nizozemskom gradu Sittardu. Nadbiskup je ohrabrio karmelićanke da Karmelijadom pohode taj dio Europe jer im je potrebna "kršćanska, svježa svjedočka krv". Program u Bibinjama osmišljen je u svjetlu uskrsnog vremena, Pavlove godine i činjenice da su u zadarskoj nadbiskupiji izvori kršćanstva u Hrvata. Geslo susreta je bilo 'Krist živi u meni'. Mladi su u katehezama i radu po skupinama obradili Pavlovu teologiju krštenja a don Damir Stojić, studentski kapelan iz Zagreba govorio je o teologiji tijela. Mladi su u Bibinjama bili smješteni u obiteljima. "Imali smo radosno zjedništvo, lijepa iskustva, druženje, natjecateljske igre, pjesmu. Karmelijadom povezujemo mlade koji su posvećeni Mariji preko karmelskog škapulara u škapularskoj bratovštini. Tako smo ih počeli okupljati na susretima u našim samostanima, u želji da žive pripadnost Kristu i Crkvi u duhu Karmela" rekla je s. Maja Pavla Bašić sa zagrebačkog Vrhovca, odgovorna u pastoralu karmelske mladeži, dodavši da je smisao Karmelijade rast u vjeri s okusom karmelske duhovnosti; da mladi prodube vjeru, njeguju zajedništvo i odnos s Bogom. "Mladi traže dubinu i životni smisao. Karmelski put je put nutrine, molitve srca, intimne

povezanosti s Gospodinom. Mladi traže to i Božju riječ. Nastojimo ih povezati i s njima podijeliti naše iskustvo Boga i radost njegove blizine" rekla je s. Maja Pavla.

MATURALNO PUTOVANJE ZADARSKIH SJEMENIŠTARACA

Plavi kombi s natpisom Nadbiskupsko sjemenište 'Zmajević', put u upoznavanje kršćanskih sredina središnje Europe i promocija doma gdje stasa njihov svećenički poziv - to je duhovna 'avantura' zadarskih sjemeništara predvođenih rektorom i duhovnikom don Marinom Ninčevićem i don Stanislavom Wielinskim koji su od 14. do 19. travnja boravili na maturlnom putovanju u Švicarskoj. Bila je to prilika susresti i brojne Hrvate koji žive u toj alpskoj zemlji, a posjetili su i hrvatske katoličke misije u Njemačkoj i Austriji. Domaćin sjemeništara bio je Toni Blažević, sakristan u Abtwillu, predgrađu St. Gallena, koji je prošle godine sa švicarskim ministrantima posjetio zadarsko sjemenište; zauzvrat im je uzvratio gostoprimstvom u svojoj obiteljskoj kući i bio pratitelj u obilasku crkvenih i prirodnih ljepota Švicarske. Posjetili su i Lichtenstein, toplu i plemenitu atmosferu obiteljske tvornice svijeća u Altstettenu. Obišli su područje uz Bodensko jezero i cistercitski samostan u njemačkom Birnau u kojem je prior Johannes prijatelj rektora koji je prošle godine bio na odmoru u zadarskom sjemeništu. Birnau je ujedno i nacionalno marijansko svetište u koje hodočaste mnogi Hrvati u Njemačkoj. Domaćin maturlaca bila je i Hrvatska katolička misija u Bernu gdje djeluju hercegovački franjevci a u razgledavanju Berna pratio ih je Ante Ćorluka, sakristan bernske crkve sv. Križa gdje su sjemeništara slavili misu s tamošnjim Hrvatima. Posjetili su i Einsiedeln, nacionalno marijansko švicarsko svetište i tamošnji benediktinski samostan gdje su slavili misu s benediktinskim monasima. Nakon Luzerna

i Apenzella, pred kraj svog putovanja bili su na misi u Balgachu, hrvatskoj katoličkoj misiji gdje ih je srdačno primio fra Mičo Pinjuh. Ujedno je ta misija i novčano pomogla maturlno putovanje sjemeništara. Na povratku, u Austriji su posjetili misiju u Dornbirnu gdje je župnik Jure Kostelac. Don Marino je predvodio misu za tamošnje Hrvate, a sjemeništarcu su pjevali i svirali. Susret sa svima koje su pohodili obogaćen je činjenicom da je Hrvatima bilo drago vidjeti mlade koji su se opredijelili za duhovni poziv.

U LANCU DARIVANJA TUNA TEŠKA 200 KILOGRAMA

Sadržaj ovih redaka je neuobičajeno darivanje i dobro djelo; to jest lanac dobročinitelja: poduzeće Kali-Tuna, zadarski caritas, zadarsko sjemenište, Cenacolo; to je događaj u Crkvi s osjećajem za potrebne. No ipak, dobrotu ljudi u tom činu 'zasjenjuje' atrakcija i 'fenomen' morske ribe koju se inače ne vidi na peškariji odnosno ribarnici, ribarenju ili udičarenju. Tunu tešku dvjesto kilograma u utorak 21. travnja svečano su - i 'mukotrpno' - preuzeli mladići iz Cenacola u Jankolovici kao dar zadarskog sjemeništa. Njima pak, tunu je dao zadarski caritas kojeg morskim plodovima redovito pomaže dobrotvorno srce vlasnika uspješnog poduzeća ugljanske Kali-tune. "Ho-ruk, ajmo, ajde, ja tu, ti tu" bile su ključne riječi u akciji podizanja tune i utovara u kombi cenacolovaca, u čemu su sudjelovali rektor zadarskog sjemeništa don Marino Ninčević te mladići Ante Čvrljak i David Sudov. "Obično sve što dobijemo u velikim količinama, a sad smo dobili dvije tolike tune, dijelimo s Cenacolom. I oni tako čine prema nama, darujući nas povrćem, mesom od svojih domaćih životinja, nedavno su nam darovali i veliku količinu šećera od donacije koju su dobili. Radost darivanja je obostrana" rekao je don Marino, duhovnik mladića u komuni u Jankolovici. A tamo imaju svega, osim hladnjače u koju bi se mogla pohraniti takva

morska grdosija; no iskusni mladići kuhari znaju to riblje meso 'tranžirati' i njime počastiti i dobročinitelje koji ih pohode. "Ni ne znaju oni još koliko to dolazi. I ja sam pomislio da će biti puno manja" rekao je Šibenčanin Ante, a i Poljak David prvi put vidi toliku ribu. Za zajednicu su već bili dobili tune, ali 'duplo manje'. "Cenacolo mi znači novi život, priliku za život prema svjetlu. Dosad se moj život svodio na tamu. Zajednica pruža priliku započeti novi život i susret s Bogom" kažu Ante i David, 'zastupnici' marljivih mladića koji su plodno tlo oko svoje kuće u Jankolovici oplodili na najbolji način; imaju ribnjak, no u njemu nisu tune nego patkice; od krava, kokoši, tuka imaju mlijeko i meso, a na tri hektara zemlje voće i povrće 'svih vrsta' - izvrstan prilog uz filete pridošle im tune. I još jedna napomena. Rektor Ninčević jedva je pristao da to djelo darivanja zabilježimo slikom i riječju, želeći taj plemeniti čin učiniti 'u skrovitosti', znan samo najvećem i najuspješnijem, Ribaru ljudi. Ipak, uspjeli smo izmoliti naklonost da s nesvakidašnjim prizorom ulova marljivih kaljskih ribara upoznamo čitatelje Glasa Koncila, razmišljajući i metaforički; jer 'končilaši' su nasljedovatelji najplodnijeg Ribara na čije se riječi, kad se mreže bace, ulov ne mjeri u kilogramima, nego mjernom jedinicom vječnog života.

SVEĆENIČKA REKOLEKCIJA U TRAVNJU

"Duhovni pastir-odgojitelj i uzor duhovnih zvanja" te odgovornost župne zajednice u promicanju zvanja tema je svećeničke rekolekcije zadarskog prezbiterija održane u srijedu 22. travnja u sjemeništu 'Zmajević' u Zadru. O toj je temi govorio mr. Jenko Bulić, povjerenik za mlade i duhovna zvanja Splitsko-makarske nadbiskupije, razlažući dvostruku dimenziju svećeničkog identiteta: duhovno antropološku i pedagoško formacijsku. "Svećenik svojim duhovnim profilom odgaja mladog čovjeka i utječe na njegovo sazrijevanje te postaje uzorom i modelom pri odazivu na Božji poziv i izboru duhovnog zvanja. Poziv i zanimanje nisu iste stvarnosti. U zanimanju dolazi do izražaja posebna zainteresiranost i sklonost prema nekoj vrsti posla, a poziv u sebi uključuje drugu osobu prema kojoj se razvija posebna relacija; poziv je bitno usmjeren prema drugome i dolazi od drugoga" rekao je mr. Bulić, dodavši da zanimanje može čovjeka nositi samo neko vrijeme i najčešće se obavlja čisto profesionalno, bez emocija, uz osobito vrednovanje stručnosti. "Kod poziva nema radnog vremena jer prvo mjesto zauzima osoba s druge strane kojoj smo se odazvali te tako poziv postaje u službi odaziva. Stručnost je pritom iza ljudskosti jer u temelju svakog poziva stoji 'biti čovjek', a u temelju Božjeg poziva stoji 'biti Božji čovjek' koji sa svojim talentima i granicama osvježava svoj odaziv te tako i druge odgaja kako bi čuli poziv" rekao je predavač. Istaknuo je da je Krist zauvijek u sebi ponudio lik svećenika ostvarujući ministerijalno svećeništvo u koje su bili uvedeni prvi apostoli. "Duhovni pastir je suradnik Duha Svetoga koji preko svojih darova pomaže da zvanje uistinu bude duhovno, koje će postati i mjesto prepoznavanja pozitivnih poticaja u mladima u kojima će se uz pomoć odzgor te roditeljsku raspoloživost razvijati odluka o svećeništvu ili redovništvu" rekao je mr. Bulić. Nutarnja snaga koja osvježava duhovnog pastira u poletu je pastirska ljubav koja suobličuje pastirskoj ljubavi Isusa. Ona je nezasaženi dar Duha Svetog, istovremeno zadaća i poziv na slobodni odgovor svećenika.

"Svećenik koji prihvati poziv na služenje sposoban je učiniti izbor ljubavi po kojemu ona neće ostati skrivena i bezlična, nego će kao prava ljubav ostaviti trag u srcu i mislima kod onih koji su je najviše potrebni, a to su mladi koji vidjevši predanje neće ostati ravnodušni" poručio je don Jenko, istaknuvši da je izričaj pastoralne ljubavi svećenika liturgija. U Crkvi se od početka svaki izbor, osobito izbor poslanja, zbivao u

liturgijskom kontekstu. Najvažniji put pedagogije i pastorala zvanja je slavljenje euharistije. "Tu se događa živa teologija odgoja koja može rastom dovesti do zrelosti vjere mladog čovjeka. Vrlo je važno kako slavimo misu jer iz nje dolazi poziv na zvanje onomu tko sudjeluje u njoj. Svako slavljenje je događaj zvanja. Ako svećenik s ljubavlju i poštovanjem, smirenošću i radošću slavi misu, može vlastitim uzorom pobuditi promišljanje o zvanju kojeg je onda poslan i pozvan prepoznati, potaknuti i molitvom pratiti" rekao je predavač. Budući da je vrijeme prijateljstva najjače kod mladih, treba ih pozvati na prijateljstvo s Kristom na koje ih on sam poziva kroz susrete u euharistiji, klanjanju, molitvene i katehetske susrete. I Riječ Božja je sastavni dio svećeničkog identiteta i izgradnje. Ta Riječ poziva i onaj tko dopusti da ga prožme dobiva novu svijest o svom pozivu. Predavač je opisao i duhovno pedagoške etape razvoja svećeničkog identiteta: razvijati smisao svog svećeništva, poticati iskustvo vlastite vrijednosti i vlastite slobode, poticati mistično iskustvo svećeništva te biti svjestan vlastite grešnosti. Govorio je i o odgojnom putu zvanja u kontekstu sadašnjeg vremena, rekavši da današnji svećenici često dolaze iz rastrojene obitelji, rastavljenih roditelja, zvanja koja su se rodila u raznim odgojnim ustanovama, koleđima, internatima, domovima, dakle, izvan obiteljskog zajedništva. "Krizna svećeničkog identiteta, kriza vjere i obitelji rađa krizom zvanja" poručio je mr. Bulić govoreći o obitelji kao izvoru i središtu pedagogije i pastorala zvanja i potrebi suradnje škole i župe u promociji zvanja.

PREDSTAVLJEN SUSRET MLADIH ZADARSKE NADBISKUPIJE

Najavu Organizacijskog odbora za pripremu Nacionalnog susreta hrvatske katoličke mladeži 2010. g. u Zadru - da će posvjedočiti povezanost vjere i kulture, potvrdu dobiva i na Susretu mladih zadarske nadbiskupije koji će se u nedjelju 26. travnja održati u dvorani Jazine u Zadru. Taj središnji događaj u Godini mladih zadarske nadbiskupije na Konferenciji za novinare u zadarskom Ordinarijatu u utorak 21. travnja predstavili su mons. Ivan Mustač, generalni vikar nadbiskupije i don Zdenko Dundović, nadbiskupijski povjerenik za mlade. U nedjelju u 17,00 sati započinje, kako je rečeno, šaroliki program sa 600 sudionika, čime započinje nova suradnja i budući zajednički projekti nadbiskupije i raznih udruga mladih. Očekuje se dolazak 4000 posjetitelja, mladih i članova crkvenih pokreta kojima će se pokazati raznolikost životnih interesa. Misno slavlje od 19,00 sati predvodi nadbiskup Ivan Prenda a pjevanjem će ga animirati Nadbiskupijski zbor mladih sv. Krševan. "Crkva je uvijek bila zauzeta vjeru i navještaj Krista prenositi budućim naraštajima i mladima se posvetiti na poseban način. Susret u Jazinama, jedinstvena prilika da se na jednom mjestu nađu mladi nadbiskupije, provjera je što smo i kako radili u Godini mladih, kao priprema za nacionalni susret 2010. g. u Zadru i impuls za dalje" rekao je mons. Mustač. Što rade mladi u slobodno vrijeme, a kad ga ne provode u crkvenim prostorima? To je odlučila istražiti zadarska nadbiskupija, a rezultat tog interesa i afirmativan odgovor na to pitanje nudi susret u Jazinama; jer za nedavnog pohoda sjedištima dekanata nadbiskup Prenda se zanimao za rad s mladima u župama, no važan cilj je bio i upoznati kako oni provode svoje slobodno vrijeme te se približiti raznim grupacijama mladih i uključiti ih u pripremu nacionalnog susreta mladeži. "Na susretu u Jazinama želimo im dati priliku da prezentiraju svoj rad, svoju kreativnost i što čine kao mladi ljudi da bi osmislili svoje i živote bližnjih, prijatelja. Bit' će zanimljivo vidjeti drugu stranu mladog naraštaja koju dovoljno ne poznamo i za nju se inače ne zanimamo. Tim susretom želimo im dati priliku da se pokažu i usmjeriti ih na korijene naše vjere i

iznimno bogate kulturne baštine. Želimo poručiti da čovjek ne treba tražiti nikakva pretjerana iskustva iz drugih zemalja i podneblja. Sve što mladom čovjeku treba da bi osmislio svoj život ima ovdje, kod nas, u svojoj vjeri, kulturi i povijesnoj baštini. To je ono što treba njegovati, razvijati i mi kao Crkva vidimo u tome priliku, mladim ljudima to približiti" rekao je don Zdenko Dundović.

Razne udruge mladih rado su prihvatile ponudu nadbiskupije da svoju kreativnost predstave u predprogramu. Nastupit' će KUD-ovi čija je koordinatorica Vesna Matešić osmislila koreografiju mladih u narodnim nošnjama koji će predstaviti baštinu kraja iz kojeg dolaze: udruga mladih iz Paga, Tamburaški sastav Karin, KUD Galeb, klapa 'Zvono' iz Kistanja, udruga Zadar-muzika, Plesna škola, Akademski zbor Sveučilišta u Zadru, karitativna udruga mladih zadarske župe sv. Josipa, Cenacolo, Nenad Kolega, mladi umjetnik obolio od multiple skleroze, čiji rad svjedoči što sve čovjek može učiniti i kako stvarati usprkos teškoćama. O svrsi takvog susreta don Zdenko je rekao: "Želimo mladima nadbiskupije ponuditi da svoje slobodno vrijeme koriste na ispravan način. Diljem naših biskupija svjedoci smo kako su mnogi mladi vikendom izgubljeni, ne znaju gdje sa sobom; umjesto nečeg kreativnog, u ruci im je boca vina i pive, osuđuju sve oko sebe. U Crkvi želimo mladima otvoriti vrata, dati im prostora i reći da nemamo ništa protiv njihovih slobodnih aktivnosti i kreativnih čina, nego ih kao takve želimo prihvatiti i zajedno s njima ići ususret Kristu koji je smisao svega što činimo. Mladi postavljaju mnoga pitanja i Crkva im je dužna dati prave odgovore i privedi iskustvu vjere u Krista".

SUSRET MLADIH ZADARSKE NADBISKUPIJE

Susret mladih zadarske nadbiskupije pod geslom "Učitelju, gdje stanuje? Dođite i vidjet ćete" održan je u nedjelju 26. travnja u dvorani Jazine u Zadru. Misno slavlje koje je pjevanjem animirao Nadbiskupijski zbor mladih sv. Krševan predvodio je zadarski nadbiskup Ivan Pređa. U dvosatnom predprogramu sudjelovale su razne udruge mladih. Predstavile su kulturnu baštinu i neka od karitativnih djelovanja u zadarskoj nadbiskupiji. Mladima su se u zajedništvu pridružili i njihovi župnici, roditelji, vjeroučitelji, redovništvo i članovi crkvenih pokreta. Kako osmisliti svoj život i sposobnosti, svoje darove uma i srca za dobro nas samih i drugih s kojima smo na putu života, upitao je mons. Pređa pojašnjši i geslo tog središnjeg događaja u Godini mladih zadarske nadbiskupije: "To je put i način svakog čovjeka koji traži istinu i smisao života. Kako ustrajati u dobru, gdje naći snage za bitke sa svojim tijelom, svijetom i Zlom? Oslušujemo pitanja koja nosi naša mladež: gdje susresti Učitelja, kako ga upoznati? Kako doznati što on danas može pružiti mladom čovjeku na putu sazrijevanja u njegovoj ljudskosti, vjeri i kakve mu odgovore može dati". Gospodin je bio osjetljiv na pitanja u srcima svojih učenika i osjetljiv je i danas na naša pitanja, poručio je mons. Pređa mladima, istaknuvši tri stvarnosti: Gospodin otkriva sebe i daje učenicima jamstvo i sigurnost da je s njima; uvodi ih u novi život, zajedništvo svog života i šalje ih u svijet da ga navijeste i svjedoče. "Nama svima, vama mladima, uskrslu Gospodin i danas govori i šalje nas da ga posvjedočimo. Trajno je nazočan u svojoj svetoj Riječi i euharistiji. Ima i drugih znakova u kojima želi biti prepoznat: siromahu, bolesniku, zatočeniku, razočaranom, zaboravljenom. Vjera nije ideologija ni filozofija. Vjera je stil života nadahnut Evandjeljem koji svaki dan donosi plodove u korist čovjeka kojeg Bog ljubi i želi uzdići na razinu svog ljubljenog učenika" poručio je nadbiskup mladima istaknuvši da Gospodin i Crkva na njih računaju. Isus je računao i na malu uplašenu i sumnjičavu grupu apostola, ali ih je učvrstio u svojoj nazočnosti podarivši im sebe i svoju božansku snagu da u osvajanje svijeta ne krenu mačem nego ljubavlju, ne zarobljavajući čovjeka nego ga oslobađajući. Prisutnima je nadbiskup povjerio i zadaću pripreme Susreta hrvatske katoličke mladeži koji će se u Zadru održati 8. i 9. svibnja 2010. g. riječima: "Očekujem da ćete s radošću činiti sve da taj susret bude događaj vjere s Kristom uskrslim vaših vršnjaka koje Gospodin želi učiniti svjedocima svog života na korist svih mladih naše voljene domovine".

U predprogramu kojeg je organizacijski priredio i osmislio don Zdenko Dundović, nadbiskupijski povjerenik za mlade, predstavljena je raznolikost interesa koje mladi čine u svoje slobodno vrijeme. Nastupili su KUD-ovi 'Branimir' Benkovac, 'Sv. Mihovil' Vrsi, 'Galeb' Karin Gornji, udruga Zadar-muzika, karitativna udruga mladih zadarske župe sv. Josipa, Udruga mladih 'Bataja' Pag, klapa 'Zvono' iz Kistanja, Udruga za kvalitetu obrazovanja mladih s invaliditetom 'Zamisli', Akademski zbor Sveučilišta u Zadru, Cenacolo, Nenad Kolega, mladi umjetnik obolio od multiple skleroze koju doživljava Božjim darom koja je bila 'okidač' da počne sa svojim bogatim kreativnim stvaralaštvom. Udruga 'Zamisli' predstavila je poticaje da se mladi s invaliditetom uključe u sustav obrazovanja, što je rezultiralo i osnivanjem zaklade 'Čujem, vjerujem, vidim'. Istaknuli su da im u Zagrebu pomažu volonteri studenti a neki od njih su i iz zadarske nadbiskupije. Sve su pozvali na suradnju i zajednički rad da se razvija duh pomoći jednih prema drugima. Mladići iz Cenacola izveli su ples pod maskama. Don Ivan Filipović, i sam bivši ovisnik, prisutnima je poručio: "Maske koje ćete vidjeti također su i vaše maske. Ne zaboravite da padaju samo kad se sretnete s Kristom". Maske su se skidale dodiranjem jednog mladića prema drugome čime se prenosi iskustvo slobode i rađa se novi život. "Droga je samo još više razvila kapacitet da čovjek stavlja maske, da laž sve više uđe u moj i živote tih mladih ljudi. Maske sam počeo koristiti puno prije nego je droga došla u moj život. To su bile one prve laži u obitelji s roditeljima: jedna maska za roditelje, jedna za nastavnike u školi, treća maska s prijateljima na ulici i tako redom. Bogu hvala pa postoji način da te maske padnu. A jedini ispravni i istinski način, što je i naše iskustvo, je iskustvo života i susreta s Kristom Uskrslim" poručio je don Ivan Filipović, a nadbiskup Prenda pozvao da se sve predstavljeno prikaže na oltaru Gospodinu čija milosrdna ljubav oprašta grijeha i obnavlja u duhu.

Kako osmisliti svoj život i sposobnosti, svoje darove uma i srca za dobro nas samih i drugih s kojima smo na putu života, upitao je zadarski nadbiskup Ivan Prenda u propovijedi misnog slavlja koje je predvodio na Susretu mladih zadarske nadbiskupije u nedjelju 26. travnja u dvorani Jazine, a dvosatni program prije mise u kojem su nastupile mnoge udruge mladih bio je i jedan od odgovora na to pitanje. "Učitelju, gdje stanuješ? Dođite i vidjet ćete" geslo je tog središnjeg događaja u Godini mladih zadarske nadbiskupije kojeg je nadbiskup pojasnio riječima: "To je put i način svakog čovjeka koji traži istinu i smisao života. Kako ustrajati u dobru, gdje naći snage za tolike bitke sa svojim tijelom, svijetom i Zlom? Oslušujemo pitanja koja u sebi nosi naša mladež: Gdje susresti Učitelja, kako ga upoznati? Kako doznati što on danas može pružiti mladom čovjeku na putu sazrijevanja u njegovoj ljudskosti, vjeri i kakve mu odgovore može dati". Gospodin je bio osjetljiv na pitanja u srcima svojih učenika i osjetljiv je i danas na naša pitanja, poručio je mons. Prenda mladima, istaknuvši tri stvarnosti u odgovoru na ta pitanja: Gospodin otkriva sebe i daje učenicima jamstvo i sigurnost da je s njima; uvodi ih u novi život, zajedništvo svog života i šalje ih u svijet da ga navijeste i svjedoče. "Nama svima, vama mladima, uskrsli Gospodin i danas govori i šalje nas da ga posvjedočimo. Trajno je nazočan u svojoj svetoj Riječi i euharistiji. Ima i drugih znakova u kojima želi biti prepoznat: siromahu, bolesniku, zatočeniku, razočaranom, zaboravljenom čovjeku. Vjera nije ideologija ni filozofija. Vjera je stil života nadahnut Evanđeljem koji svaki dan dosnosi plodove u korist čovjeka kojeg Bog ljubi i želi uzdići na razinu svog ljubljenog učenika" poručio je mons. Prenda mladima istaknuvši da Gospodin i Crkva na njih računaju. Isus je računao i na malu uplašenu i sumnjičavu grupu svojih apostola, ali ih je učvrstio u svojoj nazočnosti podarivši im sebe i svoju božansku snagu da u osvajanje svijeta ne krenu mačem nego ljubavlju, ne zarobljavajući čovjeka nego ga oslobađajući. Svima prisutnima u Jazinama nadbiskup je povjerio zadaću pripreme Susreta hrvatske katoličke mladeži u Zadru 2010. g. "Očekujem da ćete s radošću činiti sve da taj susret bude događaj vjere s Kristom uskrslim vaših vršnjaka koje Gospodin želi učiniti svjedocima svog života na korist svih mladih naše voljene domovine" poručio je mons. Prenda mladima na misi koju je pjevanjem animirao Nadbiskupijski zbor mladih sv. Krševan.

U predprogramu je predstavljena raznolikost životnih interesa mladih u aktivnostima koje čine u svoje slobodno vrijeme. Za nedavnog pohoda sjedištima dekanata mons. Prenda se zanimao za rad s mladima u župama, no važan cilj je bio i upoznati kako provode svoje slobodno vrijeme te se približiti raznim grupacijama mladih. U Jazinama im se htjela dati prilika da predstave svoju kreativnost i što čine kao mladi ljudi da bi osmislili svoje i živote bližnjih. Vidjeti 'drugu stranu' mladog naraštaja za koju se inače ne zanimamo bio je cilj susreta kojim se mlade htjelo usmjeriti na korijene naše bogate kulturne baštine. "Želimo poručiti da čovjek ne treba tražiti nikakva pretjerana iskustva iz drugih zemalja i podneblja. Sve što mladom čovjeku treba da bi osmislio svoj život ima ovdje, kod nas, u svojoj vjeri, kulturi i povijesnoj baštini. To je ono što treba njegovati, razvijati i mi kao Crkva želimo mladim ljudima to približiti; ponuditi da svoje slobodno vrijeme koriste na ispravan način. Diljem biskupija svjedoci smo kako su mnogi mladi vikendom izgubljeni, ne znaju gdje sa sobom; umjesto nečeg kreativnog, u ruci im je boca vina i pive, osuđuju sve oko sebe. Želimo mladima u Crkvi otvoriti vrata, prihvatiti ih i zajedno s njima ići ususret Kristu koji je smisao svega što činimo" rekao je don Zdenko Dundović, nadbiskupijski povjerenik za mlade. Razne udruge mladih rado su prihvatile ponudu nadbiskupije da se predstave u predprogramu. Nastupili su KUD-ovi 'Branimir' Benkovac, 'Sv. Mihovil' Vrsi, 'Galeb' Karin Gornji, udruga Zadar-muzika, karitativna udruga mladih zadarske župe sv. Josipa, Udruga mladih 'Bataja' Pag, klapa 'Zvono' iz Kistanja, Udruga za kvalitetu obrazovanja mladih s invaliditetom 'Zamisli', Akademski zbor Sveučilišta u Zadru, Cenacolo, Nenad Kolega, mladi umjetnik obolio od multiple skleroze koju doživljava Božjim darom koja je bila 'okidač' da počne sa svojim bogatim kreativnim stvaralaštvom. Nadbiskup je pozvao da se svi ti ljudski doprinosi stave na oltar i prikažu Gospodinu koji čovjeka jedini oslobađa svih maski a njegova milosrdna ljubav oprašta grijeha i obnavlja u duhu.

NADBISKUP BLAGOSLOVIO OSNOVNU ŠKOLU 'ZADARSKI OTOCI'

Osnovna škola 'Zadarski otoci' na Bilom Brigu, prva novoizgrađena škola u Zadru nakon 24 godine, ujedno i centralna škola za sve škole na malim zadarskim otocima koje trenutno pohađa 29 učenika, svečano je otvorena u utorak 26. travnja, a u prisutnosti brojnih sudionika blagoslovio ju je zadarski nadbiskup Ivan Pređa. Ta najsuvremenija i jedinstvena hrvatska škola 'na daljinu' ima 21 učionicu, sedam kabineta i računalnu opremu kojom će se održavati nastava na daljinu za sve otočne učenike, od njih 20 u Velom lžu, do jednog učenika na Molatu, Premudi, Olibu i svakom otoku gdje bude barem jedan učenik. U svečanosti otvaranja te najveće i najsuvremenije zadarske škole s radošću je sudjelovao i mons. Šime Perić, bilobriški župnik župe bl. Alojzija Stepinca, i sam u iščekivanju i pripremi još jednog iznimnog događaja za tu jednu od najvećih župa u nadbiskupiji - izgradnju župne crkve posvećene Stepincu, jer se zasad tamošnji vjernici okupljaju u maloj montažnoj crkvi. "Ta je škola sanjana i dosanjana. Ostvarile su se želje i potrebe brojne djece u tom velikom novonastanjenom gradskom predjelu i župi. Budući da je potrebno ruha i duha, sanjamo i o velikom pastoralnom centru na Bilom Brigu, za što će trebati angažiranost svih subjekata, Grada, Županije i Nadbiskupije. Nadamo se da ćemo zajedničkim snagama i to ostvariti za dobro brojnih duša" rekao je mons. Pređa radostan zbog blagoslova tog velikog zdanja koje je i sam obišao. Poželio je blagoslovljen rad djelatnicima škole i plodno stjecanje znanja učenicima, da u toj odgojno-obrazovnoj ustanovi izgrađuju svoju osobnost kako bi bili uspješni graditelji hrvatskog društva.

OŠ 'Zadarski otoci', koja se tako zove jer okuplja učenike u školama malih zadarskih otoka, otvorio je zadarski gradonačelnik Živko Kolega, a uz brojne predstavnike vlasti

prisutne je pozdravio i Božidar Kalmeta, ministar mora, prometa i infrastrukture čije je Ministarstvo, s Ministarstvom znanosti i obrazovanja i Gradom Zadrom u njenu dvogodišnju gradnju uložilo više od 50 milijuna kuna. Škola na Bilom Brigu ima 712 učenika i 55 nastavnika, a u nju se 'uselilo' i 684 učenika iz OŠ 'Stanovi', djece kojima je ta nova škola bliža a roditelji su je čekali godinama, neki čak i desetljećima. Sad je broj učenika u OŠ 'Stanovi' 576, što je idealno za rad; svojevremeno je škola 'Stanovi' bila među najvećima u Hrvatskoj s 2000 učenika. Školom 'Zadarski otoci' školstvo u Zadru učinilo je korak naprijed, postalo snažnijim, istaknuto je na svečanosti, a gradonačelnik je poručio da njome započinje i napuštanje višesmjenske nastave te da će ubrzo zadarska djeca pohađati škole samo u jednoj smjeni. Škola na Bilom Brigu ima 13 odjeljenja s učenicima od 5.-8. razreda i 14 odjeljenja od 1.-4. razreda. Uz informatičku i učionice za svaki predmet, praktikume, ima i najveću sportsku dvoranu u Zadru i veliko vanjsko igralište. Tom cjelokupnom ulaganju nadbiskup Prenda je izrazio veliko priznanje čestitavši svima na ulaganju i trudu na korist općeg dobra.

MOLITVENO BDJENJE ZA DUHOVNA ZVANJA

Otajstvo poziva je Božji dar upućen čovjeku kako bi mu Bog povjerio sebe, svoju riječ, ali i ljude, poručio je zadarski nadbiskup Ivan Prenda na Molitvenom bdjenju za duhovna zvanja koje je predvodio u srijedu 29. travnja u katedrali sv. Stošije u Zadru. Pozvao je molitelje za zvanja da dublje proniču u tajnu svećenika i redovnika na misi i molitvi, ali i na ulici i raznim prigodama života. Duhovni poziv podrazumijeva svijest, duboku zahvalnost, uronjenost u otajstvo Riječi i susreta s Kristom, te nemir da se Božja riječ posije i navijesti Evanđelje. Sve te karakteristike imao je apostol Pavao, živeći u sigurnosti da je ljubljen, odabran, pozvan i poslan. "To je sadržaj čovjeka Crkve kojeg Bog izabire da bi ga usmjerio na puteve čovjeka. Pavao piše Timoteju kojem je on otkrio uskrslog Gospodina, duboko svjestan da treba pomoći Timoteju da raste u vjernosti Isusu. Pravi apostol koji je otkrio uskrslog Krista i otvorio mu srce želi prenijeti tu ljubav i žar na druge, onima koji su pozvani na apostolstvo, da nastave život Crkve. Tko je otkrio Krista postaje njegov apostol, u najdubljem smislu riječi: prenosi žar, ljubav, spoznaju i ako treba mučeništvo i smrt" poručio je mons. Prenda, istaknuvši da mladima treba ohrabrenja, molitve i ljubavi koja znači podršku, poticaj i svjedočenje. "Treba ohrabriti novog Timoteja, novog apstola. Koliko je bogatstva preostalo u našem prostoru srca, možda i manjak hrabrosti da otvorimo pogled prema novom Timoteju i Titu. Smisao svakog poziva u Crkvi je poziv ususret izranjenom čovjeku koji vapije za životom; toliko toga je nagomilano da možda više i ne vidi što znači biti čovjek u pravom smislu" rekao je mons. Prenda pojašnjavajući sliku Milosrdnog Samaritanca. "Koga treba previti, rane očistiti, poljubiti, posjesti i prevesti; za koga treba nešto učiniti da bi prizdravio? Sve su to slike toga što jest čovjek, onaj o kome Isus govori da je bio napadnut na silasku od Jeruzalema do Jerihona. To je područje velika pustinja. To je zapravo slika stanja čovječanstva. Čovjek je vječito sklon silaziti, rušiti se; rušiti svoju ljudskost i kreposti, svoju ljubav prema čovjeku, poštovanje i samopoštovanje. Čovjek je silazio od Jerulazema prema Jerihonu, bio je na nizbrdici. Taj čovjek, kroz sva stoljeća, silaziti će prema 'Jerihonu'. I bit' će tako do kraja svijeta. Ići će na nepoznat put, tražiti sreću, ulaziti među razbojnice, biti opljačkan. To je smisao poziva u Crkvi. Isus je milosrdni Samaritanac koji je uzeo izranjeno čovječanstvo i ponio ga da ga otkupi, opere od zla, pomaže i postane novo, da se vrati život. To je svaki kojeg Krist izabere, da ide istim putem. Ne zaboravimo zašto smo se uputili na područja gdje se nalazi čovjek" poručio je mons. Prenda, upozorivši koliko se puta dogodilo da onaj koji je čovjeka trebao vidjeti nije ga vidio,

onaj tko se trebao sagnuti nad izranjenog nije se sagnuo. "Ali stranac se zaustavio. Učinio je to netko drugi, Bog je djelovao u tom duhu. Zato nam se ne bi trebalo naći među onima koji su se nazvali levitima, svećenicima a zaobišli su čovjeka u nevolji" upozorio je nadbiskup. Potaknuo je na molitvu da se u mladima razvija istina da je Božji poziv čisti dar, da se ohrabre i ulože svoje darove kojima Bog ugrađuje sebe u povijest svijeta.

Pod geslom "Tko si, Gospodine, i što želiš da učinim?", povodom Nedjelje Dobrog Pastira i 46. Svjetskog dana molitve za duhovna zvanja, Bđjenje je organiziralo Povjerenstvo za duhovna zvanja i ministrante zadarske nadbiskupije s povjerenikom don Marinom Ninčevićem. Sastojalo se od Službe Svjetla, Službe Riječi i euharistijskog klanjanja, a pjesmom ga je animirao katedralni zbor mladih. Fra Andrija Bilokapić je

izlagao meditaciju na temu osobnosti sv. Pavla i sv. Franje, te križa sv. Damjana iz Asiza čija se replika uz lik sv. Pavla nalazila u prezbiteriju. Pavao utemeljuje Crkve a Franjo ih obnavlja, rekao je fra Andrija istaknuvši da je čovjek neizmjereno više nego samo čovjek; u njemu struji Božji život. Fra Tomislav Šanko je svjedočio o svom sazrijevanju u duhovnom pozivu poručivši: "Nisi ti taj koji nosiš svoje zvanje, nego Bog koji te uvijek sve više oslobađa". Inače, svakog utorka u crkvi Gospe od Zdravlja u Zadru u 20,00 sati započinje molitva i klanjanje za duhovna zvanja koje animiraju zadarski sjemeništarci i duhovnik don Stanislav Wielinski.

PREDSTAVLJENA KNJIGA "KRUH SVOJ S GLADNIM DIJELI

Knjiga "Kruh svoj s gladnim dijeli - zapis o karitativnom radu paških benediktinki tijekom Domovinskog rata" predstavljena je u ponedjeljak 4. svibnja u dvorani Znanstvene knjižnice u Zadru. Na 111 stranica nalaze se fotografije i zapisi iz dnevnika paških koludrica Rozarije Gligore i Benedikte Halilović kojeg su vodile u ratu. Na promociji su uputile prigodne riječi, kao i don Antun Pećar, dugogodišnji duhovnik benediktinki, Milenka Bukvić, ravnateljica zadarske Znanstvene knjižnice te zadarski nadbiskup Ivan Prenda. Od 1991.-1995. g. samostan benediktinki sv. Margarite u Pagu bio je mjesto prikupljanja humanitarne pomoći koju su koludrice dijelile tisućama potrebnih u Hrvatskoj i BiH, uz pruženu uslugu smještaja obiteljima s djecom. S mnogima koje su pomogle kontakt je do danas sačuvan, a neki su sudjelovali i na predstavljanju knjige gdje je na suradnju s benediktinkama podsjetio i humanitarac Luciano Fabrello iz Vicenze, jedan od brojnih dobročinitelja solidaran s koludricama koje su služile potrebnima.

"Knjiga svjedoči o našoj benediktinskoj nesebičnosti i zalaganju za potrebite. Prepoznate smo u simbolici kruha svagdanjeg, dijeleći ga kao što nas uči Gospodin. I sv. Benedikt nas uči u svakom prepoznati Gospodina" rekla je s. Rozarija. "Paške benediktinke u povijesti su uvijek imale sluha za potrebe ljudi izvan samostanskih zidina; u brizi za odgoj, školovanje djece i sirotište u kojem se hranila siročad" rekao je don Antun istaknuvši da je i taj samostan potvrda kako Crkva u caritasu djeluje u funkciji čovjeka bez obzira na vjersku i nacionalnu pripadnost. Koludrice su uglavnom zapisale dobrotu drugih, humanitaraca koji su im slali tone pomoći. "To je trebalo razvrstati i dijeliti. Ljudi su kucali na samostanska vrata i nismo mogli nego tako. Otvoriti vrata svoje klauzure, primiti svakog čovjeka sa svojim potrebama i na taj način vršiti svoje poslanje" rekla je s. Benedikta. U brizi sestara u samostanskom gostinju bilo je 17 obitelji i 480 djece. Prva obitelj koja je kod njih prespavala bila je srpske nacionalnosti iz Gospića. "Gospođa je bolovala od karcinoma i bili su zahvalni da smo im pružili pomoć. Nismo gledali na nacionalnost nego uistinu na brigu za bližnjeg i kako pomoći čovjeku u nevolji" rekla je s. Benedikta. Pomagali su i muslimanske obitelji koje ih se i danas sjete i zahvale čestitkom za Uskrs i Božić. Koludrice su prikupljale sve potrebno i za majke i djecu koji su spavali u samostanu u čiju su unutrašnjost djeca dolazila. "Tijekom rata nije bilo klauzure. Nismo mogli zabraniti ljudima da ulaze. U ratu nema klauzure. Mi smo bile pozvane prvenstveno njima pomoći. Dvoje djece je rođeno dok su majke boravile u našem samostanu" rekla je s. Benedikta zaključivši: "Mi smo zahvalne da su znali prepoznati Krista u nama te su se na taj način mnogi i vratili Gospodinu, zbog našeg nesebičnog djelovanja. Zahvalne smo Bogu da smo sve to s njima mogli izdržati". Prof. Bukvić se susrela s pitanjem jednog čitatelja zašto dnevnik koludrica nije obimniji. "Odgovorila sam mu - Pa kako bi bio obimniji? Časne sestre koje su navečer kasno lijegale, nakon što su toliko obitelji udomile i djecu nahranile, kako su uopće mogle imati vremena zapisati i to što su zapisale. Velika je stvar što su uopće nešto zapisale. Veliki je rad iza toga, daleko veći nego je vidljivo iz te knjige koja je samo mali doprinos da se ne zaboravi njihov humanitarni rad" rekla je Bukvić. Istaknula je da benediktinke samoprijegorno promiču načelo 'Moli i radi' naglasivši i njihovu starosnu dob, a učinile su više nego mnogi mladi. Mons. Prenda je istaknuo da je jako važno imati tragove tih zbivanja i poručio: "Puno toga što se događa u klauzurnim samostanima ostaje daleko i nepoznato ljudskom oku i spoznaji. No povijest pokazuje da su samostani kroz povijest Crkve i svijeta bila mjesta bogatog duhovnog, kulturnog i karitativnog života. Samostani su bili ognjište dobrote i ljudske topline koja je grijala mnoga područja bijede koja pogađa čovjeka. U njima se živi intenzivan život za Boga i čovjeka. Ne može se razumijeti taj rad ako se ne poznaje njegova pozadina, a to je ono što kršćanstvo jest: život koji vodi prema punini ide s čovjekom prema Bogu. Živimo za čovjeka, a tako onda živimo i za Boga. Koludrice su mnogo toga živjele što su drugima predale; to su molitva, dobrotvorstvo i ljubav. Objavljena knjiga je svjedočanstvo te stvarnosti i tog bogatstva života".

BLAGOSLOV POČETKA RADOVA NOVE DRŽAVNE TRAJEKTNE LUKE 'ZADAR- GAŽENICA'

Početak radova u izgradnji nove državne luke u Hrvatskoj i Mediteranu 'Zadar-Gaženica' u zadarskoj luci Gaženica u ponedjeljak 4. svibnja blagoslovio je zadarski nadbiskup Ivan Prenda. Srdačno je čestitao svim sudionicima tog milenijskog projekta koji će utjecati na gospodarski razvoj cijele regije, čijom se realizacijom otvara nova stranica hrvatske i zadarske povijesti koji postaje izrazito središte Mediterana. "To je

ono što čovjek naziva snom" rekao je mons. Prenda za taj projekt od državnog interesa čiji je jamac hrvatska država, a u kojeg 236 milijuna eura ulažu Europska investicijska banka (EIB) i Njemačka razvojna banka. "A te dvije banke ne daju novac tek tako, nego nakon duboke analize projekta koji treba imati razvojnu perspektivu. Nove državne luke ne niču svake godine a ni svakih deset godina" poručio je Božidar Kalmeta, ministar mora, prometa i infrastrukture koji je u nazočnosti brojnih predstavnika državne i lokalne vlasti svečano proglasio otvorenje radova u izgradnji luke koja će sadržavati ribarsku, trajektnu, putničku i luku za kruzere i roro brodove. Bog je povjerio čovjeku da se podvrgava dužnosti rada, rekao je mons. Prenda, uputivši molitvu da to djelo bude korisno za život i da njegova dobrobit pridonosi širenju Božjeg kraljevstva.

"Grad uvijek treba mudrosti ljudi i Božjeg blagoslova. Povijest pokazuje da je Zadar imao puno mudrih ljudi koji su radili za njegovo dobro, sve do danas. Zato je njegova ljepota došla do izražaja" rekao je mons. Prenda poželjevši blagoslov svemu što će biti učinjeno i sretan dovršetak radova koje je također poželio blagosloviti. Potaknuo je na zahvalnost za to veliko djelo od općeg dobra, rekavši da smo Božji pomagači uvijek kad svojim djelima idemo ususret potrebama braće i služimo zajednici. Poželio je da se Božjom pomoću gradnja privede uspješnom završetku i da Gospodin štiti graditelje, jer "Ako Gospodin kuće ne gradi, uzalud se muče graditelji". Ta luka potvrđuje pomorsku orijentaciju Zadarske županije po onome što joj je Bog darovao prirodnim obilježjem, rekao je zadarski župan Stipe Zrilić. Naime i papa Aleksandar III. u 12. st. se na proputovanju u Veneciju zbog nevremena sklonio u zaštićenoj zadarskoj luci. U Zadarskoj županiji je gotovo četvrtina Jadranske obale, 116 otoka, pomorska je i po ljudskim djelatnostima koje nadopunjuju Bogom darovano prirodno obilježje. Na svečanosti je istaknuto da je luka Gaženica odluka za dobrobit življenja od koje koristi

moraju imati svi ljudi. "Zadar je u povijesti uvijek bio poveznica istoka i zapada Mediterana. Još u rimsko doba brodovi iz Akvileje prema Konstatinopolu dodirivali su Zadar, a u doba prevlasti Venecije njeni brodovi na putu za istok pristajali su u Zadru. Ta luka na najbolji način povezuje srednju Europu s istokom Mediterana i Suezom. Mediteran u kojem su nikle stare europske kulture dobiva u ovo doba sve više na značaju. U tome Zadar postaje nezaobilazan, a gospodarski uzlet grada omogućio je i razvoj kulturnih, obrazovnih sadržaja i kvalitetniju brigu za starije" poručio je gradonačelnik Kolega.

Lukom 'Zadar-Gaženica' uklanjaju se dosadašnja ograničenja u zadarskoj lučkoj infrastrukturi: tim se projektom osnažuje međunarodna linija Zadar-Ancona, omogućuje se veći tranzit vozila i putnika od južne prema srednjoj i istočnoj Europi, nestaju prometne gužve na gradskom poluotoku a ribarski brodovi konačno dobivaju svoju luku. Zgrada putničkog terminala će biti površine 20 000 četvornih metara uz tisuće parkirnih mjesta. "To je poruka svima diljem Europe da se pripreme za novu državnu luku, novi prometni čvor i tok ljudi i roba preko Zadra i Hrvatske starim novim pravcem" poručio je ministar Kalmeta istaknuvši da je ta luka ucrtana u kartu Transeuropske mreže europskih prometnih koridora i buduća je nezaobilazna prometna točka. "To će biti luka Europske unije preko koje će ljudi i robe moći biti transportirani u sve zemlje EU. Koji sretan kraj" poručio je njemački veleposlanik u RH dr. Bernd Fischer koji je s predstavnicima EIB-a i Njemačke razvojne banke sudjelovao u svečanosti u Gaženici rekavši da je ta luka još jedno učvršćivanje njemačko-hrvatskog prijateljstva. Istaknuo je da Hrvatska ima prirodne ljepote o kojima Nijemci mogu samo sanjati. Nova luka na površini od 250 000 četvornih metara gradi se po najvišim europskim standardima. Sadržavat će 12 gatova s mogućnošću prihvata brodova novih generacija dužine preko 300 m; u luci će biti tisuću zaposlenih a spojna auto-cesta direktnog pravca u luku jedinstveni je primjer u svijetu. Završetak radova luke koja će promijeniti gospodarsku sliku Zadra i Hrvatske predviđen je za kraj 2013. g. Ta je investicija plod izvrsne suradnje zadarske Lučke uprave, Grada, Županije, resornog Ministarstva i Vlade RH.

NADBISKUP BLAGOSLOVIO MUZEJ ANTIČKOG STAKLA

Muzej Antičkog stakla u Zadru, prvi i jedini specijalizirani muzej antičkog stakla u svijetu, sa stalnim postavom od 2000 predmeta, u utorak 5. svibnja otvorenim je svečano proglasio ministar kulture Božo Biskupić a blagoslovio ga je zadarski nadbiskup Ivan Prenda. U svečanosti su sudjelovali predstavnici vlasti, ravnatelji hrvatskih arheoloških muzeja, znanstvenici, studenti i brojna zainteresirana javnost iz cijele Hrvatske. "Riječi kult i kultura izniču iz istog korijena, cultus; istog su porijekla, a i vode istom cilju: Stvoritelju. Zadar je obilježen kultom i kulturom kao rijetko koji grad. Njegovi sakralni objekti sežu i prije kršćanske ere. Sve je to bogatstvo našeg grada" rekao je mons. Prenda i poželio Božji blagoslov svim sadržajima Muzeja, naporima ljudi koji su doprinijeli njegovoj realizaciji i svemu što će u njemu biti predstavljeno, izloženo i proučavano. Ako se u svemu vrši Božja volja tada nam je darovan i dublji osjećaj za život, rekao je nadbiskup. Poželio je blagoslov Božjim darovima koje čovjek umnaža, svima koji se njima služe i koji ljude raduju, ali i da Boga priznaju vrhovnim dobrom. Početak rada tog hrama umjetnosti i kulture značajan je događaj za lokalnu zajednicu ali je i veliki praznik kulture cijelog našeg naroda i države, rekao je dr. Ante Uglešić, rektor Sveučilišta u Zadru i predsjednik Upravnog vijeća Arheološkog muzeja Zadar, ustanove koja je i iznjedrila Muzej antičkog stakla. Ti primjerci antičkog stakla dokaz su tisućljetnih komunikacija Zadra s

mediteranskim prostorima jer su kod nas stigli iz različitih dijelova svijeta. Otvaranje tog specijaliziranog muzeja nadilazi hrvatske nacionalne okvire jer iako staklo u njegovim vitrinama uglavnom nije proizvedeno na našim prostorima, teško je na jednom mjestu u svijetu naći toliko izrađevina iz antičkog vremena.

U osam dvorana predmeti iz 1. st. prije Krista do 5. st. poslije Krista tematski su izloženi iz područja trgovine, kozmetike, farmacije, medicine, stakla u kućanstvu, svakodnevnoj uporabi te nekropola na zadarskoj Relji, Argyruntumu, Aenoni i Asseriji, današnjima Starigradu, Ninu i Podgrađu kod Benkovca. Antička građa iz ostalih hrvatskih nalazišta: arheoloških muzeja u Splitu, Šibeniku, Zagrebu, Puli i Slavoniji predstavljena je u dokumentarcima koji se prikazuju na LCD projektorima u polivalentnim dvoranama. U obnovljenoj palači obitelji Cosmescendi iz 19. st. na bastionu Moro u sklopu renesansnih gradskih utvrda smješten je Muzej antičkog stakla koji će biti preporuka i za kandidaturu Zadra za europski grad kulture. Povijesna slojevitost i vrsnoća kulturne baštine prikazana je na dostojanstven, suvremen i reprezentativan način. Autor koncepcije postava je mr. Ivo Fadić, ujedno i ravnatelj tog Muzeja u čiji je projekt na 3000 četvornih metara Ministarstvo kulture RH uložilo 40 milijuna kuna. Nakon trogodišnje pripreme projekta, cilj uprave Muzeja je da on postane svjetsko središte za izučavanje staklene antičke građe. Muzej ima i knjižnicu specijaliziranu za antičku i srednjovjekovnu staklenu građu te radionicu stakla, a najavljena je mogućnost da se u budućnosti i za građane otvore tečajevi poduke u izradi stakla.

NADBISKUP BLAGOSLOVIO OSNOVNU ŠKOLU 'KRUNE KRSTIĆA'

Zadarski nadbiskup Ivan Prenda blagoslovio je u petak 8. svibnja obnovljenu Osnovnu školu Krune Krstića u zadarskom predjelu Arbanasi, čiju je staru školsku zgradu nekad i sam pohađao. Ta je škola izgrađena 1960. g., pohađa je 555 učenika a bila je toliko oronula da su neko vrijeme učenici imali nastavu u župnim dvoranama obližnje župne crkve Gospe Loretske u Arbanasima. Uz župnu crkvu i samostan školskih sestara franjevki ta škola čini trokut odgojno obrazovnog života u Arbanasima koji imaju dugu tradiciju školstva i Hrvatskoj su podarili mnoge istaknute ljude. U Arbanasima je u 19. st. bila preparandija, prva učiteljska škola na hrvatskom jeziku u Dalmaciji, iz koje su iznikli mnogi intelektualci od značaja za cijelu Hrvatsku. "Mnogi su polazili tu školu koja je dala puno vrijednih majstora, učitelja, svećenika. Trag koji su ostavili u hrvatskoj povijesti je za pohvalu i toga smo svi svjesni. Ulaganje u školstvo i znanje je najveće i najbolje ulaganje jer su ljudi ti koji vuku naprijed svoje mjesto, grad i državu" rekao je prilikom otvaranja potpuno obnovljene i rekonstruirane školske zgrade ministar mora, prometa i infrastrukture Božidar Kalmeta, dodavši da je ta škola u koju je Grad Zadar uložio 13 milijuna kuna i radi u jednoj smjeni dobitak za cjelokupno hrvatsko školstvo.

Arbanasi su tijekom povijesti bili rasadište duhovnog učiteljstva, redovnica i 50 svećenika. Prije blagoslova škole, učenika i nastavnika, mons. Prenda je rekao: "Spomenuti su mnogi koji su prošli kroz tu školu, i ja sam među njima. Vežan sam za nju jer sam 7. i 8. razred završio u staroj arbanaškoj školi koja je sad preuređena u knjižnicu i preteča je toj novoj školskoj zgradi. Radostan sam da sam u nizu tolikih koji su u toj školi imali svoje važne korake u životu. Tu sam potvrdio svoju želju i misao

biti svećenik, poslije sam nastavio u Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji. Trudim se služiti svom narodu i drago mi je da mogu blagosloviti školu koja je dugo vremena čekala svoj blagoslov". Nadbiskup je istaknuo da je smisao tog događaja kojem se svi raduju da čovjeka oplemeni i usmjeri prema Stvoritelju, da podari snage za život da može biti sol i svjetlo svijeta. Poželio je da svi koji dolaze u tu školu tragajući za istinom, istinu i nađu; da Gospodin blagoslovi sve napore i oplemeni hrvatsku zemlju novim dobrim učiteljima, inženjerima, arhitektima, svećenicima, "svima koje trebamo da bi se naš narod skladno razvijao. To je silno potrebno" zaključio je mons. Prenda koji je s brojnim uzvanicima i razgledavao školu s lijepim pogledom na zadarski kanal i otoke. Naziv škole nosi ime Krune Krstića, autora prvog razlikovnog rječnika između hrvatskog i srpskog jezika (iz 1943.g.) i prve suvremene rasprave o naciji i nacionalizmu.

ZLATNA HARFA ZADARSKE NADBISKUPIJE

Prvi dio Zlatne harfe zadarske nadbiskupije, smotre dječjih crkvenih zborova koja je okupila 300 sudionika, održan je u subotu 9. svibnja u župnoj crkvi Uznesenja BDM u Škabrnji. Nastupili su dječji zborovi župe sv. Stošije iz Biograda, sv. Roka iz Bibinja, Rođenja BDM iz Benkovca, sv. Ivana Krstitelja iz Zadra i Uznesenja BDM iz Škabrnje. Susret na temu Dana Gospodnjeg započeo je misom koju je u župnoj crkvi predvodio don Gašpar Dodić, predstojnik Katehetskog ureda zadarske nadbiskupije. Zahvalio je župniku domaćinu Borisu Pediću i zajednici 'Dobri pastir' na gostoprimstvu, a djeci je čestitao na nastupu rekavši da je milost i uspjeh da mogu slaviti Boga pjevanjem, svim svojim bićem, osobito dječjim glasom. U propovijedi je pojasnio karakteristike Dana Gospodnjeg kao dana Crkve, dana euharistije, poslanja 'Idite u miru', ljubavi, osmog dana i dana slavlja. Nedjeljom više nego u nekom drugom danu kršćanin želi život darovati duhovnom žrtvom koju poklanja Bogu i tako oponaša Krista koji je svoj život darovao Ocu i braći.

"Euharistija nije samo obred nego i škola života. Ne može biti zatvorena unutar zidina hrama nego teži prijeći i postati obveza svjedočenja i karitativno služenje" rekao je don Gašpar, istaknuvši kršćansko značenje nedjelje; ona je prvi dan tjedna u kojem je Bog nanovo stvarao. Također je dan odmora, predokus pravog, posljednjeg i vječnog odmora, dan koji neće imati kraja.

"Kršćanin ima potrebu za nedjeljom. 'Ne možemo živjeti bez slavljenja Dana Gospodnjeg' nije slogan koji se izgovara u afektu ili fraza za skandiranje onog koji nakon napornog radnog tjedna može odahnuti i odmoriti se. To je svjedočanstvo vjernosti nedjelji kao danu Gospodnjem. Slavlje nedjelje je za Crkvu znak vjernosti svom Gospodinu" rekao je don Gašpar dodavši da su kršćani uvijek s poštovanjem živjeli u intimnoj radosti taj sveti dan. Nedjelja, mala Pasha, Pasha tjedna, živi i diše iz misterija Krista koji kulminira u velikoj nedjelji godišnje Pashe. Nedjelja kao 'tjedni Uskrs' je izraz identiteta kršćanske zajednice i središte njenog života. "Crkva je taj dan primila, nije ga stvorila: on je za nju dar, može ga uživati ali ne može njime manipulirati, mijenjati ritam, smisao ili strukturu. On pripada Kristu. Crkvi ne preostaje drugo doli obvezati se u snazi inteligencije i ljubavi prožimati sve dublje smisao i vrijednost dana Gospodnjeg i što jasnije ga navješćati čovjeku" poručio je don Gašpar. Istaknuo je da nedjelja za sekulariziranog čovjeka nije ista kao i za kršćanina. "Sekularizirani čovjek živi nedjelju kao dan odmora od posla i svoje slavlje sužava na osjećati se slobodan od teškoća svakodnevnog napora, dan izleta koji je poput bijega. Sekularizirana kultura je ispraznila nedjelju od izvornog religioznog značenja i teži ga zamijeniti bijegom u privatnost i obredima mase: sportom, diskom, turizmom. Prešlo se od Dana Gospodnjeg na vikend, od prvog dana u tjednu na kraj tjedna. Dan Gospodnji se tako sveo na jednostavan dan ljudski" upozorio je don Gašpar, istaknuvši da te stvarnosti nisu loše i nedopustive, ali mogu postati opasnost da se izgubi religiozna dimenzija života i vremena. "Nedjeljni i slavljenički odmor poprma realnu ali i simboličku dimenziju. Kršćanski odmor potvrđuje superiornost čovjeka nad ambijentom koji ga okružuje, on ga prepoznaje kao svijet u kojem je pozvan živjeti ali i ima predokus novog svijeta i konačne slobode" istaknuo je don Gašpar.

Veliki četvrtak, 2009, sudionici Obreda pranja nogu na Misi Večere Gospodnje

KRONIKA

OŽUJAK 2009.

27. NADBISKUP U KÖNIGSTEINU - O. Nadbiskup je posjetio crkvenu dobrotvornu organizaciju «Kirche in Not» u Königsteinu (Njemačka).

28. - 29. USTOLIČEN NOVI BISKUP U MÜNSTERU - O. Nadbiskup je

sudjelovao u liturgijskim i građanskim svečanostima na ustoličenju novoga biskupa u Münsteru mons. dr. Felixa Genna.

TRAVANJ 2009.

3. MISA U DOMU STARIH U ZADRU - O. Nadbiskup slavio je svetu Misu za osoblje i štíčenike Doma starih, te se susreo tom prigodom i s Upravom Doma.

3. SJEDNICA VIJEĆA SICU - U prostorijama Stalne izložbe crkvene umjetnosti u Zadru, održana je redovita Godišnja sjednica Vijeća SICU na kojoj je podnesen izvještaj o radu te crkvene ustanove. O. Nadbiskup je bio nazočan sjednici.

5. CVJETNICA - U katedrali sv. Stošije o. Nadbiskup je predvodio svečanu Misu s pjevanjem Muke. Predvodio je i blagoslov maslinovih grančica i procesiju koja se ove godine uputila iz crkve benediktinki sv. Marije.

8. USKRSNA ČESTITKA - O. Nadbiskup je u dvorani Nadbiskupskog ordinarijata uputio uskrsnu čestitku preko javnih elektronskih i pisanih medija grada Zadra.

9. VELIKI ČETVRTAK - U katedrali sv. Stošije, s početkom u 9 sati, o. Nadbiskup je predvodio koncelebriranu Misu posvete ulja uz sudjelovanje velikog broja svećenika. Navečer je u katedrali predvodio je Misu Večere Gospodnje s obredom pranja nogu dvanaestorici vjernika iz zadarskih gradskih župa.

10. VELIKI PETAK - O. Nadbiskup je u katedrali sv. Stošije predvodio Obrede

Muke i Smrti Gospodnje i potom procesiju s Križem ulicama grada Zadra, od Katedrale do crkve sv. Šime.

11. VELIKA SUBOTA - O. Nadbiskup je predvodio svečano Vazmeno bdijenje u katedrali svete Stošije preko kojega je podijelio sakramente kršćanske inicijacije sedmorici vjernika.

12. USKRS - O. Nadbiskup je predvodio svečano koncelebrirano misno slavlje u katedrali uz brojno sudjelovanje vjernika. Obrede je svih dana Velikoga tjedan pratio Katedralni zbor pod ravnanjem mo. Žana Morovića.

13. USKRSNI PONEĐELJAK - O. Nadbiskup je predvodio svečanu večernju sv. Misu u crkvi sv. Šime, a pjevao je Središnji crkveni zbor pod vodstvom mons. Pavla Kera.

17. SUSRET S PREDSTAVNIKOM OSCE-A U ŽUPANIJI - Prigodom oproštaja šefa misije OSCE-a g. H. Fuentesu u županijskom Domu u Zadru, o. Nadbiskup je pozdravio šefa Misije i zahvalio za doprinos miru na ovom prostoru.

18. - 19. PASTIRSKI POHOD NA O. PAGU - O. Nadbiskup je bio u pastirskom pohodu župama Poveljani, Dinjiški i Vlašićima na o. Pagu i podijelio sakrament sv. Potvrde u tim župama.

21. - 23. ZASJEDANJE HBK – O. Nadbiskup je sudjelovao na proljetnom zasjedanju Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu.

24. MISA I SV. POTVRDA U ŽUPI VIR - O. Nadbiskup slavio je sv. Misu i podijelio sakramenta sv. Potvrde u župi Vir.

25. SV. POTVRDA U SMILJEVCU I BENKOVCU - o. Nadbiskup je slavio Misu i podijelio sakrament sv. Potvrde u župi sv. Ante, Zadar-Smiljevac, a poslije podne također u žup Benkovac.

26. SREDIŠNJI SUSRET MLADIH ZADARSKE NADBISKUPIJE U JAZINAMA - U dvorani Jazine, KK-a Zadar, o. Nadbiskup je predsjedao susretu mladih Zadarske nadbiskupije te predvodio sv. Misu s brojnim svećenicima. U predprogramu sudjelovali su različite grupe mladih u organizaciji Ureda za mlade Zadarske nadbiskupije pod vodstvom don Zdenka Dundovića.

SVIBANJ 2009.

1. POSJET O. OLIBU - O. Nadbiskup je slavio sv. Misu i podijelio sakrament sv. Potvrde četvorici krizmanika s na otoku Olibu.

2. - 3. PASTIRSKI POHOD NA DUGOM OTOKU - O. Nadbiskup bio je u pastirskom pohodu župama Sali, Luka i Žman na Dugom otoku. Tom prigodom je također u tim trima župama podijelio sakrament sv. Potvrde.

4. BLAGOSLOV RADOVA NA NOVOJ LUCI «GAŽENICA» - U nazočnosti visokih državnih dužnosnika na čelu s ministrom Božidarom Kalmetom, brojnih dužnosnika grada Zadra, privrednika i gostiju, o. Nadbiskup je blagoslovio početak radova na novoj teretnoj luki Gaženica, u istočnom predjelu Zadra, u smjeru mjesta Bibinja.

4. PREDSTAVLJANJE KNJIGE O DOBROTVORNOM RADU PAŠKIH BENEDIKTINKI – U Znanstvenoj knjižnici grada Zadra o. Nadbiskup je sudjelovao u predavljanju knjige – dnevnika ratnoga karitativnog rada, koludrica Benediktinki iz Paga.

5. MISA S DJELATNICIMA ORDINARIJATA - U crkvi sv. Barbare (katedrala), o. Nadbiskup je predvodio sv. Misu sa suradnicima svećenicima u Ordinarijatu uz nazočnost djelatnika Ordinarijata i Caritasa.

5. BLAGOSLOV MUZEJA ANTIČKOGA STAKLA - Poslije podne o. Nadbiskup je blagoslovio Novi muzej antičkoga stakla, plod dugih arheoloških istraživanja oko Zadra i Južne Hrvatske. Susreo se i s mr. Božom Biškupićem, ministrom kulture RH.

7. PROSLAVA SV. DUJE - Na svečanom svetom misnom slavlju u čast sv. Duje u Splitu, sudjelovao je i o. Nadbiskup sa svojim tajnikom don Tomislavom Dubinkom.

8. BLAGOSLOV ŠKOLE U ARBANASIMA - O. Nadbiskup je, na poziv Ravnateljice, blagoslovio temeljito obnovljenu Osnovnu školu «Krune Krstića» u Arbanasima-Zadar.

9. SUSRET MLADIH KATOLIKA U LIVNU - U blizini samostana otaca Franjevacu u Livnu okupila se katolička mladež Bosne i Hercegovine i iz različitih biskupija Hrvatske, predvođenim jednim brojem biskupa iz BiH i Hrvatske. Iz Zadarske nadbiskupije sudjelovalo je preko 300 mladih, a bio je nazočan i o. Nadbiskup, koji je na kraju svečane Mise pozvao mlade iz BiH da dođu na susret Hrvatske katoličke mladeži u Zadar, u svibnju 2010 godine.

10. POHOD ŽUPI KISTANJE - O. Nadbiskup je u župi sv. Nikole u Kistanjama predvodio svečanu Misu i

podijelio sakrament sv. Potvrde krizmanicima te župe.

13. SVEĆENIČKA REKOLEKCIJA - U Nadbiskupskom sjemeništu «Zmajević», u Zadru, održana je mjesečna svećenička rekolekcija. U prvom dijelu rekolekcije don Damir Juričin je predvodio u kapelici Sjemeništa sv. Krunicu, a u drugom dijelu, u dvorani Sjemeništa, o. dr. Ivan Dugandžić je održao predavanje o apostolu Pavlu, evangelizatoru svijeta.

14. PROSLAVA OTKUPA OLIBA - O. Nadbiskup je u povodu godišnjice otkupa otoka Oliba u župnoj crkvi Marijina uznesenja slavio svečanu Misu i zatim sudjelovao u predavljanju monografije «Župa Olib» koju je uredio prof. Lovre Ivin, rođeni Olibljanin.

15. SLAVLJE SESTARA FRANJEVKI U ARBANASIMA - O 800-toj obljetnici priznanja Franjevačkog reda u Katoličkoj crkvi, Sestre Franjevke, Splitske provincije organizirale su spomen Misu koju je predvodio o. Nadbiskup u konceleciji s redovnicima Franjevcima. Prije Mise Sestre su organizirale meditaciju prožetu Franjinim duhom.

16. POTVRDA U BELAFUŽI I SV. IVANU - O. Nadbiskup je slavio sv. Misu i podijelio sakrament sv. Potvrde u župama Marijina uznesenja, Belafuža, i Sv. Ivanu, u Zadru.

17. SV. POTVRDA U ŽUPAMA PLOČE I BIBINJE - U nedjelju prije podne o. Nadbiskup je slavio svete Mise u župama Ploče, kraj Zadra i u Bibinjama i podijelio sakrament sv. Potvrde.

18. BLAGDAN GOSPE OD ZEČEVA - U župi Nin slavio se svečano blagdan Gospe od Zečeva, uz sudjelovanje brojnoga puka. O. Nadbiskup je predvodio svečano misno slavlje i procesiju prije podne konceleciji brojnih svećenika.

19. - 20. POSJET VERONI - O. Nadbiskup je u pratnji don Tomislava Dubinka, tajnika i prof. Livija Marijana, na poziv biskupa iz Verone, mons.

Giussepea Zentija i g. Pierre Tchakhotina, umjetnika i priređivača monografije «Santa Anastasia - Chiesa ed Arte Sacra in Europa» posjetio Veronu i sudjelovao na predavljanju spomenute knjige te posjetio veliku bazilikalnu crkvu sv. Anastazije / Stošije u Veroni.

21. UZAŠAŠĆE - Na svetkovinu Uzašašća Gospodinova na nebo, o. Nadbiskup je predvodio sv. koncelebriranu Misu u katedrali sv. Stošije.

22. SV. POTVRDA ZA MLADE ŽUPE VOŠTARNICA - O. Nadbiskup je u crkvi sv. Frane, u Zadru, predvodio sv. Misu i podijelio sakrament sv. Potvrde krizmanicima te župe.

22. - 23. PASTIRSKI POHOD ŽUPI PAG - O. Nadbiskup je bio u pastirskom pohodu župi Marijina uznesenja u Pagu kojom je prigodom podijelio i svetu Potvrdu krizmanicima te župe. U subotu, 22., nakon brojnih susreta s raznim grupama vjernika u toj župi, navečer slavio je sv. Misu u crkvi sv. Nikole, biskupa, u Šimunima, filijali Paga. Za vrijeme boravka na Pagu posjetio je samostan Benediktinki sv. Margarite i Sestre Franjevke koje pastoralno djeluju u Pagu.

25. SUSRET MLADIH SVEĆENIKA U KARINU - U okviru permanentnog odgoja i obrazovanja svećenika zaređenih u zadnjih deset godina, u Franjevačkom samostanu u Karinu, prof. dr. Tomislav Ivančić je održao predavanje na temu: Svećenička duhovnost u teološkoj i pastoralnoj praksi. Tom prigodom je održao i meditaciju za svećenike. O. Nadbiskup je sudjelovao na tom susretu.

26. ČLANOVI HRVATSKOG OGRANKA SVJETSKE KONFERENCIJE ZA MIR U ZADRU - Na poziv o. Nadbiskupa, predsjednika hrvatskog ogranka Svjetske konferencije religija za mir, članovi Tajništva predvođeni mons. Vladimirom Stankovićem, održali su svoj sastanak u dvorani

Nadbiskupskog ordinarijata u Zadru. Tom prigodom posjetili su i razgledali Katedralu i crkvu sv. Donata.

27. PETA SJEDNICA SVEĆENIČKOG VIJEĆA - Pod predsjedanjem o. Nadbiskupa održana je u velikoj dvorani Nadbiskupskog ordinarijata V. sjednica Svećeničkog vijeća Zadarske nadbiskupije. Tema sjednice bila je priprema Svećeničku godinu 2009./2010.

30. KRIZMA U ŽUPI ARBANASI - U župnoj crkvi Gospe Loretske, o. Nadbiskup je predvodio Misu i podijelio sakrament sv. Potvrde krizmanicima te župe.

31. DUHOVI - U katedrali svete Stošije, na svetkovinu Duhova, o. Nadbiskup je predvodio svečanu Misu i podijelio sakrament sv. Potvrde krizmanicima iz župa sv. Stošije, sv. Šime i župe Bokanjac.

LIPANJ 2009.

1. ZLATNI JUBILEJ S. M. ADALBERTE BLASIĆ - U crkvi sv. Marije, u zajednici Benediktinki toga samostana, okružena svojim susestrama, koludricama, sv. Marije, S. M. Adalberta Blasić, proslavila je zlatni jubilej svojih svećanih redovničkih zavjeta. Svetu koncelebriranu Misu predvodio je o. Nadbiskup.

1. POHOD SVEĆENICIMA NA DUHOVNIM VJEŽBAMA - Istoga dana o. Nadbiskup je posjetio grupu svećenika Zadarske nadbiskupije koji su započeli svoje godišnje Duhovne vježbe u Franjevačkom samostanu u Karinu pod vodstvom o. Miroslava Bustruca.

4. PROSLAVA SV. KVIRINA, MUČENIKA U KRKU - O. Nadbiskup je u pratnji don Marina Ninčevića, ravnatelja Nadbiskupskog sjemeništa i don Tomislava Dubinka, tajnika, sudjelovao na svečanoj proslavi 1700. godišnjice mučeništva sv. Kvirina, zaštitnika Krčke biskupije. Svečanosti jubileja i sv. Misu predvodio je kardinal Josip Bozanić, zagrebački nadbiskup.

6. - 7. NADBISKUP U KATOLIČKOJ MISI U PARIZU - Na poziv voditelja Hrvatske katoličke misije u Parizu o.

Zorislava Nikolića i o. Mate Antunovića, DI, o. Nadbiskup je predvodio Misu i podijelio sakrament

sv. Potvrde mladim katolicima iz Hrvatske dijaspore u Parizu.

8. SUSRET S DONATORIMA ZA KATEDRAINE ORGULJE - Grupa privrednika iz grada Zadra, predvođeni s gosp. Dariom Jurinom, predsjednikom Privredne županijske komore, susreli su se s o. Nadbiskupom radi doniranja novih orgulja za katedralu sv. Stošije.

9. ZAHVALNA MISA ZA ZAVRŠETAK ŠK. GOD. GIMNAZIJE IVANA PAVLA II. - U katedrali svete Stošije, o. Nadbiskup je predvodio koncelebriranu Misu zahvalnicu na završetku školske godine 2008./2009. u Klasičnoj gimnaziji Ivana Pavla II. s mons. Josom Kokićem, ravnateljem. Bili su nazočni profesori i djelatnici škole.

10. SVEĆENIČKI DAN ZADARSKE NADBISKUPIJE - U župi Privlaka svećenici Zadarske nadbiskupije proslavili su svoj 48. Svećenički dan. Svećenici su molili na mjestu ubojstva don Eugena Šutrina, mladoga svećenika i župnika Privlake, kojega su ubili sluge tajne komunističke policije UDBe u poratnom razdoblju. U župnoj crkvi su zatim zajedno s Nadbiskupom slavili sv. Misu, a zatim u župnoj dvorani u Privlaci nazočili predstavljanju knjige don Ante Bakovića: Hrvatski martirologij XX. stoljeća.

SADRŽAJ

Nadbiskupova riječ, 1

SVETA STOLICA

Papin pohod Svetoj Zemlji, 5

HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA

Priopćenje s 38. plenarnog zasjedanja HBK, travanj 2009., 9

Poruka biskupa HBK za lokalne izbore 2009., 13

Poruka predsjednika Vijeća HBK za turizam za Nedjelju turizma, 14

Novi biskup – vladika Križevačke eparhije: mons. Nikola Kekić, 16

Proglas mladih sa drugog susreta hrv. kat. Mladeži BiH u Livnu, 18

Izjaca Komisije „Iustitia et pax“ o 20. obljetnici postojanja i djelovanja, 19

ZADARSKA NADBISKUPIJA

Susret mladeži Zadarske nadbiskupije 26. 4. 2009., Nadbiskupova homilija, 25

Svećenička rekolekcija: Dr. Ivan Dugandžić – *Pavao ponovo u Crkvi*, 29

ODREDBE I OBAVIJESTI, 38

NAŠI REĐENICI: Don Tomislav Dubinko i don Jerko Vuleta, 53

LITURGIJSKI PRILOG

Litanije Isusa Krista, svećenika i žrtve, 54

KULTURNI PRILOG

Monografija: Sveta Anastazija Sirmijska – Crkve i Sakralna umjetnost u Europi, 56

IZ ŽIVOTA ZADARSKE CRKVE, 61

KRONIKA, 103

Susret mladih Zadarske nadbiskupije, Košarkaška dvorana „Jazine“, 26. travnja 2009.